

«ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ»

ΔΡΑΣΗ - ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ - ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ετος 17^ο - Τεύχος 65

Ιανουάριος - Μάρτιος 2002

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΑΥΤΟ:

	<i>Σελ.</i>
☐ Γ. Σελλιανάκη: Στους Συνεταιρισμούς: ΕΙΔΑΝ ΤΟ ΤΥΡΙ ΜΑ ΔΕΝ ΠΡΟΣΕΞΑΝ ΤΗ ΦΑΚΑ	1-3
☐ Β. Παντελιδάκη: ΑΝΤΙΟ ΔΡΑΧΜΗ	4
☐ Β. Μπουφίδη: Η αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας στη γεωργία, επιδοτεί γενναία τον αστικό τομέα	13-17
☐ Η. Σεϊτανίδη: Στον πρωτομάστορα του έπους του Κιλελέρ ΜΑΡΙΝΟ ΑΝΤΥΠΙΑ	17
☐ Μ. Δερμιτζάκη: Η πραγματική Ευρωσύγκληση είναι το ζητούμενο	18
☐ Θαν. Μπίκου: Της... παγκοσμιοποίησης	19-20
☐ Α. Ράντσιου: Οδηγούμαστε σε μια νέα ενιαία παγκόσμια οικονομία	21
☐ Θ. Χαρίτου: MERCHANDISING. Ένας όρος πολύ παρεξηγήσιμος	23-25
☐ Γ. Σελλιανάκη: Η ΣΕΛΙΔΑ των ΑΣΟ (Η Ένωση Ελαιουργικών Συνεταιρισμών Στυλίδας)	27-30
☐ Σ. Κατσανίδη: Η πρόταση της κοινωνικής οικονομίας. Γενική προσέγγιση	31-34
☐ Α. Καραγκιοζοπούλου: Διεπαγγελματικές οργανώσεις. Ένας νέος θεσμός στην Ελλάδα	35-38
☐ Δ. Μαυρόγιαννη: Εκδήλωση στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο για τα 100 χρόνια των ελληνικών Συνεταιρισμών	39-40
☐ ΕΑΣ Παγγαίου: Για τα Συνεταιριστικά Ελαιουργεία	41-42
☐ Γ. Σελλιανάκη: Όσο θα υπάρχουν άλυτα τα προβλήματα των αγροτών, ΤΑ ΤΡΑΚΤΕΡ ΘΑ ΑΠΕΙΛΟΥΝ	45-47
☐ Θαν. Μπίκου: 1000 λέξεις	48
☐ Κ. Μπεμπή: ΠΟΥ ΠΑΜΕ; Θα μείνουμε αδιάφοροι θεατές των αρνητικών εξελίξεων;	49-51
☐ Ε. Χαρμπούρη: Τα ΑΝ του Κίπλιγκ. Τα έχουν οι Συνεταιριστές;	52-53
☐ Γ. Φραγκιαλουδάκη: ΣΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ: Μας ερωτούν και απαντούμε	55-56
☐ Συνεταιριστή: (χωρίς όνομα). «ΘΥΜΗΣΕΣ»	59-60
☐ Της Σύνταξης:	
- Αντιδράσεις Συνεταιριστών για την ιδιωτικοποίηση της ΑΤΕ	5-11
- Ευρωπαϊκή Ένωση	22
- Από το μέτωπο των κινητοποιήσεων	43-44
- Πένθη: Ουσταπασίδης Κωνσταντίνος	54
- Αγροτοσυνεταιριστικές Ειδήσεις	57-58
- ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ: Ενημερωτική στήλη για τα μέλη της Ε.Φ.Σ.	61-63
- Περιεχόμενα στα Αγγλικά - Ταυτότητα περιοδικού	64

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΠΑΡΘΕΝΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ ΣΠΙΤΙΚΟ

Βάλτε το
στην
καρδιά σας.

θα σας
το
ανταποδώσει.

ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ
ΕΛΑΙΟΚΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Την 20/ετία 1980/2000 στους Συνεταιρισμούς: Είδαν το τυρί, μα δεν πρόσεξαν τη φάκα

Γράφει ο Γ.Β. ΣΕΛΛΙΑΝΑΚΗΣ

Από τη φύση του ο Συνεταιρισμός, ο κατεξοχή δημοκρατικός αυτός θεσμός, αναζητεί την εξυπηρέτηση των μελών του μέσα από την αυτοδιοίκηση, την αλληλεγγύη και την αυτοδιαχείρισή του.

Αυτό επιτάσσουν οι αρχές του Συνεργατισμού, αυτό υπαγορεύει το συμφέρον των μελών του και αυτό είναι το διαφοροποιό της ύπαρξής του στοιχείο.

Ο Συνεταιρισμός είναι η εταιρεία του αδύναμου οικονομικά και λειτουργικά δύσκαμπτου εταιρικού σχήματος στη συναλλακτική αγορά. Στο ξεκίνημά του δεν διαθέτει χρηματικά κεφάλαια, δεν διαθέτει εγκαταστάσεις, δεν έχει πελάτες, προμηθευτές, εμπορική πίστη και προσωπικό. Δεν έχει αποκλειστικό σκοπό και επιδίωξη το κέρδος.

Την οργάνωση των εκμεταλλεύσεων των παραγωγών μελών του για ανταγωνιστικά προϊόντα και την προστασία του εισοδήματός τους, επιδιώκει σε μια ελεύθερη και άκρως ανταγωνιστική αγορά, ο συνεταιρισμός.

Για να αποκτήσει, τα όσα μέσα του είναι αναγκαία και να δραστηριοποιηθεί στο οικονομικό του περιβάλλον ο Συνεταιρισμός απαρέγκλιτα πρέπει να ακολουθήσει τις βασικές αρχές του Συνεργατισμού, στα όρια του θεσμικού πλαισίου που τον αναγνωρίζει ως αυτοδιοικούμενο νομικό πρόσωπο και να συναλλάσσεται με ίσους πάντα όρους στην ελεύθερη ανταγωνιστική αγορά.

Με τη βασική συνεταιριστική αρχή, αυτή της αλληλεγγύας ευθύνης (της και νομικά κατοχυρωμένης) εξασφαλίζει τα κεφάλαια του ο Συνεταιρισμός με μια απλή προσκόμιση στη δανειστρία

Για να αποκτήσει, τα όσα μέσα του είναι αναγκαία και να δραστηριοποιηθεί στο οικονομικό του περιβάλλον ο Συνεταιρισμός απαρέγκλιτα πρέπει να ακολουθήσει τις βασικές αρχές του Συνεργατισμού, στα όρια του θεσμικού πλαισίου που τον αναγνωρίζει ως αυτοδιοικούμενο νομικό πρόσωπο και να συναλλάσσεται με ίσους πάντα όρους στην ελεύθερη ανταγωνιστική αγορά.

τράπεζα: του καταστατικού του, μιας απόφασης της Γενικής Συνέλευσης των μελών του «περί εκπροσώπησης και δανεισμού» και μιας απόφασης του Διοικητικού του Συμβουλίου «περί του ύψους του δανείου και των εκπροσώπων του, που θα υπογράψουν τη σχετική σύμβαση». Για αντίστοιχο δανεισμό, από φορέα άλλου εμπορικού σχήματος, χρειάζονται εμπράγματα εγγυήσεις μεγαλύτερης αξίας κατά 30, 40 ή και 50% του ποσού του δανείου.

Η απόκτηση εγκαταστάσεων, αποθήκευσης ή μεταποίησης προϊόντων, η πρόσληψη προσωπικού, οι συναλλαγές με προμηθευτές και πελάτες, γίνονται πάντα για λογαριασμό και φυσικά για το συμφέρον των μελών του συνεταιρισμού από τους εκπροσώπους του, δηλαδή από το Διοικητικό του Συμβούλιο.

Με λίγα και απλά λόγια, μέσα από το Συνεταιρισμό μπορεί να δραστηριοποιηθεί χωρίς ίδια κεφάλαια μια αυτοδύναμη επιχειρησιακή μονάδα, για να προστατέψει και όχι μόνο, αλλά και να προωθήσει τα συμφέροντα των μελών του.

Με λίγα και απλά λόγια, μέσα από το Συνεταιρισμό μπορεί να δραστηριοποιηθεί χωρίς ίδια κεφάλαια, μια αυτοδύναμη επιχειρησιακή μονάδα, για να προστατέψει και όχι μόνο, αλλά και να προωθήσει τα συμφέροντα των μελών του. Προϋπόθεση βέβαια, βασική, είναι, ότι, το Συνεταιρισμό θα διοικεί Συμβούλιο, από ικανούς, έμπειρους και με άλλα βασικά προσόντα, Συνεταιριστές που πάντα θα θυμούνται πως **η εξουσία τους πηγάζει μόνο από τη Γενική Συνέλευση των μελών του Συνεταιρισμού τους** και ποτέ από άλλες υπέρτερες εξουσίες. Και βέβαια προϋπόθεση, βασική επίσης για την προκοπή του Συνεταιρισμού είναι ότι η Κρατική εξουσία, όπως αυτή εκφράζεται από τις κυβερνήσεις, θα αναγνωρίζει και θα σέβεται τις αρχές του Συνεργατισμού και δεν θα κάνει νομοθετικές, διοικητικές και άλλες παρεμβάσεις στα της λειτουργίας του.

Όμως η κρατική εξουσία με το Νόμο 1257/82 έκαμε την παρέμβασή της. Κατάργησε τις Διοικήσεις των Αγροτικών Συνεταιρισμών. Κι αυτό ακριβώς ήταν η αρχή και των αλυσιδωτών παραβιάσεων των αρχών του Συνεργατισμού. Οι Διοικήσεις των ΑΣΟ μέχρι και το Νόμο 2810/2000(*) εκλέγονταν με παραταξιακά ψηφοδέλτια. Τα κόμματα ανακοίνωναν τα εκλογικά αποτελέσματα στους Συνεταιρισμούς με δικά τους δελτία Τύπου. Το προσωπικό τους από 6.000 έγινε 16.000, οι επενδύσεις τους περιορίστηκαν, η συγκέντρωση αγροτικών προϊόντων και οι πωλήσεις επίσης. Οι δαπάνες διογκώθηκαν, όπως και τα χρηματοπιστωτικά ανοίγματα, με τα γνωστά επακόλουθα.

Το 1992 με το Νόμο 2000/1992 ξεκίνησαν και συνεχίζονται μέχρι σήμερα, οι **απολύσεις προσωπικού, οι πλειστηριασμοί** περιουσιακών στοιχείων, συνεταιρισμών, και **40** απ' αυτούς μέχρι σήμερα **διαλύθηκαν**.

(*) Με το άρθρο 15 αυτού του Νόμου καταργήθηκε τελικά το άρθρο 8 του Νόμου 1257/82

Συνοπτική αναφορά γίνεται εδώ στη διαδρομή του Αγροτοσυνεταιριστικού μας κινήματος την 20/ετία 1980/2000, της μεγαλύτερης από της θεσμοθέτησης του δοκιμασίας και της μεγαλύτερης στα 87 χρόνια θεσμοθετημένης λειτουργίας του, αμφισβήτησης. Και γίνεται αυτή η αναφορά τώρα που στο μέχρι σήμερα απολογισμό για πρώτη φορά και σε τέτοια έκταση καταγράφονται: **Πλειστηριασμοί** όχι αγορές και επεκτάσεις, **Απολύσεις** προσωπικού όχι προσλήψεις, **υπέρογκα χρέη**, όχι κέρδη, **Ακινητοποιήσεις** τεραστίων Αγροτοσυνεταιριστικών μονάδων όχι επεκτάσεις και αγορές μηχανημάτων για αύξηση της δυναμικότητας τους και δικαιολογημένη **απογοήτευση** στους Αγρότες.

Για να θυμήσουμε σε όσους Διοίκησαν τους Συνεταιρισμούς την 20/ετία 1980/2000 με τη φιλοδοξία –δεν θα τους την αμφισβητήσουμε– να προσφέρουν Συνεταιριστικό έργο, μέσα από κομματική συνεργασία και στηρίξη, ότι όταν έκαναν την επιλογή τους και έπαιρναν τις αποφάσεις τους, **είχαν δει το τυρί μα δεν πρόσεξαν τη φάκα**. Και όπως τα πράγματα ξεκάθαρα πια έδειξαν, η φάκα είχε στηθεί για κομματική στήριξη και όχι για Συνεταιριστική υποστήριξη.

Το κομματικό ενδιαφέρον που παγίδευσε τους Συνεταιριστές ήταν: οι **60.000** περίπου θέσεις Διοικητικών οργάνων (Διοικητικών και Εποπτικών Συμβουλιών των 7.500 Συνεταιρισμών, των Ενώσεων, των Κεντρικών Ενώσεων, των Εταιρειών και των Κοινοπραξιών τους), οι **16.000** υπηρεσιακές θέσεις, η **διαχείριση των επενδύσεων**, των **συναλλαγών** στους εφοδιασμούς και τις πωλήσεις και των **επιδοτήσεων**, που θα έπρεπε να αποφέρουν κομματικό κατά πρώτο και κύριο λόγο και κατά δεύτερο Συνεταιριστικό όφελος. Και βέβαια η ανεκτική παραβίαση των αρχών του Συνεργατισμού, έφερε το Συνεταιριστικό μας κίνημα στη σημερινή δεινή οικονομική του κατάσταση και σαν επακόλουθο τη σταδιακή αποστασιοποίηση των οπαδών και των υποστηρικτών του.

Αυτά και τα όσα πολύ περισσότερα καθένας γνωρίζει, πρέπει επιτέλους να πείσουν όλους ότι δεν τρώγεται χωρίς συνέπειες, το τυρί που είναι στη φάκα.

Προϋπόθεση βέβαια, βασική, είναι, ότι, το Συνεταιρισμό θα Διοικεί Συμβούλιο, από ικανούς, έμπειρους και με άλλα βασικά προσόντα, Συνεταιριστές που πάντα θα θυμούνται πως η εξουσία τους πηγάζει μόνο από τη Γενική Συνέλευση των μελών του Συνεταιρισμού τους και ποτέ από άλλες υπέρτερες εξουσίες.

Γ.Β.Σ.

Αγάπα τον γείτονά σου μα μην γκρεμίζεις το φράκτη σου.

(Β. ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ)

Αντίο δραχμή μας

Την 1η του Μάρτη (2002) εξαφανίσθηκε οριστικά πια η δραχμή μας από την Αγορά. Πολλά γράφτηκαν γι' αυτό το γεγονός στον ελληνικό Τύπο. Όλα αποχαιρετιστήρια και όλα θλιμένα. Ένα απ' αυτά είναι του Βαγγέλη Παντελιδάκη που δημοσιεύθηκε στην «Κρητική Επιθεώρηση» της 28.12.2001 (σελίδα 2) και έχει ως εξής:

Αντίο ΔΡΑΧΜΗ μας

Γεννήθηκες στα χρόνια του Φειδίου,
Κάπου επτακόσια τόσα χρόνια πριν Χριστό,
Ίση με 6 οβολούς είχες αξία,
Τόσο που κράτησε, Φειδία, στο χρωστό.

Είχες την Αθηνά στην μια σου όψη,
Την κουκουβαγιά, απ' την άλλη, την ιερά,
Και τα Τετράδραχμα των Αθηνών αξίζαν,
Αισθητικά και τεχνικά, χρόνια πολλά.

Πήρες το όνομά σου απ' το «δράττω»,
Που πά' να πει μπορώ να πράξω, ή χωρούν,
Εξ οβολοί στο ένα χέρι αφού χωρούσαν,
Και να το όνομα ΔΡΑΧΜΗ, που καρτερούν.

Χάνεσαι απ' τον 4ο πριν τον Χριστό αιώνα,
Και ξαναβγαίνεις τον 19ο (1832) εις το φως,
Και εις αυτούς τους 22 τους αιώνες,
Μύρια νομίσματα σε προσπέρασαν σαφώς.

Και από τότε γίνεις του φτωχού ο πόθος,
Του κάθε πλούσιου ο στόχος κι η χαρά,
Πολλές μαζί κομπόδεμα κι ελπίδα,
Κι αντιμετώπιση της κάθε συμφοράς.

Πρόσωπα βασιλιάδων και ηρώων,
Απεικονίστηκαν στην όψη σου τη μια,
Πράξεις γενναίες και καράβια απ' την άλλη,
Δραχμή αξίζαν ένα ματσάκι Γιασεμιά.

Και τώρα πια δραχμούλα μου σε χάνω,
Και να συζήσω μ' αναγκάζουν με ΕΥΡΩ,
Και στη συμβίωση να τρέχω σαν τους άλλους,
Κι όχι να πηγαίνω σημειωτόν σαν τον ΚΑΒΡΟ.

Θα ξεχωρίσουμε μα δεν θα σε ξεχάσω,
Σε κάθε βήμα μου σε κάθε σπιθαμή,
Θα σε θυμούμαι, θα δακρύνω, θα διηγούμαι,
Για σένα αθάνατη ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΡΑΧΜΗ.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΝΤΕΛΙΔΑΚΗΣ

Α Τ Ε

Αντιδράσεις Συνεταιριστών για την ιδιωτικοποίηση της Α.Τ.Ε.

- Ανοιχτή επιστολή προς τον Πρωθυπουργό του τέως προέδρου της ΠΑΣΕΓΕΣ κ. Ηλία Σεϊτανίδη.
- Άρθρο του τέως Γενικού Διευθυντού της ΠΑΣΕΓΕΣ, Νικολάου Κολύμβα.
- Οι θέσεις της ΠΑΣΕΓΕΣ της ΓΕΣΑΣΕ και του ΣΥΔΑΣΕ.

Όσο περνά ο χρόνος και η απουσία της ΑΤΕ, όπως την ήξερε ο αγροτικός κόσμος, γίνεται αντιληπτή, όλο και περισσότερες αντιδράσεις ακούγονται για την ιδιωτικοποίησή της.

Σε προηγούμενες εκδόσεις της ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ, εδημοσίευσάμε την πολύ επικριτική όσο και τεκμηριωμένη σχετική απόφαση (226/20.12.2000) του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας των φίλων του Συνεργαισμού⁽¹⁾ και καταχωρήσαμε άρθρα: του τέως Γεν. Γραμματέα του Υπουργείου Γεωργίας κ. Γ. Σελλιανάκη⁽²⁾, του τέως Διευθυντή Συνεταιρισμών της ΑΤΕ κ. Γ. Καφετζάκη⁽³⁾ και του τέως προέδρου της Ένωσης Αγροτικών Συν/σμών Ρεθύμνης κ. Κ. Μπεμπή⁽⁴⁾.

Στη συνέχεια καταχωρούμε επίσης:

α) Ανοιχτή επιστολή (της 19.12.2001) προς τον πρωθυπουργό, τον κ. Ηλία Σεϊτανίδη, τέως πρόεδρο της ΠΑΣΕΓΕΣ.

β) Άρθρο στο Βήμα των Αθηνών (της 30.10.2001) του τέως Γενικού Διευθυντή της ΠΑΣΕΓΕΣ κ. Νικολάου Κολύμβα, και

γ) Τις θέσεις και απόψεις των προέδρων: της ΠΑΣΕΓΕΣ (Τζανή Καραμίχα) της ΓΕΣΑΣΕ (Γιώργου Γωνιωτάκη) και της ΣΥΔΑΣΕ (Γιάννη Πίττα).

Α. Ανοιχτή Επιστολή προς τον πρωθυπουργό του κ. Ηλία Σεϊτανίδη

Κύριε Πρόεδρε,

Με αφορμή τις πρόσφατες ανακοινώσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας κ. Χριστοδουλάκη περί πώλησης της Α.Τ.Ε., και ξεπουλήματος των "θυγατρικών της" ΣΕΚΑΠ και ΔΩΔΩΝΗ, ανακοινώσεις οι οποίες οδήγησαν τον Πρόεδρο της ΠΑΣΕΓΕΣ κ. Καραμίχα σε παραίτηση από το Δ.Σ. της Α.Τ.Ε., έχω την τιμή να σας αποστείλω την παρούσα ανοικτή επιστολή με σκοπό να βάλω "τον δάκτυλον επί τον τύπον των ύλων" σε ό,τι συνετελέσθη σε βάρος του Συνεταιριστικού Κινήματος την τελευταία εικοσαετία και να εκφράσω την αντίθεσή

1. Βλ. τεύχος 61 σελ. 51 της Σ.Π.

3. Βλ. τεύχος 60 σελ. 217 της Σ.Π.

2. Βλ. τεύχος 62 σελ. 73 της Σ.Π.

4. Βλ. τεύχος 62 σελ. 78 της Σ.Π.

μου ως Συνεταιριστής στις επιδιώξεις της Διοίκησης της Α.Τ.Ε., και του Υπουργού Εθν. Οικονομίας.

Τα 50 και πλέον χρόνια παρουσίας μου στο Συνετ/κό Κίνημα της χώρας μας, μου έχουν διδάξει ότι το Κίνημα αυτό από της ιδρύσεώς του και μέχρι σήμερα, χρησιμοποιήθηκε από τις εκάστοτε Κυβερνήσεις για άσκηση της Αγροτικής πολιτικής. Αυτός είναι ο βασικός λόγος της καθυστέρησης και της κακοδαιμονίας του. Οι αγώνες των Συνεταιριστών για ένα ανεξάρτητο, ακηδεμόνευτο και οικονομικά αυτοδύναμο Συνετ/κό Κίνημα έμειναν ανεκπλήρωτοι και οι Συνεταιρισμοί αντί να αποτελούν εργαλείο στα χέρια των αγροτών μας για ανάπτυξη της οικονομίας τους, απέτελεσαν κακότεχνο εργαλείο στα χέρια της κατά τα άλλα προβληματικής Α.Τ.Ε.

Σημαντικά γεγονότα τα οποία δυσφήμισαν το Συνετ/κό Κίνημα και οδήγησαν μερικές Οργανώσεις στην χρεωκοπία είναι τα εξής:

Το 1981 εσείς ως Υπουργός Γεωργίας, με τις αποφάσεις που παίρνονται στο Συμβούλιο Υπουργών της Ε.Ο.Κ., αναθέτετε στο Συνετ/κό Κίνημα της χώρας μας την προσαρμογή της ελληνικής Γεωργίας στους Κοινοτικούς Κανονισμούς. Η προσαρμογή αυτή έχει ένα τεράστιο κοινωνικό κόστος που το πλήρωσε το Συν/κό Κίνημα και που ενώ η Κυβέρνηση και όλα τα Κόμματα το αναγνώρισαν, ποτέ δεν το κάλυψαν.

Το 1988 εναρμονίζονται οι κανόνες λειτουργίας του Τραπεζικού συστήματος με το Κοινοτικό Δίκαιο και υποχρεούται πλέον και η Α.Τ.Ε., να κινείται μέσα στα πλαίσια των αποφάσεων των Νομισματικών αρχών της χώρας. Δεν μπορεί πλέον το Κράτος να χρησιμοποιήσει την Α.Τ.Ε., ως μηχανισμό στήριξης του αγροτικού τομέα. Εξαιρέθηκαν από αυτή την απόφαση η ΕΤΒΑ και η ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ. Γιατί όχι και Η Α.Τ.Ε.; Κατήγγειλα τότε ως Πρόεδρος της ΠΑΣΕΓΕΣ την ενέργεια αυτή ως εγκληματική σε βάρος των αγροτών μας και υποστήριξα ότι η Α.Τ.Ε., έπρεπε να εξαιρεθεί και να παραμείνει ως Κρατικό Ίδρυμα έως ότου μετατραπεί σε Συνεταιριστική Τράπεζα. Εσείς τότε υποστηρίξατε την μετατροπή της σε Κρατικοσυνεταιριστική.

Το 1990 η Κυβέρνηση της Ν.Δ. αθετεί τις δεσμεύσεις του κ. Μητσοτάκη στην Γεν. Συνέλευση της ΠΑΣΕΓΕΣ, όπου είχε δημόσια αναγνωρίσει ότι οι οφειλές των Συν/κών Οργανώσεων είναι αποτέλεσμα της κοινωνικής πολιτικής και ότι αυτό αφού είναι υποχρέωση του Κράτους, η Ν.Δ. ως Κυβέρνηση θα τις διαγράψει. Παρ' όλα αυτά με την ανάληψη της εξουσίας, κάνει ακριβώς το αντίθετο(*).

Προκαλεί ελέγχους, να σημειώσω, για πρώτη φορά στις Συν/κές Οργανώσεις από το Ελεγκτικό Συνέδριο και ψηφίζει νόμο για το κλείσιμο των υπερχρεωμένων Οργανώσεων. Για τους ελέγχους γνωρίζουμε ότι δεν βρέθηκαν ένοχοι, αν κάποιος παραπέμφθηκαν στην Δικαιοσύνη, το βέβαιο είναι ότι

(*) *Σημείωση Σ.Π.:* Η επιστολή του κ. Ηλία Σείτανίδη απευθύνεται στον πρωθυπουργό της χώρας, ο οποίος θα κρίνει και θα εκτιμήσει το περιεχόμενό της. Επειδή όμως είναι «ανοικτή» και επειδή το υπογραμμισμένο από εμάς περιεχόμενό της διαψεύδεται από την εγκύκλιο 1971/2.7.1991 του Υπουργείου Γεωργίας επί Νέας Δημοκρατίας (δημοσιεύεται στη σελίδα 206 του προηγούμενου τεύχους της Σ.Π., το 64 του 2001) είμαστε υποχρεωμένοι από καθήκον δημοσιογραφικό και σεβασμό προς την αλήθεια την οποίαν γνωρίζουμε, σ' αυτή την περίπτωση, να το σημειώσουμε.

ουδείς έχει καταδικαστεί. Αλλά την περίοδο εκείνη έπεσε μπόλικη λάσπη σε βάρος του Συν/κού Κινήματος για να απαξιωθεί στη συνείδηση του ελληνικού λαού, έτσι ώστε οι όποιες αποφάσεις εις βάρος του να μη προκαλέσουν κοινωνική αναστάτωση.

Το εγχείρημα πέτυχε με εξαίρεση το Νομό Ξάνθης όπου οι αποφάσεις για το καθεστώς της ειδικής εκκαθάρισης των Αωνύμων Συν/κών Εταιρειών και το ξεπούλημα της ΣΕΚΑΠ αντί πινακίου φακής, ξεσήκωσαν τους Συνεταιριστές του Νομού, το Εργατικό Κέντρο και άλλους παράγοντες με τα γνωστά επακόλουθα.

Το 1995 προκειμένου να εξυγιανθεί το χαρτοφυλάκιο της Α.Τ.Ε. και να μην καταρρεύσει το Τραπεζικό Σύστημα της χώρας, ρυθμίζονται οφειλές Συν/κών Οργανώσεων 500 δισ. δρχ. Πρόκειται ομολογουμένως περί μιας γενναίας απόφασης της Κυβέρνησης. Πόσα όμως από τα 500 δισ. είναι πραγματικές χορηγήσεις της Α.Τ.Ε. και πόσα πανωτόκια; Είναι βέβαιο πως τα 2/3 εξ αυτών είναι πανωτόκια. Πόσα όμως πλήρωσε το Συν/κό Κίνημα για την κοινωνική του προσφορά; Αξίζει να κάνω έναν υπολογισμό. Το 1980 είναι εγγεγραμμένα στον Κρατικό Προϋπολογισμό 30 δισ. για προστασία της Γεωργικής Παραγωγής. Μετά το 1981 ο προστατευτισμός απαγορεύεται και το έργο αναλαμβάνουν οι Συνεταιρισμοί. Από το 1981 έως το 1995 έχουμε 15 χρόνια. Με τιμές λοιπόν του 1980 έχουμε $15 \times 31 = 450$ δισ. που είναι οπωσδήποτε πολλαπλάσια αυτών που ρυθμίστηκαν. Το ποσό αυτό το Συν/κό Κίνημα το πλήρωσε, δυσφημίστηκε για την υπερχρέωσή του και εισέπραξε ένα μέρος μόνο μετά δεκαπενταετία. Αυτή είναι η αλήθεια και η μεγάλη ευθύνη.

Το 1996 σας είχα αποστείλει επιστολή στην οποία σας τόνιζα την ανάγκη να περάσουν οι μετοχές που κατείχε η Α.Τ.Ε., στις Ανώνυμες Συν/κές Εταιρείες στην ΠΑΣΕΓΕΣ που είναι ο εκφραστής του Συν/κού Κινήματος.

Σας είχα επίσης αναφέρει ότι το 1979 η Κυβέρνηση της Ν.Δ. είχε κάνει Νόμο με τον οποίο προβλεπόταν πως όταν το Συν/κό Κίνημα θα έχει δυνατότητα, τότε τις μετοχές που κατείχε η Α.Τ.Ε., θα τις μεταβίβαζε στις Συν/κές Οργανώσεις στην ονομαστική τους αξία. Το 1992 η Κυβέρνηση Μητσοτάκη κατήργησε τον Νόμο του Καραμανλή και ψήφισε νέο Νόμο για το καθεστώς της ειδικής εκκαθάρισης των Α.Σ.Ο., και παράλληλα έδωσε την δυνατότητα στην Α.Τ.Ε., να πωλεί με διαγωνισμό τις μετοχές που κατείχε σε οργανώσεις όπου είχε τον έλεγχο με 51%.

Σας είχα προτείνει να επαναφέρετε τον Νόμο του 1979 και είχα την πεποίθηση ότι θα προωθούσατε μια τέτοια ρύθμιση. Εσείς διαβίβάσατε την επιστολή μου στον τότε Υπουργό Γεωργίας κ. Τζουμάκα και αυτός με την σειρά του την έθαψε σε κάποιο συρτάρι. Την εποχή εκείνη οι μετοχές των Συν/κών Οργανώσεων δεν είχαν αξία (εξαίρεση αποτελούσε η ΔΩΔΩΝΗ), είχαν όμως πολιτική αξία.

Τον Δεκέμβριο του 1993 ανέλαβα την Διοίκηση της ΣΕΚΑΠ Α.Ε. Με τις κατάλληλες αποφάσεις και πρωτοβουλίες που πήραμε ως Διοίκηση, κατορθώσαμε να βγάλουμε την εταιρεία αυτή από το αδιέξοδο, να αποκτήσει όνομα και κύρος διεθνώς και να κυριαρχεί στην ελληνική αγορά του τσιγάρου. Η επι-

Φρόντιζε στη λύπη σου να μείνεις περήφανος

(ΣΑΙΕΠΗΡ)

τυχία αυτή έγινε από Συνεταιριστές προς δόξα του Συν/κού Κινήματος, ώστε δικαίως σήμερα η ΣΕΚΑΠ να αποτελεί τον φάρο του Συνεργατισμού της χώρας μας.

Όλα αυτά τα χρόνια η συμπεριφορά της Α.Τ.Ε., απέναντι στην ΣΕΚΑΠ ήταν τελείως αντιδεοντολογική και έξω από τους κανόνες του ανταγωνισμού. Επιτόκιο μη διαπραγματεύσιμο, βαλέρ επιταγών (50 δισ. τον χρόνο) 6 ημερών, ενώ όλες οι Τράπεζες έδιναν 2 ημέρες, προμήθεια εγγυητικών τριών μηνών για χρήση 15 ημερών. Η Α.Τ.Ε., για την απόκτηση του 33% του μετοχικού κεφαλαίου της ΣΕΚΑΠ το μόνο που πλήρωσε ήταν 300 εκατομμύρια περίπου, ενώ εισέπραξε στα επτά χρόνια παρουσίας μου στην εταιρεία 10 δισ. δραχμές για τόκους και λοιπές προμήθειες, εφ' όσον στερούμενη επαρκών ιδίων κεφαλαίων, στηριζόταν στον τραπεζικό δανεισμό.

Στο αίτημά μας για αύξηση του Μετοχικού Κεφαλαίου υπήρχε η πάγια άρνησή της. Τώρα που θέλει να καρπωθεί τις υπεραξίες που έχουμε δημιουργήσει εμείς οι Συνεταιριστές, προβαίνει σε διαδοχικές αυξήσεις του μετοχικού κεφαλαίου για να εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις του ξεπουλήματος της εταιρείας. Ο λόγος για τον οποίο ζητούσα την μεταφορά των μετοχών στην ΠΑΣΕΓΕΣ ήταν γιατί γνώριζα τις προθέσεις της Τράπεζας. Στην προσπάθεια να πουληθεί η Α.Τ.Ε., σκέφθηκαν οι έχοντες την ευθύνη να παρουσιάσουν το συνολικό πακέτο συμμετοχών της Α.Τ.Ε., σε διάφορους φορείς, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται η ΣΕΚΑΠ και η ΔΩΔΩΝΗ, που αποτελούν φυσικά τις μόνες "όμορφες θυγατέρες της".

Απ' ότι γνωρίζω, εποπτεύουσα αρχή της Α.Τ.Ε., είναι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας. Πολύ αμφιβάλλω αν συμφώνησε με αυτή την ρύθμιση. Δεν γνωρίζει ο Υπουργός Εθν. Οικονομίας κ. Χριστοδουλάκης ότι το Συν/κό Κίνημα εντάσσεται στο χώρο της Κοινωνικής Οικονομίας και ως εκ τούτου κινείται στα πλαίσια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας; Δεν γνωρίζει ότι μορφές συλλογικής λειτουργίας όπως είναι οι Συνεταιρισμοί, όταν παρεμβαίνουν στην Οικονομία ωφελούν πολλαπλά την κοινωνία και την Εθνική Οικονομία, διότι δημιουργούν συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού και περιορίζουν την παραοικονομία; Και ακόμη δεν γνωρίζει ότι οι Συνεταιρισμοί προστατεύονται από το Σύνταγμα και ότι οι Κυβερνήσεις θα πρέπει να επιδεικνύουν ιδιαίτερη φροντίδα γι' αυτούς; Πώς επιδιώκει λοιπόν να ξεπουλά την περιουσία τους;

Έχουμε κι εμείς την άποψη ότι η ΣΕΚΑΠ έχει ανάγκη να αντλήσει Κεφάλαια από το Χρηματιστήριο για να επενδύσει στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Η διεύθυνσή της στην διεθνή αγορά με όπλο το βιολογικό φίλτρο απαιτεί κεφάλαια, αλλά εμείς υποστηρίζουμε ότι πρέπει να πάμε στο Χρηματιστήριο για να αντλήσουμε και όχι να ξεπουληθούμε σε κάποιο "θεσμικό ή στρατηγικό επενδυτή".

Είχαμε καταθέσει τις σχετικές προτάσεις μας που προβλέπουν την δημιουργία Εταιρείας Συμμετοχών και μεταβίβαση σ' αυτήν του πλειοψηφικού πακέτου των μετοχών για τον έλεγχο της ΣΕΚΑΠ και την διατήρηση του Συν/κού της χαρακτήρα. Οι Ε.Α.Σ., απάντησαν θετικά στην πρότασή μας, δεν απάντησαν η Α.Τ.Ε. και η ΣΕΚΕ. Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι η ΣΕΚΕ προκειμένου να οδηγηθεί σε διαδικασίες εισόδου στο Χρηματιστήριο, δημιούργησε Εταιρεία Συμμετοχών για να διατηρήσει τον Συν/κό της χαρακτήρα. Γιατί άραγε δεν επιβάλλει μια τέτοια λύση για τη ΣΕΚΑΠ;

Φυσικά αυτή η πρότασή μας δεν εξυπηρετούσε τις επιδιώξεις του Διοικητού της Α.Τ.Ε. και φρόντισε να απαλλαγεί από την παρουσία μας.

Τις μεθόδους αυτές των δήθεν "ειδικών" περί τα του Χρηματιστηρίου με τα "Λαμπρόχαρτα" τις έχει γνωρίσει ο ελληνικός λαός και δεν χρειάζεται να δεχτούμε να παίξουν και το τελευταίο τους χαρτί στις πλάτες του Συνεταιριστικού Κινήματος της χώρας μας.

Αθήνα, 19.12.2001

ΗΛΙΑΣ ΣΕΪΤΑΝΙΔΗΣ(*)

Συνεταιριστής

Β. Άρθρο στο ΒΗΜΑ της 31.1.2002 του τέως Γενικού Διευθυντή της ΠΑΣΕΓΕΣ κ. Νικολάου Κολύμβα

Η ΠΩΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ίδρυση, το 1929, της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος από τον Αλέξανδρο Παπαναστασίου με την έγκριση του πρωθυπουργού Ελ. Βενιζέλου, δεν αποτελούσε ένα μεμονωμένο επίτευγμα.

Εντάχθηκε στη σειρά των διαδοχικών αγροτικών αγώνων που διεξήγαγε ο πολιτικός αυτός ηγέτης επί μια τριακονταετία, προορισμένων να προσδώσουν κοινωνικό περιεχόμενο στην αβασίλευτη Δημοκρατία. Η απαλλοτρίωση των τσιφλικιών, τα Γεωργικά Επιμελητήρια, η Ανωτάτη Γεωπονική Σχολή, η νομο-

(*) Ο Ηλίας Σεϊτανίδης είναι καταξιωμένος Συνεταιριστής. Ξεκίνησε τη συνεταιριστική του πορεία από την Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Καβάλας και έφθασε στην κορυφή του Αγροτοσυνεταιριστικού κινήματος της χώρας μας, την ΠΑΣΕΓΕΣ, της οποίας υπήρξε πρόεδρος την τριετία 1987/1990.

Επηρεασμένος από τη θεωρητική διδασκαλία για το Συνεργατισμό του αείμνηστου Θεόδωρου Τζωρτζάκη και την πρακτική εφαρμογή του στα ελληνικά δεδομένα, από τον Αγροτικό ηγέτη Αλέξανδρο Μπαλτατζή, αφοσιώθηκε στα υπηρεσιακά του καθήκοντα στην Ε.Α.Σ. Καβάλας και παράλληλα ανέπτυξε αξιόλογη Συνεταιριστική και Συνδικαλιστική δραστηριότητα, την οποίαν συνέχισε και μετά τη συνταξιοδότησή του το 1983.

Υπήρξε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και της επιτροπής πιστώσεων της ΑΤΕ, πρόεδρος του Κέντρου Κοινωνικής Οικονομίας και δραστηριοποιήθηκε στο καταναλωτικό Συνεταιριστικό κίνημα την τριετία 1991/1993.

Το 1993 εκλέγεται πρόεδρος της ΣΕΚΑΠ και διατηρεί τη θέση του αυτή μέχρι και το 2000, οπότε ανέπτυξε ιδιαίτερη δραστηριότητα. Επέβαλε το τοιγάρο με βιολογικό φίλτρο, στην ελληνική και τις ξένες αγορές και ίδρυσε Ινστιτούτο Βιοϊατρικής Έρευνας και Βιοτεχνολογίας. Επίσης, ίδρυσε: την εταιρεία Golden Filter με συμμετοχή της ΣΕΚΑΠ στο κεφάλαιό της, σε ποσοστό 48%, την εταιρεία SD με συμμετοχή της ΣΕΚΑΠ στο κεφάλαιό της σε ποσοστό 90% και κατασκεύασε εργοστάσιο τοιγάρων στην πόλη ΜΙΝΥΟΤΙ του Νομού Σταυρούπολης της Ρωσίας.

Για τη δραστηριότητά του αυτή ο Ηλίας Σεϊτανίδης κατετάγη μεταξύ των 10 καλύτερων επιχειρηματιών της χώρας και βραβεύτηκε σε επίσημη τελετή που έγινε στο Ξενοδοχείο Χίλτον των Αθηνών το 1998.

θεσία περί συνεταιρισμών που ολοκλήρωσε ο Ανδρέας Μιχαλόπουλος, η προσασία του σίτου της σταφίδας κ.λπ., εγκαινίασαν μια νέα κοινωνική πολιτική, που αποτελούσε διέξοδο από την αποτελμάτωσή της πριν από το Γουδί στείρας περιόδου.

Στην ομιλία του στη Βουλή των Ελλήνων της 15 Ιουλίου 1929, της ημέρας που είδε να πραγματοποιείται, ύστερα από σκληρούς αγώνες 20 χρόνων, το όνειρό του της ίδρυσης της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος, όχι βέβαια ως συνεταιριστικής, όπως ήθελε, και όπως ίσχυε στην Ευρώπη, αλλά ως Αυτόνομος Οργανισμός Κοινωφελούς χαρακτήρος, ο Αλ. Παπαναστασίου υπενθύμισε πως τα βασικά κεφάλαια αντλήθηκαν από τα καλύμματα της Εθνικής Τραπέζης, αλλά και εκ των ενεργητικών της Επιτροπής Αποκαταστάσεων προσφύγων και συνέχισε ως εξής:

«Όταν λέγομεν ότι η ίδρυσή της οφείλεται εις το δημοκρατικόν πνεύμα της εποχής (όπως ανέφερε ο Ελ. Βενιζέλος στην ομιλία του που προηγήθηκε) εννοούμε ασφαλώς με τρόπο τον συνειδητόν αγώνα των αγροτών, τους νεκρούς του Κιλελέρ και των οργανώσεων των που ηγωνίσθησαν ίνα θεμελιωθεί επί στερεωτέρων βάσεων. Η αγροτική πίστις δεν δύναται να εξυπηρετηθεί παρά μόνον διά των συνεταιρισμών όπως συμβαίνει εις όλον τον κόσμον».

Οι Έλληνες αγρότες λοιπόν εκτός από το αίμα και τους μακρούς αγώνες τους για την ίδρυση της ΑΤΕ παρεχώρησαν και χρήματα που προοριζόνταν γι' αυτούς από την Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων και στη συνέχεια οι συνεταιρισμοί των κατέθεταν στην ΑΤΕ τα κεφάλαια και αποθεματικά των, άτοκα, γιατί πίστευαν και τους άφηναν να πιστεύουν πως αυτή αντιπροσωπεύει ένα οικονομικό και κοινωνικό κεφάλαιο που ανήκει κατά ένα σοβαρό μέρος στις πολύπαθες αγροτικές γενεές.

Παρ' όλα αυτά το κράτος ανακοινώνει τις προθέσεις του να πωλήσει την Αγροτική Τράπεζα, αλλά και ιστορικές συνεταιριστικές οργανώσεις της Ηπείρου και της Θράκης των οποίων είναι αυτή πιστωτής!

Σε ένδειξη διαμαρτυρίας ο πρόεδρος της ΠΑΣΕΓΕΣ κ. Καραμίχας υπέβαλε την παραίτησή του από το Δ.Σ. της ΑΤΕ, αλλά και ο πρώην πρόεδρος και παλαίμαχος συνεταιριστής της Θράκης κ. Ηλίας Σεϊταρίδης απέστειλε ανοικτή και τεκμηριωμένη επιστολή στον κ. πρωθυπουργό, υπενθυμίζοντας τις κατά καιρούς διακηρύξεις και των δύο μεγάλων κομμάτων για τη μετατροπή της ΑΤΕ σε συνεταιριστική ή κρατικο-συνεταιριστική τράπεζα που ουδέποτε τηρήθηκαν.

Πιστεύω πως οι ανωτέρω αντιδράσεις και όποιες επακολουθήσουν μαρτυρούν τη δικαιολογημένη αξίωση του αγροτικού κόσμου να επιδειχθεί ο οφειλόμενος σεβασμός προς θεσμούς που θεμελίωσε ο ίδιος ο λαός με τους αγώνες, το αίμα του, αλλά και το χρήμα του και προς τους ιστορικούς ηγέτες που τον εξέφρασαν και αποτελούν και σήμερα όχι ένα οποιοδήποτε ενεργητικό και ευκαιριακό ξεπούλημα από το κράτος, αλλά κτήμα αδιαπραγμάτευτο της εθνικής και λαϊκής μας κληρονομιάς.

N.K.

Γ. Οι θέσεις και απόψεις των προέδρων της ΠΑΣΕΓΕΣ, ΓΕΣΑΣΕ και ΣΥΔΑΣΕ

Οι θέσεις και απόψεις των προέδρων: της κορυφαίας οργάνωσης των Αγροτικών Συνεταιρισμών (κ. Τ. Καραμίχα) και των δυο κορυφαίων Συνδικαλιστικών οργανώσεων της ΓΕΣΑΣΕ (κ. Γ. Γωνιωτάκη) και της ΣΥΔΑΣΕ (κ. Γ. Πίττα) δημοσιεύτηκαν την 21.12.2001 στην «ΑΓΡΟΤΙΚΗ» επικαιρότητα Καβάλας και έχουν ως εξής:

Αντίθετοι οι αγρότες στις εξαγγελίες Χριστοδουλάκη για την Αγροτική Τράπεζα

✓ Ζητούν σταδιακή ιδιωτικοποίηση και συμμετοχή των συνεταιρισμών σε αυτήν.

✓ Πρώτα εξυγίανση ΑΤΕ – Συνεταιρισμών και μετά ιδιωτικοποίηση.

Περιορισμένη και σταδιακή ιδιωτικοποίηση της Αγροτικής Τράπεζας σε μία περίπου πενταετία, με παράλληλα μέτρα για εξυγίανση των συνεταιριστικών οργανώσεων, ώστε να συμμετάσχουν στο μετοχικό κεφάλαιο της ΑΤΕ, αντέτεινε στην πρόταση του υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών Νίκου Χριστοδουλάκη, ο πρόεδρος της ΠΑΣΕΓΕΣ Τζανέτος Καραμίχας, που παραχώρησε την περασμένη Δευτέρα 17 Δεκεμβρίου 2001 κοινή συνέντευξη Τύπου με τους προέδρους της ΓΕΣΑΣΕ και της ΣΥΔΑΣΕ κ.κ. Γ. Γωνιωτάκη και Γ. Πίττα.

Εάν η πρόταση του υπουργού Οικονομικών για, ουσιαστικά, άμεση μεταβίβαση της πλειοψηφίας του μετοχικού κεφαλαίου σε τρίτους, υιοθετηθεί και οδεύσει προς τη Βουλή, οι αγρότες θα αντιδράσουν δυναμικά, τόνισε ο πρόεδρος της ΠΑΣΕΓΕΣ. Άλλωστε, πρόσθεσε, το 75% των χορηγήσεων συνδέεται με αγρότες ή συνεταιριστικές οργανώσεις και εάν δεν εξυγιανθεί το πελατολόγιο της Τραπεζας, δεν θα επιτευχθεί εξυγίανση του ιδρύματος, πρόσθεσε. Σε συνάρτηση που είχε σήμερα ο πρόεδρος της ΠΑΣΕΓΕΣ με τον υπουργό Οικονομίας, ο κ. Χριστοδουλάκης δήλωσε, όπως είπε ο κ. Καραμίχας, ότι πρόθεση της Κυβέρνησης είναι να ενισχύσει την ΑΤΕ μέσα και από την εξυγίανση των συνεταιρισμών.

Ο πρόεδρος της ΓΕΣΑΣΕ, από την πλευρά του, επεσήμανε ότι η Κυβέρνηση δεν θα πρέπει να προχωρήσει στην ψήφιση σχετικού νομοσχεδίου ή τροπολογίας, εάν δεν ολοκληρωθεί πρώτα η ρύθμιση των χρεών, γιατί ακόμα εκκρεμούν πολλές υποθέσεις και, σε κάθε περίπτωση, πριν από οποιαδήποτε απόφαση θα πρέπει να προηγηθεί διάλογος με τους φορείς.

Ο πρόεδρος της ΣΥΔΑΣΕ, δήλωσε ότι οι αγρότες θα αγωνισθούν με όλες τους τις δυνάμεις, ώστε οι εξαγγελίες της Κυβέρνησης να μη γίνουν πράξη και, σε αντίθετη περίπτωση, από τις 10 Ιανουαρίου και μετά οι αγρότες θα ξεκινήσουν νέο κύκλο κινητοποιήσεων.

Ο πρόεδρος της ΠΑΣΕΓΕΣ δήλωσε ότι το ίδιο ισχύει και για τις θυγατρικές της ΑΤΕ (Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, Δωδώνη κ.λπ.), οι οποίες ανήκουν στους αγρότες και σε αυτούς θα πρέπει να περάσουν και οι μετοχές των εταιρειών».

Σημείωση «Σ.Π.»: Θα πρέπει να προσθέσουμε για νάχουν ολοκληρωμένη εικόνα οι αναγνώστες μας, ότι τόσο κατά την ίδρυση, όσο και κατά το χρόνο λειτουργίας της με τον ιδρυτικό της Νόμο, όλα ανεξαιρέτως τα κόμματα, υπόσχονταν ότι η ΑΤΕ, από κρατική θα μετασχηματιζόταν σε Κρατικοσυνεταιριστική.

Η εγγύηση της επιτυχημένης
Συνεταιριστικής Ασφάλισης

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

προσφέρει τη σιγουριά της ολοκληρωμένης κάλυψης
σε όλους τους κλάδους και εξασφαλίζει:

- τη γρήγορη και πρόθυμη εξυπηρέτηση
- την αντικειμενική και δίκαιη αποζημίωση
- τον σεβασμό και την πλήρη κατανόηση προς τους ασφαλισμένους

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

- Από το 1978, η πρώτη και η μόνη αμιγής Συνεταιριστική Ασφαλιστική Εταιρία στην Ελλάδα, με αποκλειστικούς μετόχους Ελληνικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις και τις κορυφαίες Συνεταιριστικές Ασφαλιστικές Οργανώσεις της Ευρώπης - UNIPOOL, MACIF, P&V, EURESA.
- Η φερεγγυότητα και αξιοπιστία της εταιρίας μαζί με τον κοινωνικό και ανθρωποκεντρικό της χαρακτήρα εγγυώνται την διασφάλιση των συμφερόντων των ασφαλισμένων της.
- Η οικονομική της ευρωστία με κεφάλαια και αποθεματικά 1.8 δις δρχ.
- Αντασφαλιστική κάλυψη από τα μεγαλύτερα διεθνή συνεταιριστικά και ιδιωτικά αντασφαλιστικά συγκροτήματα.

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

ΣΥΓΓΡΟΥ 367, 175 64 Π. ΦΑΛΗΡΟ
ΤΗΛ.: (01) 94.91.280-99 - FAX: (01) 94.03.148
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 17, 546 24 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: (031) 268.553, 268.503 - FAX: (031) 268.958

Πρακτορεία και γραφεία σ' όλη την Ελλάδα και στις Ενώσεις των
Γεωργικών Συνεταιρισμών

Γεωργικά Θέματα

Από τον κ. Βασίλη Μπουφίδη (*), πήραμε και δημοσιεύουμε σ' αυτό το τεύχος της ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ την παρακάτω επιστολή.

Μας γράφει:

«Αντί σχολίου στο εμπεριστατωμένο άρθρο του εξαίρετου και πολυμαθούς Γεωπόνου κ. Σπύρου Σελιανίτη στο 63ο τεύχος της ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ, με τον τίτλο «Εγκυμονεί κινδύνους Εθνικούς η παραπέρα υποβάθμιση της Γεωργίας μας – Ανάγκη αναστροφής της Γεωργικής πολιτικής» σκόπιμο θεώρησα να παραθέσω για το Περιοδικό σας, σκέψεις και θέσεις μου που είχα σε βάθος παρελθόντος χρόνου, δημοσία διατυπωμένες, όμοιες με αυτές που καταγράφει και καταμαρτυρεί με πολλή μεθοδικότητα και επιστημοσύνη για την εξέλιξη της Γεωργίας μας ο κ. Σπύρος Σελιανίτης για την περίοδο 1962–2000.

Ο κ. Σελιανίτης επιβεβαιώνει και εδραιώνει αλήθειες λάγαρας που ειπώθηκαν προς κάθε κατεύθυνση του Γεωργικού χώρου (Υπουργείο Γεωργίας, Συνεταιριστικές οργανώσεις Γεωπονικές σχολές, Γεωργικά ινστιτούτα κ.ά.) αλήθειες που δεν ήταν προφητείες, αλλά προϊόν επεξεργασίας επιστημονικών στοιχείων και δεδομένων».

Πράγματι το άρθρο του κ. Μπουφίδη που ακολουθεί με τις απόψεις και θέσεις του, για τη σημερινή Γεωργία μας, βεβαιώνει τη συναντίληψη του με τον κ. Σελιανίτη και βέβαια την έλλειψη ιδιαίτερου ενδιαφέροντος που επιβάλλονταν και από αρκετά χρόνια πριν θα έπρεπε να είχε εκδηλωθεί, για την προστασία και ανάπτυξη της με ισχυρά θεσμικά κίνητρα.

Το άρθρο αυτό του κ. Μπουφίδη έχει όπως παρακάτω:

Η αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας στη γεωργία επιδοτεί γενναία τον αστικό τομέα

Του Γεωπόνου κ. Β. Μπουφίδη(*)

Οι σημερινοί Έλληνες αγρότες ζουν μια μετακιλερική εποχή, περίπου σαν κολλήγοι με τις πολυποίκιλες ΕΟΚικές και τώρα Ευρωπαϊκές εξαρτήσεις τους.

«Η ανάπτυξη της γεωργικής μας οικονομίας και η αύξηση του αγροτικού εισοδήματος θα επιτευχθούν μόνον με την αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας» εδήλωναν παλαιότερα και προτρέπουν ακόμα και σήμερα οι «ταγοί» της Εθνικής μας οικονομίας. Τί είναι όμως παραγωγή και παραγωγικότητα και τί σημαίνει για τον αγρότη η αύξησή τους στις σημερινές καπιταλιστικές συνθήκες των οικονομικών συγκλίσεων και της ελεύθερης παγκόσμιας αγοράς μετά τις συμφωνίες ιδιαίτερα Ε.Ε. – GATT;

Όταν λέμε παραγωγή εννοούμε την οικονομική δραστηριότητα του ανθρώπου να δημιουργήσει χρήσιμα αγαθά για την κάλυψη των αναγκών του, είναι το αποτέλεσμα της συνεργασίας τριών συντελεστών: (α) του εδάφους, (β) της εργασίας, και (γ) του κεφαλαίου. Παραγωγικότητα είναι η ικανότητα να παράγει κανείς μεγαλύτερες ποσότητες αγαθών στην ίδια χρονική διάρκεια, η ικανότητα δηλαδή να συνδυάζει αρμονικά τους τρεις συντελεστές της παραγωγής επιτυγχάνοντας **υψηλό παραγωγι-**

κό και οικονομικό αποτέλεσμα.

Στην εποχή όμως των πολυεθνικών εταιριών και του ιμπεριαλισμού οι οικονομικές

(*)Ο κ. Βασίλης Μπουφίδης είναι αριστούχος της Γεωπονικής Σχολής Θεσσαλονίκης. Έχει σπάνια θεωρητική κατάρτιση εις τα της Γεωπονικής Επιστήμης και για τέσσερις περίπου δεκαετίες ασχολείται με την πρακτική της εφαρμογή σε δικές του επιχειρήσεις. Από τα φοιτητικά του χρόνια ασχολείται με τα κοινά και έχει διατελέσει μέλος σε δεκάδες επιστημονικούς Συλλόγους και Σωματεία. Παράλληλα και κατά περιόδους, άλλοτε λιγότερο και άλλοτε περισσότερο, ασχολήθηκε και με την πολιτική στον αριστερό χώρο. Υπήρξε βασικό Στέλεχος του ΠΑΚΕ (Προοδευτικό Αγροτικό Κόμμα Ελλάδος). Δυο περίπου δεκαετίες (1975 – 1995) μαζί με άλλα Αγροτικά Στελέχη, όπως τους Γεωπόνους Σπύρο Σελιανίτη, Θεόδωρο Γιαννόπουλο και Χρήστο Πανάγο, αγωνίστηκε σκληρά μέσω του Τύπου για τα αγροτικά πράγματα της χώρας. Την εικοσαετία αυτή υπήρξε Διευθυντής και Αρθρογράφος του περιοδικού ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ στην οποία και δημοσίευσε εκατοντάδες επιστημονικές μελέτες με συγκεκριμένες και σαφείς προτάσεις για όλα τα Αγροτικά θέματα. Μια από τις εργασίες του, που αφορά τον προσδιορισμό του άριστου σημείου παραγωγής και κόστους του ζώντος πουλερικού, ανακοινώθηκε από τον καθηγητή της Γεωργικής Σχολής Θεσσαλονίκης κ. Ευθύμιο Παπαγεωργίου στο Γεωργικό Συνέδριο της Πράγας το 1970. Πλήθος επιστημονικών άρθρων του για τη Γεωργία έχουν δημοσιευθεί σε όλα σχεδόν τα Αγροτικά περιοδικά, τις εφημερίδες και τα Δελτία της τελευταίας 50ετίας... και διακρίνονται για την επιστημονική τεκμηρίωση όπως και την αυθεντικότητά τους. Ειδικότερα ο κ. Β. Μπουφίδης έχει ασχοληθεί με την πτηνοτροφία, για την οποίαν έχει κάνει αξιολογικά πειράματα, σημαντικές μετρήσεις κόστους και διατροφικής. Σήμερα διευθύνει ιδιόκτητη πτηνοτροφική Μονάδα στην Αιλιώνα Αττικής και παράλληλα συνεχίζει τη δημοσιογραφική του δραστηριότητα για τα αγροτικά μας πράγματα.

αυτές έννοιες έχασαν την πραγματική ωφελμιστική τους αξία και σημασία για τον παραγωγό, αποτελούν όμως θεμελιακά βάρη για την εκμετάλλευσή του. Θα αναφερθούμε σε λίγα χειροπιαστά παραδείγματα θαυμαστής και εντυπωσιακής αύξησης της παραγωγής και της παραγωγικότητας σε βασικές γεωργικές καλλιέργειες, για να φανεί καθαρότερα, **ότι οι σημερινοί Έλληνες αγρότες ζουν μια μετακιλερική εποχή, περίπου σαν κολλήγοι με τις πολυποίκιλες ΕΟΚικές και τώρα Ευρωενωσιακές εξαρτήσεις τους, και όχι ως ελεύθεροι εμπορευματοπαραγωγοί, θύματα του πολυπρόσωπου ντόπιου και ξένου κεφαλαίου, το οποίο ως εξουσία εφαρμόζει τέτοιες πολιτικές, μα για δικό του πάντα οικονομικό όφελος.**

Α' ΦΥΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Παράδειγμα πρώτο: Πριν από είκοσι ή και είκοσιπέντε χρόνια η μέση στρεμματική απόδοση στην πατατοκαλλιέργεια ήταν περίπου 1.500 κιλά, καλύπτοντας μόνο τις παραγωγικές της δαπάνες στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και η αμοιβή της οικογενειακής εργασίας, χωρίς βέβαια το ποθούμενο κέρδος. Με την ελπίδα να καλυτερεύσουν το γεωργικό τους εισόδημα οι πατατοπαραγωγοί, εστράφησαν και με την υπόδειξη των γεωπόνων του Υπουργείου Γεωργίας στις νέες αποδοτικότερες ποικιλίες πατάτας. Αυξάνοντας όμως την παραγωγικότητα και διπλασιάζοντας τη στρεμματική απόδοση επιτυγχάνοντας 3.000 κιλά, με την εντατικοποίηση της οικογενειακής τους εργασίας των κεφαλαίων, και του εδάφους με έγγειες βελτιώσεις και σύγχρονες τεχνητές μεθόδους, ξαφνικά βρέθηκαν να είναι περισσότερο χρωμένοι από παλαιότερα.

Για την αγορά ενός μικρού αγροτικού αυτοκινητιού αξίας 297.000 δρχ. το 1984 χρειαζόνταν 8,5 τόνοι σιτάρι (297.000:34 = 8.500) και το 1994 για το ίδιο αυτοκινητο αξίας πια τριών εκατομμυρίων δραχμών χρειαζόνταν 88 τόνοι

Το ερώτημα εδώ είναι: Ποιός κλέβει την αξία των 1.500 κιλών πατάτας που παρήχθησαν περισσότερα με την αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας; Ασφαλώς το κύκλωμα εφοδιασμού της γεωργίας με μέσα παραγωγής, λιπάσματα, φυτοφάρμακα και άλλα εφόδια, χωρίς έλεγχο για συμπίεση των υψηλών τιμών τους στις πηγές τους, ενώ οι τιμές της πατάτας διαμορφώνονται σχεδόν πάντοτε κάτω του κόστους παραγωγής, εξαιτίας της λειτουργίας του εκβιαστικού και εκμεταλλευ-

τικού μηχανισμού της καπιταλιστικής αγοράς. Ρωτάμε σε τί οφελήθηκαν οι πατατοπαραγωγοί από την αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας;

Παράδειγμα δεύτερο: Στη μέση στρεμματική απόδοση καλαμποκιού η Ελλάδα έρχεται πρώτη στην Ευρώπη, ναι πρώτη και κατά τη μεγάλη εταιρεία Χελλαφάρμ και στον κόσμο. Και όμως η καλλιέργεια του καλαμποκιού μειώνεται –ύστερα από ένα βραχύ πέταγμα– λόγω των υψηλών αγροτικών επιτοκίων (28–35%), των υψηλών δαπανών για καύσιμα και αγορά επιλεγμένων σπόρων, αγορά εργαλείων και των πειστικά χαμηλών τιμών του καλαμποκιού. Ακόμα λόγω της μεγάλης δαπάνης της χρησιμοποιούμενης ηλεκτρικής ενέργειας για άντληση αρδεύσιμου νερού από βάθος 100 και 150 μέτρων, νερού, το οποίο εξασφαλίζει δωρεάν στους ξένους ανταγωνιστές των παραγωγών μας το βροχερό κλίμα τους.

Να σημειώσουμε ιδιαίτερα ότι η ποιότητα του ελληνικού καλαμποκιού είναι η

πρώτη σε πρωτείνες λόγω κλίμακος – και αγοράζεται από τους Ευρωπαίους για παρασκευή παιδικών τροφών και άλλων χρήσιμων αγαθών για τον άνθρωπο, ενώ εξάγουν το δικό τους σε μας για κτηνοτροφική.

Οι συνέπειες της μείωσης του όγκου αυτής της παραγωγής θα αποδειχθούν μοιραίες για την ζωϊκή μας παραγωγή, αφού το καλαμπούκι αποτελεί το βασικότερο και με τη μεγαλύτερη συμμετοχή από τα δημητριακά στη σύνθεση των σιτηρεσίων των εκτρεφόμενων ζώων. Αποτέλεσμα: Εισαγωγές και εκροή συναλλάγματος. Και στην περίπτωση του καλαμποκιού σε τί οφελήθηκαν οι παραγωγοί μας από την αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας;

Παράδειγμα τρίτο: Το 1984 και το 1994 μέσα σε δέκα χρόνια η τιμή του σταριού είναι 34 δραχμές και πρέπει σύμφωνα με τις αποφάσεις Ε.Ε.-GATT να μειώνεται κατά 10% κάθε χρόνο και επί τρία χρόνια. Ποιά αύξηση παραγωγής και παραγωγικότητας θα κρατήσει και τον αγρότη των 400 ακόμα στρεμμάτων –μέσος ελληνικός κλήρος 33 στρέμματα– όταν για την αγορά ενός μικρού αγροτικού αυτοκινήτου αξίας 297.000 δρχ. το 1984 χρειαζόνταν 8,5 τόνοι στάρι (297.000:34 = 8.500) και το 1994 για το ίδιο αυτοκίνητο αξίας πια τριών εκατομμυρίων δραχμών χρειαζόνταν 88 τόνοι (3.00.000:34 = 88.000), δηλαδή 10 φορές περισσότερο στάρι; Διαπιστώνεται ότι και ο μεγαλοπαραγωγός μέσα στην Ε.Ε. και τη θυγατέρα της, την Ευρωπαϊκή Ένωση, έγινε ξαφνικά πολύ φτωχός.

Η αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας στη γεωργία επιδοτεί γενναία τον αστικό τομέα

Και όλα αυτά για την ομάδα των σιτηρών που μόνη της καταλαμβάνει το 45–54% της καλλιεργήσιμης γεωργικής γης επί συνόλου 36 εκατομμυρίων στρεμμάτων στην περίοδο 1950–1985. Τα σιτηρά αποτελούσαν και αποτελούν βασικό είδος διατροφής του λαού μας και σημαντικότερο κλάδο παραγωγής της εθνικής οικονομίας –επομένως και μεγάλης σημασίας– αφού μόνο το 1957

η πατρίδα μας έγινε αυτόρκτη σε στάρι, το δε 1965 μερικώς εξαγωγική. Το 1965 έπαυσε και η εκροή πολυτίμου συναλλάγματος στο εξωτερικό, ενώ επιτεύχθηκε κάποια εισροή του.

Σε τί λοιπόν οφέλησε η αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας και τους σιτοπαραγωγούς μας;

Β' ΖΩΪΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Παράδειγμα τέταρτο: Η ελληνική εκτατική, μα προπαντός η ενσταυλισμένη και βιομηχανικού χαρακτήρα κτηνοτροφία (πτηνοτροφία, χοιροτροφία, αγελαδοτροφία κ.λπ.) διαθέτει σήμερα συγκροτημένες μονάδες παραγωγής μεταποίησης και εμπορίας, οι οποίες βρίσκονται στην ευρωπαϊκή πρωτοπορία από άποψη παραγωγής, ποιότητας προϊόντων, επενδύσεων και τεχνολογίας – και να γίνει πιστευτό απ' τον ελληνικό λαό. Η πτηνοτροφία μέσα σε τρεις - τέσσερις δεκαετίες εκάλυψε τις ανάγκες του λαού μας με προϊόντα υψηλής βιολογικής αξίας κατά 100%, όπως είναι το κρέας πουλερικού και αυγά και ο αξιοθαύμαστος κλάδος της χοιροτροφίας κατά 73% με χοιρινό κρέας αρίστης ποιότητας το καλύτερο της Ευρώπης. Και όμως όλες αυτές οι σύγχρονες και υψηλής παραγωγικότητας επιχειρήσεις δεν μπόρεσαν να σωθούν, ούτε ν' αντέξουν τετραπλάσια επιτόκια από εκείνα των

ευρωπαϊών ανταγωνιστριών τους.

Ο γεωργοκτηνοτροφικός κλάδος πληρώνει πολύ ακριβά τον εκσυγχρονισμό του γιατί όλα έγιναν σε βάρος του παραγωγού και προς όφελος ιδιαίτερα του τραπεζικού τοκογλυφικού κεφαλαίου. Σε τίποτα κ.κ. λαλίστατοι οικονομολόγοι και αρμόδιοι για την χάραξη της αγροτικής πολιτικής, δεν πρόκειται η αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας να σώσει την αγροτική οικονομία από τον επιθανάτιο ρόγχο της, όταν η ψαλίδα των τιμών των αγροτικών και βιομηχανικών προϊόντων έχει άνοιγμα δύο και δέκα φορές υπέρ του αστικού τομέα και σε βάρος του αγροτικού –περίπτωση σταριού– που σημαίνει ότι οι αγρότες κάνουν κοινωνική πολιτική και επιδοτούν την πόλη. Τον αγρότη επιχειρηματία δεν τον ενδιαφέρουν η μεγάλη παραγωγικότητα και τα μεγέθη της παραγωγής που εξετάζονται με κοινωνικά κριτήρια, τον ενδιαφέρει η αποδοτικότητα των κεφαλαίων του και της οικογενειακής του εργασίας με ιδιωτικά οικονομικά κριτήρια.

Η περιουσία του με την υπερχρέωση της ανήκει στις τράπεζες και το κράτος και αυτό το γνωρίζει πολύ καλά. Δεν υπάρχουν πια μικροί και μεγάλοι αγρότες. Όλοι είναι οι φτωχοί της ΕΟΚ και της Ε.Ε. Οι κυβερνήσεις φέρνουν ακέραια την ευθύνη για τη συνεχιζόμενη κατάρρευση της αγροτικής μας οικονομίας.

ΚΙΛΕΛΕΡ 2002

Την 31 του Μάρτη γιορτάζεται το Κιλελέρ. Τα 92 χρόνια από τον ξεσπκωμό των κολλήγων του Θεσσαλικού κάμπου ενάντια στην καταπίεση των τσιφλικάδων, με τα συνθήματα: «Η γη στους αγρότες» και «Κάτω η σκλαβιά».

Όπως κάθε χρόνο θα κατατεθούν στεφάνια στον τόπο που γίνανε τα ιστορικά εκείνα γεγονότα, θα ακουστούν και θα γραφούν λόγιοι ωραιοποιημένοι και προτρεπτικοί, κωρίς να συγκινούν κανένα.

Απ' αυτό το περιοδικό αντί γι' αυτά τα λόγια δημοσιεύουμε τους στίχους με τους οποίους έκλεισε την ομιλία του στο Κιλελέρ το 1990 ο τότε πρόεδρος της ΠΑΣΕΓΕΣ **Ηλίας Σεϊτανίδης**, που τιμούν τον «Πρωτομάστορα του έπους του Κιλελέρ» και μπροστά στη σημερινή πραγματικότητα θυμίζουν τις ευθύνες όλων των περι τα αγροτικά μας ασχολουμένων.

Στον πρωτομάστορα του έπους του Κιλελέρ ΜΑΡΙΝΟ ΑΝΤΥΠΑ

*Στη γη που πότισες με το αίμα σου πατάμε Αντύπα
ογδόντα χρόνια τώρα εμείς παλεύομε ακόμα με το γύπα
τα φλογερά τα λόγια σου σημαίες έχουν γίνει
που τα κρατούν στα χέρια τους σημερινοί κολήγοι.*

*Η αγροτιά που πόνεσες κι έδωσες τη ζωή σου
βρίσκονται σήμερα εδώ, κι' ακούνε τη φωνή σου
να την καλείς στην έπαλλη του πιο ωραίου αγώνα
συνεχιστές στο δρόμο σου που δεν τελειώνει ακόμα*

Μάρτιος 1990

ΗΛ. ΣΕΪΤΑΝΙΔΗΣ

Η πραγματική ευρωσύγκλιση είναι το ζητούμενο

**Του Μιχάλη Κ. Δερμιτζάκη
Δικηγόρου**

Με τον καινούργιο χρόνο μπήκαμε σε μια νέα εποχή, στη σκληρή πραγματικότητα του ΕΥΡΩ. Η Δραχμή, το εθνικό μας νόμισμα, αφού διέγραψε μέσα στο χρόνο τη μακρά πορεία της απ' την αρχαιότητα ίσαμε σήμερα και ταυτίστηκε με την ιστορία αυτού του τόπου, παραχώρησε τελικά τη θέση της στο ελληνόφωνο ΕΥΡΩ. Με την κυκλοφορία όμως του νέου αυτού νομίσματος αρχίζουν παράλληλα να αναδεικνύονται σε όλο τους το εύρος τα προβλήματα και οι αδυναμίες της Οικονομίας μας, που η αντιμετώπισή τους χρειάζεται άμεσα διαρθρωτικές αλλαγές.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της αξιόπιστης Eurostat, είναι απογοητευτική η σύγκριση των μισθών των Ελλήνων εργαζομένων με αυτούς των Ευρωπαίων συναδέλφων τους και δείχνει την τεράστια διαφορά που υπάρχει μεταξύ τους. Η Ελλάδα, με βασικό μισθό 485 ευρώ ή περίπου 156.000 δρχ., βρίσκεται μια θέση μπροστά από την Πορτογαλία που είναι τελευταία στον πίνακα των χωρών της Ευρωζώνης με 400 ευρώ ή 136.000 μισθό το μήνα, με πρώτο το Λουξεμβούργο με βασικό μισθό 1.259 ευρώ ή 430.000 δρχ. Δηλαδή η χώρα αυτή δίνει μισθούς σχεδόν τριπλάσιους απ' τους ελληνικούς.

Με άλλα λόγια είμαστε οι πιο φτωχοί εταίροι της Ε.Ε. μετά τους Πορτογάλους. Και αν αυτή τη διαφορά δεν την είχαμε καταλάβει μερικοί μέχρι τώρα στην Ελλάδα λόγω των διαφορετικών νομισμάτων στις χώρες της Ευρώπης, τώρα που καθιερώθηκε το ενιαίο νόμισμα όλοι αντιλαμβανόμαστε πόσο υστερούμε σε μισθούς, συντάξεις και στα ασφαλιστικά με τους λοιπούς Ευρωπαίους μας. Άλλωστε από επίσημα χείλη ακούσαμε πως θα χρειασθεί ακόμη και μια πενταετία για να φθάσουμε το 80% των μισθών των χωρών της Ευρωζώνης.

Και ακόμη πως η πραγματική σύγκλιση θα χρειασθεί τουλάχιστον 20 χρόνια για να πραγματοποιηθεί. Πώς όμως να επιτύχουμε νωρίτερα την περίφημη αυτή σύγκλιση, όταν οι μισθοί στη χώρα μας πλήττονται από τη διαρκή λιτότητα και οι αυξήσεις τους στην επόμενη τριετία θα είναι κάτω από τον συνεχώς διογκούμενο πληθωρισμό και δεν θα ξεπερνούν το 2,1%-2,4%; Ας μη σπεύσουμε λοιπόν να θριαμβολογήσουμε πως τώρα με το ΕΥΡΩ γίνουμε περισσότερο Ευρωπαίοι και πως εξισωθήκαμε με αυτούς. Χρειάζεται να διανύσουμε πολύ δρόμο ακόμη. Η ένταξή μας στην ΟΝΕ μας δίδει αναμφισβήτητη τη δυνατότητα να επιτύχουμε ένα καλύτερο αύριο.

Η επίτευξη όμως της πραγματικής σύγκλισής μας στα επίπεδα των προηγμένων χωρών της Ευρωζώνης προϋποθέτει αύξηση των ρυθμών ανάπτυξης, άνοδο του ΑΕΠ και ακόμη αύξηση της αγοραστικής δύναμης των μισθών και των συντάξεών μας ώστε να κλείσει η ψαλίδα των τεράστιων αποκλίσεων που σήμερα υπάρχουν. Και, επιτέλους, η Πολιτεία να επιβάλει δικαιότερη κατανομή των βαρών μεταξύ του πληθυσμού και όχι να την πληρώνουν πάντα οι φτωχοί και ανήμποροι. Για να γίνουν όμως αυτά πραγματικότητα, χρειάζονται μέτρα δραστικά. Και αυτοί που θα τα πάρουν πρέπει να διαθέτουν την τόλμη να μην υπολογίζουν το πολιτικό κόστος, που από ό,τι φαίνεται, δυστυχώς, αυτό είναι σήμερα ο προσδιοριστικός παράγοντας στους πολιτικούς σχεδιασμούς τους.

Μ.Κ.Δ.

ΤΗΣ... ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Του Θαν. Μπίκου
Γεωπόνου

Μια λέξη καραμέλα στο στόμα των περισσότερων στη χώρα μας και όχι μόνον. Ήδη αρκετά οικεία ακουστικά, που λανσάρεται με ευκολία, όπως όλα τα της σύγχρονης μόδας του καιρού μας, που δεν διαθέτει αντιστάσεις. Μεταφέρεται και ο κάθε παραλήπτης της, χωρίς να κρατά τίποτε για τον εαυτό του, τη μεταφέρει κι αυτός με τη σειρά του, χωρίς καμμιάν απολύτως ανάλυση. Κάτι σαν... ταμπέλα: Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ.

Το άρθρο του κ. Μιχ. Δερμιτζάκη στο προηγούμενο τεύχος της ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ (τ. 64 σελ. 201) μου δίνει την αφορμή γι' αυτά τα λόγια, που φαίνονται να ισχύουν για πολλούς αρχίζοντας από μένα! Έρχεται λοιπόν ο κ. Δερμιτζάκης και δίνει το ερέθισμα για σκέψη και προβληματισμό πάνω στο θέμα, που αναπόφευκτα θα οδηγήσουν σε συμπεράσματα ατομικά και πάντως όχι πάντα σύμφωνα με αυτών που την επιδιώκουν και την καθιέρωσαν. Πρέπει όμως να υπάρξει η ανάλυση αυτή, η έστω προσωπική γι' αυτό το καινούργιο(;) που μας έρχεται ως συνταγή σωτηρίας και που (μάλλον) πρέπει να την εκτελέσουμε...

Ο κ. Δερμιτζάκης γράφει ότι η παγκοσμιοποίηση είναι μια πραγματικότητα, που όμως δεν είναι ούτε κακιά μάγισσα, ούτε καλή νεράιδα! Τί είναι; Μας το εξηγεί δεόντως, μόνον που πρέπει και ο καθένας να το καταλάβει με το δικό του τρόπο και τους δικούς του κώδικες.

Προσωπικά τουλάχιστον και κατ' αρχήν σκέφθηκα πως όλα «-ποιούνται» περί την οικονομία, ότι δηλαδή η οικονομία θα είναι ενιαία σε μια μεγάλη αγορά, μια παγκόσμια αγορά, με αφθονία αγαθών, ελεγχόμενη ποιότητα και ίδιες τιμές. Όπως π.χ. η αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εδώ και 40 περίπου χρόνια οργανώνεται, χωρίς νάχει φτάσει ακόμη εκεί που έχει προγραμματιστεί να φτάσει. Απ' αυτήν την αγορά που όλοι βιώνουμε, έχουμε την πρώτη γεύση. Τα καλά της και α κακά της. Και βέβαια τα «καλά» είναι καλοδεχούμενα απ' όλους. Τα «κακά» όλοι φροντίζουν να γίνουν καλύτερα. Άρα λοιπόν και με λίγα λόγια, αν θα μέναμε εδώ, η γνώμη μας περί παγκοσμιοποίησης της οικονομίας μάλλον θετική θα πρέπει νάναι...

Είναι όμως μόνον αυτό; Δηλαδή το οικονομικό, το άφθονο, το καλό και το φθινό αγαθό, που όλοι μας επί γης οι άνθρωποι το θέλουμε; Ο **πολιτισμός**, η **ιστορία**, η **γλώσσα**, οι **συνήθειες** και τα **έθιμα** που εντάσσονται; Θα παραμείνουν ως ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε κοινωνίας; Θα περιοριστώ -χωρίς ιδιαίτερες αναλύσεις- σ' ένα παράδειγμα: Μερικών λαών -ανάμεσα στους οποίους μπορεί νάμαστε κι εμείς- θα καταργηθεί (ή «αιονίσει») η γλώσσα τους και μάλιστα σύντομα, αν σκεφτούμε τους ρυθμούς με τους οποίους τα πάντα κινούνται σήμερα. Μπορεί να φανταστεί κανείς μας πως η ελληνική γλώσσα θα γίνει μια μέρα μια νεκρή, όπως τα Λατινικά, γλώσσα; Μπορεί

να φανταστεί ότι η αξιολόγηση του Ελληνικού πολιτισμού, των ευρημάτων του και των ιστορικών του στοιχείων θα εκτιμηθούν, θα αποτιμηθούν και θα αναδειχθεί από τους ισχυρούς και όχι απ' τον απλό (τον κάθε) άνθρωπο σε ένα ανταγωνισμό αξιών με ανεπηρέαστους – ελεύθερους, τον «**πωλητή**» και τον «**αγοραστή**» του πολιτισμού; Θα υπάρξουν, ύστερα απ' αυτήν την ισοπέδωση, ανταγωνισμοί και πρότυπα για νέους πολιτισμούς αξιών και ιδεών, που θα αποτιμούνται και θα εκτιμούνται από την ομάδα των ισχυρών; Όλα αυτά για μένα τον απλό άνθρωπο, χωρίς τις ιδιαίτερες γνώσεις για τους σκοπούς και τις επιδιώξεις εκείνων, που θέλουν να φέρουν γρήγορα αυτό που δεν εκβιάζεται, αλλά πρέπει από μόνο του νάρθει μέσα από κρίσεις, συγκρίσεις και ανεπηρέαστες αποτιμήσεις, με προβληματίζουν και οφείλω να τα ξεκαθαρίσω στο μυαλό μου και νάχω τη δική μου γνώμη. Προσωπικά, λοιπόν, αυτό το ερέθισμα το οφείλω στον κ. Δερμιτζάκη, που με το άρθρο του με «κέντρισε» δεόντως. Το «στοίχημα» είναι φαντάζομαι για όλους, το ίδιο...

Για τον επίλογο: «**Παγκοσμιοποίηση ή Οικουμενικότητα;**» (Αναστάσιος Αλβανίας).

Θ.Μ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΜΑΣ

Από το Δ.Σ. της Ε.Φ.Σ.

Το περιοδικό που έχετε στα χέρια σας γράφεται από εθελοντές, ιδεολόγους του Συνεργατισμού, χωρίς καμιά άλλη απολαβή, εκτός από εκείνη της ικανοποίησης για την όποια είναι αυτή η προσφορά τους.

Θέλουμε να ελπίζουμε ότι από την αρθρογραφία του και εσείς θα αναγνωρίζετε την προσφορά της Εταιρείας μας με την έκδοσή του.

Και δεν θα σας κάναμε αυτή την αναφορά αν η Εταιρεία μας δεν συναντούσε οικονομική δυσκολία στην κάλυψη των δαπανών εκτύπωσης και διεκπεραίωσής του.

Γι' αυτό και παρακαλούμε όσους δεν στείλανε ακόμη τη συνδρομή τους να την ταχυδρομήσουν στην Εταιρεία μας για να συνεχίσει την έκδοσή της «Συνεταιριστικής Πορείας» και το 2002 με πλουσιότερη αρθρογραφία και καλύτερη ενημέρωση, όπως σχεδιάζουμε.

Θέλουμε να ελπίζουμε ότι θα ανταποκριθείτε στην πρόσκλησή μας αυτή και σας ευχαριστούμε που θα μας δώσετε τη δυνατότητα να συνεχίσουμε την έκδοση του περιοδικού μας και το 2002.

Το Δ.Σ. της Ε.Φ.Ε.

Οδηγούμαστε σε μια ενιαία παγκόσμια κοινωνία

Του Α. Ράντσιου

Με την ευκαιρία της αναδημοσίευσης, στη Συνεταιριστική Πορεία (τεύχος 64, σελίδες 201-202) της πολύ ενδιαφέρουσας συνέντευξης, του πολύ αγαπητού μου Μιχάλη Δερμιτζάκη, στην εφημερίδα Κήρυξ των Χανίων, θα ήθελα να παραθέσω ορισμένες απόψεις για τον όρο «παγκοσμιοποίηση».

Ο όρος χρησιμοποιείται, καταχρηστικά κατά τη γνώμη μου, ως υποκατάστατο της διεθνούς ελεύθερης αγοράς. Η ελεύθερη, όμως, αγορά είναι μόνο ένα μέρος ενός πολύ ευρύτερου συνόλου, του οποίου τα φαινόμενα εκδηλώνονται, αν και πάντοτε υπήρχαν, εντονότερα στις μέρες μας και των οποίων όλοι έχουμε εμπειρία.

Φαίνεται λοιπόν, ότι τα μείζονα χαρακτηριστικά του σύγχρονου κόσμου είναι η κατακλυσμιαία αύξηση των επικοινωνιών και η μείωση των εξουσιών των εθνικών κυβερνήσεων.

Σήμερα η δυνατότητα επικοινωνίας, δίνει την ευκαιρία, σχεδόν σε όλους, εφόσον θέλουν, να πληροφορούνται τα γεγονότα, που συμβαίνουν σε οποιοδήποτε σημείο της Γης και να γνωρίζουν τον τρόπο ζωής και τις συνθήκες που επικρατούν σε άλλους τόπους. Επεκτείνοντας την έννοια της επικοινωνίας, θα έλεγα ότι με την ίδια ευκολία, που διαδίδονται οι πληροφορίες, έτσι διακινούνται σήμερα αγαθά, πρόσωπα, χρήματα, υπηρεσίες.

Το δεύτερο σημαντικό χαρακτηριστικό της εποχής μας είναι η μείωση των εξουσιών των εθνικών κυβερνήσεων. Οι εξουσίες αυτές περιέρχονται σε:

- Διεθνείς οργανώσεις, περιφερειακές ή παγκόσμιες (Ευρωπαϊκή Ένωση, MERCOSUR, NAFTA, ΟΗΕ, NATO, Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου και πολλές άλλες), που επεμβαίνουν ευθέως στα εσωτερικά των χωρών, σε ζητήματα, όπως η διαφύλαξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή η διεξαγωγή αδιάβλητων εκλογών.
- Τοπικές εξουσίες, όπως Περιφέρειες, Δήμοι και άλλες ανάλογες δομές εξουσίας.

- Πολυεθνικές εταιρείες, που βρίσκουν τον τρόπο να υπερβούν τα εθνικά σύνορα και να επιβάλλουν τα προϊόντα τους και την κουλτούρα που αντιπροσωπεύουν, παρακάμπτοντας πολλές φορές τις εθνικές κυβερνήσεις.

Με άλλα λόγια οδηγούμαστε συνεχώς και περισσότερο προς μια ενιαία παγκόσμια κοινωνία, την οποία, αποφεύγοντας ενσυνείδητα τον όρο παγκοσμιοποίηση, αποκαλούμε Κοινωνική **Παγγαία***, επειδή η φιλελευθεροποίηση της αγοράς, με την οποία, από πολλούς, ταυτίζεται η έννοια της παγκοσμιοποίησης, είναι συστατική και πολύ περιοριστική των πραγματικών κοινωνικών αλλαγών, που επισυμβαίνουν σήμερα στον Πλανήτη μας.

Αθήνα, Μάρτης 2002

Απόστολος Ράντσιος,
Κτηνίατρος

(*) Παγγαία, όρος της γεωλογίας, που αναφέρεται στην εποχή, που όλη η ξηρά ήταν συνενωμένη σε μια ήπειρο. Σήμερα το ίδιο φαινόμενο, της συνενώσεως δηλονότι όλων των ανθρωπίνων κοινωνιών σε μία, αναφέρεται ως Κοινωνική Παγγαία.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Πληροφοριακά κείμενα για μια καλύτερη γνωριμία

(Βλ. και προηγούμενα τεύχη της Σ.Π. 60/2000 σελ.201, 63/2001 σελ. 173 και 64/2001 σελ. 219) σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Είναι: α) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, β) Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, γ) Το Συμβούλιο Υπουργών, δ) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, και ε) Το Ελεγκτικό Συνέδριο.

α. Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Είναι συμβουλευτικό και ελεγκτικό όργανο της κοινότητας. Τα 626 (σήμερα) μέλη του εκλέγονται σε καθολική και άμεση ψηφοφορία για πέντε χρόνια. Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν υπάρχουν Εθνικές ομάδες, αλλά πολιτικές ομάδες, οργανωμένες σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Το Κοινοβούλιο συμβουλεύει και δίνει τη γνώμη του πάνω σε προτάσεις της επιτροπής πριν αποφασίσει το Συμβούλιο των Υπουργών. Συμμετέχει στην κατάρτιση του κοινοτικού προϋπολογισμού και μπορεί να ελέγξει ή και να απορρίψει τον προϋπολογισμό. Μπορεί επίσης μετά από πρόταση δυσπιστίας να υποχρεώσει την επιτροπή σε παραίτηση.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συστήθηκε την 10.12.1974 και συνεδριάζει: α) Στο Στρασβούργο για τις μηνιαίες συνόδους της ολομέλειας, και β) στις Βρυξέλλες για τις συνεδριάσεις των κοινοβουλευτικών επιτροπών και για τις έκτακτες συνόδους. Η Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχει έδρα το Λουξεμβούργο.

Τα 626 μέλη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου εκλέγονται από τα 15 μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως εξής: Η Γερμανία εκλέγει 99 βουλευτές, η Γαλλία, Ιταλία και Βρετανία από 87, η Ισπανία 64, η Ολλανδία 31, το Βέλγιο, η Ελλάδα και η Πορτογαλία από 25, η Σουηδία 22, η Αυστρία 21, η Δανία και η Φινλανδία από 16, η Ιρλανδία 15 και το Λουξεμβούργο 6.

Μέχρι σήμερα έχουν γίνει 5 εκλογές στις παρακάτω ημερομηνίες:

- 1η εκλογή το 1979 (7-16/6/1979)
- 2η » 1984 (14-17/6/1984)
- 3η » 1989 (15-18/6/1989)
- 4η » 1994 (9-12/6/1994)
- 5η » 1999 (12-25/6/1999)

Στην προεδρία του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου αναδείχθηκαν μέχρι σήμερα 9 προσωπικότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις παρακάτω χρονικές περιόδους:

- 1ος το 1979 (17/7/79 – 18/1/82) η **Simone Veil**
- 2ος το 1982 (19/1/82 – 23/7/84) ο **Pieter Dankert**
- 3ος το 1984 (24/7/84 – 19/1/87) ο **Pierre Ptimlin**
- 4ος το 1987 (20/1/87 – 24/7/89) ο **Lord Plume**
- 5ος το 1989 (25/7/89 – 13/1/92) ο **Enrique Baron Crespo**
- 6ος το 1992 (14/1/92 – 19/7/97) ο **Egen Klepsch**
- 7ος το 1994 (20/7/94 – 14/1/97) ο **Klaus Hansch**
- 8ος το 1997 (15/1/97 – 19/7/99) ο **Jose Maria Gil Robles**
- 9ος το 1999 (20/7/99 –) ο **Nicole Fontaine**

(Συνέχεια στο επόμενο
Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο)

MERCHANDISING, έναν όρος πολύ παρεξηγημένος

Του κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΧΑΡΙΤΟΥ(*)

Οικονομολόγος - Συνεταιριστή

Η διεθνοποίηση του λιανικού εμπορίου δημιούργησε νέες τεχνικές για την προώθηση των πωλήσεων. Οι τεχνικές αυτές χρησιμοποιούνται από τους εκπροσώπους του λιανεμπορίου για να πάρουν αποφάσεις σχετικά με:

- Το χώρο εγκατάστασης του καταστήματος.
- Τον καθορισμό της γκάμας των προϊόντων που θα διαθέσουν.
- Τη διασφάλιση της οικονομικής ανάπτυξης της επιχείρησης.

Οι τεχνικές αυτές ακόμη χρησιμοποιούνται και από τους εκπροσώπους της βιομηχανίας και του εμπορίου προκειμένου να προωθηθούν τα δικά τους προϊόντα μέσα στα καταστήματα λιανικής, ύστερα από ενέργειες προγραμματισμένες και οργανικά ενταγμένες στο marketing plan της επιχείρησής τους.

Πολύ συχνά ο όρος Merchandising παρεξηγείται από τους υπεύθυνους των πιο πάνω επιχειρήσεων που είναι επιφορτισμένοι με τον σχεδιασμό και την εφαρμογή του, καθ' όσον για πολλούς απ' αυτούς το merchandising δεν είναι τίποτε άλλο από την ανάγκη ξεσκονίσματος, τακτοποίησης και περιποίησης των εμπορευμάτων στο ράφι.

Με την έννοια αυτή δηλαδή αναφέρονται μόνο στην τεχνική εκμετάλλευση του ραφίου και προώθησης άρα των προϊόντων τους. Στην πραγματικότητα όμως το Merchandising είναι όλες οι τεχνικές εκείνες που χρησιμοποιούνται προκειμένου να διευκολυνθεί η πώληση ενός προϊόντος όπως:

- η αξιοποίηση στο έπακρο κάθε τετραγωνικού μέτρου του καταστήματος και κάθε πόντου ραφίου,
- η προβολή του προϊόντος κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, κάνοντας αυτό ελκυστικό και ενδιαφέρον,
- η ικανοποίηση των συνεχώς αυξανόμενων επιθυμιών του καταναλωτή και τέλος,
- κάθε δραστηριότητα μέσα στο κατάστημα που αυξάνει την πώληση των προϊόντων στο κατάστημα όπως:
 - να πωλεί το προϊόν χωρίς την παρουσία πωλητή,
 - να τραβάει την προσοχή του καταναλωτή,
 - να υπενθυμίζει στους πελάτες ότι πρέπει να το αγοράσουν,
 - να ενδυναμώνει τα διαφημιστικά μηνύματα,
 - να διευκολύνει τους πελάτες στην αγορά του.

(*) Ο Θ. Χαρίτος είναι πτυχιούχος του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΑΣΟΕΕ), με μεταπτυχιακή εκπαίδευση στο Marketing και στο Business Administration. Διετέλεσε Εμπορικός Διευθυντής, Οικονομικός, Διευθυντής και Γενικός Διευθυντής σε μεγάλες οργανώσεις και επιχειρήσεις της Ιδιωτικής Πρωτοβουλίας. Υπήρξε εισηγητής στο ΕΛΚΕΠΑ και στη Συνεταιριστική Σχολή Θεσσαλονίκης σε σεμινάρια Marketing και πωλήσεων ως και αξιολογητής επενδύσεων. Είναι σύμβουλος επιχειρήσεων, μέλος του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδος.

Όμως για μια ακόμη φορά θα τονίσουμε ότι αυτά δεν γίνονται ευκαιριακά και ξεκομμένα από το υπόλοιπο πρόγραμμα, προώθησης των προϊόντων της οργάνωσης. Πρέπει όλα αυτά να είναι οργανικά ενταγμένα στο marketing plan της οργάνωσης, προκειμένου να υπάρξει αποτελεσματικότητα. Δηλαδή κερδοφορία, λόγω της αύξησης της κυκλοφοριακής ταχύτητας με την προσέλκυση και νέων πελατών και λόγω μείωσης των δαπανών λειτουργίας.

Εδώ το merchandising εξετάζεται από τη σκοπιά του προμηθευτή, ανεξάρτητα αν αυτό γίνεται από δικό του προσωπικό (υπαλλήλους) ή από εταιρείες ειδικευμένες στην προώθηση των πωλήσεων.

Από την πλευρά αυτή διακρίνουμε το merchandising στις ακόλουθες κατηγορίες.

1. Merchandising για την κύρια θέση του προϊόντος στο κατάστημα

Αφού επιλεγεί η θέση με τη μεγαλύτερη κίνηση και καλή ορατότητα, τοποθετείται το προϊόν στο σωστό ύψος (επίπεδο ματιού). Επίσης τοποθετείται σε σωστή θέση η τιμή του, κάτω από το σωστό για τη θέση αυτή φωτισμό, προσέχοντας τα ακόλουθα:

- α)** Το προϊόν πρέπει να εκτείνεται σε όλη την έκταση που διατίθεται γι' αυτό και η οποία πρέπει να είναι ανάλογη της ταχύτητας πωλήσεως, του μεριδίου της αγοράς που κατέχει και της διαφημιστικής καμπάνιας.
- β)** Να εκτίθεται όλη η σειρά των προϊόντων της εταιρείας, και
- γ)** Αν υπάρχει λόγος να συνδυάζονται με συγγενή προϊόντα ή προϊόντα διαφορετικών χρήσεων.

2. Merchandising μόνιμης δευτερεύουσας προβολής

Η προβολή αυτού του είδους δεν κρατάει πολύ. Συνήθως μία εβδομάδα είναι ικανοποιητική για την προώθηση του προϊόντος με την προϋπόθεση ότι η ντάνα πρέπει να είναι σε σωστή θέση, διότι στην αντίθετη περίπτωση η προβολή θα αποτύχει.

Έτσι μία τέτοια προβολή πρέπει να είναι εντυπωσιακή και να βγάζει μεγάλη δύναμη κρούσης. Με λίγα και απλά λόγια πρέπει:

- α)** Τα προϊόντα να συνοδεύονται με πινακίδες που πληροφορούν σωστά τους πελάτες. Χωρίς πινακίδες και οδηγίες η προβολή δεν είναι παρά ένας σωρός εμπορευμάτων.
- β)** Να τονίζονται τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του προϊόντος.
- γ)** Η ντάνα να τραβάει την προσοχή του πελάτη.
- δ)** Να στήνεται με τέτοιο τρόπο ώστε να προσφέρεται για αυτοεξυπηρέτηση.
- ε)** Δεν πρέπει να συμπίπτει χρονικά με προβολή ανταγωνιστικών προϊόντων, και ακόμη,
- στ)** Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι φτωχές προβολές κάνουν πολύ φτωχές πωλήσεις.

3. Merchandising παροδικών προβολών

Δημιουργούνται τμήματα ειδικού ενδιαφέροντος μέσα στο κατάστημα με σκοπό την προσέλκυση των πελατών όπως:

α) Προσφορές στιγμής, ημέρας, εβδομάδας.

β) Τμήμα νέων προϊόντων κ.λπ.

Η αγορά, όπως είναι γνωστό, έχει κατακλυστεί από χιλιάδες προϊόντα, τα οποία παραμένουν στα ράφια για μεγάλα χρονικά διαστήματα με συνέπεια την απώλεια μεγάλων χρηματοοικονομικών πόρων. Ο λόγος αυτός από μόνος του, αλλά και άλλοι λόγοι όπως, πολλά προϊόντα, πλήθος προμηθευτών, έντονος ανταγωνισμός αλυσίδων, μεγάλη τιμή τετραγωνικού μέτρου (αξία χώρου), κίνηση προϊόντων εκτός εποχής, προσέλευση των πελατών στο κατάστημα κ.λπ., επιβάλλουν και υποχρεώνουν τον καταστημάτάρχη ή το διευθυντή του καταστήματος μίας αλυσίδας, να χρησιμοποιήσει την τεχνική του merchandising μέσα στο κατάστημά του. Έτσι αφού εξετάσει το κόστος του προσωπικού, των προωθητικών υλικών και την επίδραση της προβολής στις πωλήσεις, προχωρεί στην υλοποίησή της, για χρονική περίοδο όχι μεγαλύτερη των 10 ημερών ώστε να διατηρείται ζωντανός ο σκοπός της προβολής.

Γίνεται έτσι φανερό ότι, εξετάζουμε το merchandising από τη σκοπιά του καταστήματος, στις τεχνικές του οποίου προσφεύγουν οι καταστημάτάρχες προκειμένου να προωθήσουν τα μη ταχέως κινούμενα εμπορεύματα - προϊόντα, για να περιορίσουν τις ζημιές που συνεπάγεται η παραμονή αυτών για μεγάλο χρονικό διάστημα στα ράφια.

Πέραν από τους δύο τύπους merchandising τα τελευταία χρόνια αναπτύχθηκε και μια άλλη μορφή που γίνεται από ανεξάρτητες εταιρείες. Αυτές έρχονται σε συμφωνία με τις μεγάλες αλυσίδες super market και βρίσκονται μόνιμα μέσα στα καταστήματα, καλύπτοντας καθημερινά τις ανάγκες των προϊόντων των πελατών τους. Έτσι εξυπηρετούν και παρακολουθούν το ράφι, τις προβολές και την αποθήκη με στόχο την καλύτερη παρουσίαση των προϊόντων και το μηδενισμό των ελλείψεων.

Το merchandising δεν είναι μόνο ξεσκόνισμα και τακτοποίηση του ραφιού. Είναι πάρα πολλές άλλες ενέργειες οι οποίες αν γίνουν με σωστό τρόπο, το σωστό χρόνο και είναι προπαντός ενταγμένες στο marketing plan της οργάνωσης, συμβάλλουν ουσιαστικά στην προώθηση των πωλήσεων.

Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι προϊόντα που τοποθετήθηκαν δίπλα σε συναφή προϊόντα έδωσαν αύξηση στις πωλήσεις τους πάνω από 150%. Άλλα προϊόντα που τοποθετήθηκαν σε ειδικά displays (εκθετήρια) και σηματοδοτήθηκαν με μεγάλη πινακίδα έδωσαν αύξηση στις πωλήσεις πάνω από 400%, πέραν της κανονικής κίνησής των.

Μία καλογραμμένη πινακίδα μπορεί να δώσει αύξηση μέχρι και 20%, ενώ μία πινακίδα που υπενθυμίζει την διαφήμιση του προϊόντος μπορεί να δώσει αύξηση πάνω από 120%.

Συνεπώς οι διοικήσεις των οργανώσεων πρέπει να αντιληφθούν την σημασία και την χρησιμότητα αυτών των τεχνικών και να συμφιλωθούν επιτέλους με τις σύγχρονες αντιλήψεις και μεθόδους διοίκησης των οργανώσεων τους προς όφελος αυτών και των μελών τους.

Σημείωση: Πρέπει να αναφέρουμε, ζητώντας συγγνώμη από τους αναγνώστες μας για την χρησιμοποίηση αγγλικών λέξεων, ότι μέχρι σήμερα δεν έχουν βρεθεί δόκιμοι όροι στα ελληνικά, παρ' ότι έχουμε πλούσια γλώσσα.

ΠΑΓΚΡΗΤΙΑ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ευρωπαϊκή Πανκρετάρια

34.000 ΜΕΛΗ / 26 ΔΙΣ ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ / 23 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Κόσμων 12, Τ.Θ. 1517, 71110, Ηράκλειο Κρήτης
Τηλ.: 0810-342626, Fax: 0810-342122, e-mail: mail_info@pancretabank.gr

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ Α.Σ.Ο.

Γράφει και επιμελείται ο Γ.ΣΕΛΛΙΑΝΑΚΗΣ

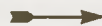

Απ' αυτό το τεύχος της, η ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ, καθιερώνει τη σελίδα των Αγροτικών Συνεταιριστικών οργανώσεων (Α.Σ.Ο.) και θα προβάλλει σε κάθε έκδοσή της, τις Συνεταιριστικές εκείνες οργανώσεις που έχουν αξιόλογη Συνεταιριστική δραστηριότητα. Και είναι πολλές αυτές οι οργανώσεις και σημαντικό το έργο τους, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς εκείνων που βλέπουν τη σημερινή οικονομική καχεξία των ΑΣΟ, χωρίς να γνωρίζουν ή να θέλουν να θυμηθούν τους λόγους που την προκάλεσαν. Πώς, γιατί και κάτω από ποιές συνθήκες δέχθηκε ένα τόσο μεγάλο πλήγμα, ένας θεσμός που και έργο έχει επιτελέσει και υπολειπόμενο σημαντικό έχει να πραγματοποιήσει ακόμη.

Αρκετές είναι και εκείνες οι Συνεταιριστικές οργανώσεις, που κλονίστηκαν από το βάρος της κοινωνικής πολιτικής που σήκωσαν, και που σιγά - σιγά και όσο απογαλακίζονται από τον κομματισμό, ξαναβρίσκουν τους παλιούς τους καλούς ρυθμούς.

Και βέβαια μερικές δεκάδες είναι οι Συνεταιριστικές οργανώσεις, που διαλύθηκαν, γιατί δεν άντεξαν το τεράστιο εκείνο βάρος της κοινωνικής πολιτικής. Αυτές θα μείνουν στην ιστορία του Αγροτοσυνεταιριστικού μας κινήματος, ανάμνηση για να θυμίζουν τα λάθη και τις παραλείψεις της συνεταιριστικής ηγεσίας - που δεν αντιτάχθηκε στην άσκηση αυτής της πολιτικής από τις ΑΣΟ - και να μην ξαναγίνουν.

Σ' αυτό το τεύχος θα παρουσιάσουμε την **Ένωση Ελαιουργικών Συνεταιρισμών Στυλίδας:**

«Η συνεταιριστική μας κίνηση που θέλει να έχει απαιτήσεις στη διάρκεια του χρόνου, πρέπει να θερμαίνεται από τον παλμό και τον ενθουσιασμό των πρώτων αποστολικών χρόνων της, για να διατηρηθεί ο χαρακτήρας της στο επίπεδο που της ανήκει σαν κίνηση με πνεύμα και δύναμη και όχι σαν κίνηση στενά υλική».

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΚΛΗΜΗΣ

(Από τη σελ. 7 του νέου βιβλίου του «ΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ»)

Ένωση Ελαιουργικών Συν/σμών Στυλίδας

Η Ένωση Ελαιουργικών Συν/σμών Στυλίδας ιδρύθηκε το 1949. Είναι μια από τις πολλές Ενώσεις μας που ιδρύθηκαν, το δημιουργικό εκείνο μεταπολεμικό νέο ξεκίνημα του Συνεταιριστικού μας κινήματος, από τους αυθεντικούς του ηγέτες. Εδρεύει στη Στυλίδα, την παραλιακή και γραφική κωμόπολη της Φθιώτιδας, που απέχει μόλις 20 χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα του Νομού, τη Λαμία, που είναι και το επίνειό της.

Βρίσκεται σε περιοχή που παράγει το 40% των επιτραπέζιων ελιών της χώρας (40.000 από τους 100.000 τόννους), στο «πέταλο» της Φθιώτιδας, όπως λέγεται στη γλώσσα των «λιατζιδών» που θέλουν μ' αυτό να προβάλλουν την ομολογουμένως συνεχόμενη (μοναδική στην Ελλάδα) περιοχή, παραγωγής επιτραπέζιων ελιών καλοσυντηρημένων ελαιόδενδρων εξαιρετικής ποικιλίας (της κονσερβολιάς) από ελαιοπαραγωγούς με παράδοση.

Είναι η μοναδική Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών που ασχολείται μόνο με την επιτραπέζια ελιά και μάλιστα με εξαιρετική επιτυχία, στη συγκέντρωση από τα μέλη της **και μόνο απ' αυτά**, τη μεταποίηση σε ιδιόκτητα εργοστάσια της και την εμπορία, στο εξωτερικό, σε μόνιμους και σταθερούς πελάτες της.

Στη δύναμη της έχει 24 πρωτοβάθμιους Ελαιοκομικούς Συνεταιρισμούς, με συνολικό αριθμό φυσικών μελών 4.968 από τα οποία συγκεντρώνει κάθε χρόνο περίπου 4.000 τόννους ελαιόκαρπο (μέσος όρος της τελευταίας πενταετίας) σε τιμές **πάντα καλύτερες** από αυτές των εμπόρων.

Μ' αυτές τις ποσότητες και στις τιμές που πληρώνει τα μέλη της, η Ένωση παίζει ρυθμιστικό, όσο και αποτελεσματικό ρόλο στη διάθεση ολόκληρης της παραγωγής των μελών της (περίπου 30.000 τόνοι) γιατί τους προσδίδει διαπραγματευτική ικανότητα που τα ίδια τα μέλη της με την πείρα τους, τη συνεργασία και τη στήριξη της διοίκησής της, αξιοποιούν, ώστε και καλύτερες τμές να απολαμβάνουν και μικρότερη ποσότητα να οδηγούν στην ελαιοποίηση κάθε χρόνο.

Η Ε.Ε.Σ.Σ. έχει παράδοση στη Συνεταιριστική λειτουργία, την οποία ακολουθεί απαρέγκλιτα και πάντα ωφελεί τα μέλη της μ' αυτή της, την πάγια τακτική. Δεν εκλιπαρεί για διαγραφή χρεών γιατί απλούστατα χρέη δεν έχει, παρά τη μεγάλη πυρκαγιά σε εργοστάσιό της, το 1988, που της προκάλεσε ζημιά 580.000.000 δρχ.

Στηρίζεται από τους Συνεταίρους μέλη της και μόνο από αυτούς που

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΕΣ:

Ενισχύσετε τις Α.Σ.Ο.

**με την παρουσία σας στις Συνελεύσεις,
στα Συμβούλια, στις δραστηριότητές τους.**

κανείς ποτέ δεν διανοήθηκε να ζητήσει διαγραφή από τη δύναμή της. Οι Συνεταιριστικές αρχές βρίσκουν την καλύτερη έκφρασή τους στα μέλη αυτής της Ένωσής μας. Και τις αρχές αυτές τους δίδαξε η άψογη διαχείριση «των κοινών επιμελειών», κατά τη ρήση της προς Δημόνικο επιστολή του Ισοκράτη «*εκ των κοινών επιμελειών απαλλάττου, μη πλουσιώτερος αλλά ενδοξότερος*», από τις εκάστοτε Διοικήσεις της.

Γι' αυτό ας μας επιτραπεί ν' αναφερθούμε, τουλάχιστον σ' εκείνους που δεν υπάρχουν σήμερα στη ζωή κι 'αυτό για να μην προσκρούσουμε στη μετριοφροσύνη εκείνων που υπάρχουν και ιδιαίτερα αυτών που τώρα τη διοικούν. Ήταν ο **Σπύρος Χαραλαμπίας**, ο **Ανδρέας Αναστασίου** και ο **Δημήτρης Λυμπέρης**, οι ιδεολόγοι και ανιδιοτελείς εκείνοι Συνεταιριστές που τη δημιούργησαν και με το παράδειγμά τους ακόμη και σήμερα, ασφαλώς και πολύ πιο πέρα από το σήμερα, θα καθοδηγούν την πρωτοπόρα αυτή Ένωσή μας.

Η Ε.Ε.Σ.Σ. διοικείται από Επταμελές Διοικητικό Συμβούλιο του οποίου Πρόεδρος είναι ο **Γιώργος Μπλούνας** κατά κύριο επάγγελμα ελαιοπαραγωγός. Και έχει αυτό ιδιαίτερη σημασία που άλλωστε εξηγεί και την συνεχή και απαρρέγκλιτη ανοδική Συνεταιριστική της πορεία.

Επικεφαλής στην Υπηρεσιακή ιεραρχία (Διευθυντής) είναι ο χημικός **Ηλίας Κυρίσης** που πλαισιώνεται από 12 μόνιμους υπαλλήλους, 13 εργατοϋπάλληλους και 29 εποχικούς (έκτακτους εργάτες). Μ' αυτό της το επιτελείο η Ε.Ε.Σ.Σ., εξάγει 3.000 τόννους μεταποιημένες επιτραπέζιες ελιές και διαθέτει στην εσωτερική αγορά άλλους 1.000 τόννους (συνολικής αξίας 1.600.000.000 δρχ.) με τις φίρμες ELISTI, σε όλες τις εμπορικές συσκευασίες από πλαστικά και λευκοσιδηρά δοχεία.

Η σταθερή ποιότητα και η συναλλακτική της συνέπεια έχει εξασφαλίσει στην Ένωση μόνιμη πελατεία στο εσωτερικό και κυρίως στο εξωτερικό.

Η Ε.Ε.Σ.Σ., είναι σήμερα ιδιοκτήτης 2 σύγχρονων κονσερβοποιείων επιτραπέζιων ελιών, συνολικής δυναμικότητας 9.000 τόννων. Επίσης διαθέτει ιδιόκτητες ελαιοδεξαμενές, χωρητικότητας 600 τόννων ελαιολάδου. Έχει ιδιόκτητα γραφεία και εργαστήριο με σύγχρονο εξοπλισμό. Δεν έχει χρηματοπιστωτικά ανοίγματα και όπως προαναφέρθηκε έχει σταθερούς πελάτες στο εσωτερικό και το εξωτερικό.

Στους στόχους της Διοίκησης της Ε.Ε.Σ.Σ. είναι η δημιουργία στη ΒΙΠΕ Λαμίας μονάδας δευτερογενούς μεταποίησης των επιτραπέζιων ελιών, χωρητικότητας 5.000 τόννων, για την παρασκευή εξειδικευμένων εμπορι-

«Η πολιτεία έχει χρέος να στρέψει τη φροντίδα της στην ύπαιθρο, εκεί που είναι η πραγματική Ελλάδα, εκεί που κατοικούν οι Έλληνες των συνόρων»

κών τύπων (εκपुरινωμένες ελιές, γεμιστές ελιές κ.λπ.), όπως επίσης και σε συσκευασίες καταναλωτού (βάζα, φακελλάκια, πλαστικά κύπελα κ.ά.).

Η Ε.Ε.Σ.Σ., λειτουργεί πάντα δημιουργικά εδώ και 53 χρόνια με τις δικές της δυνάμεις, **τις δυνάμεις των μελών της**. Στην αγορά όμως μπαίνει με άνισους όρους – όπως όλοι οι Συνεταιρισμοί– και απ’ αυτό αντιμετωπίζει άνισα τον ανταγωνισμό.

«Είμαστε υποχρεωμένοι –λέγει ο Πρόεδρος της– να τηρούμε με σχολαστικότητα τους Νόμους που αφορούν την ποιότητα, τη συσκευασία, τη διακίνηση και την Εργατική Νομοθεσία για το προσωπικό που χρησιμοποιούμε.

Και βέβαια –συνεχίζει– καλά, πολύ καλά κάνουμε. Αυτό πρέπει και αυτό θέλουμε. Γιατί το προϊόν (η ελιά) είναι δικό μας, εμείς το φτιάξαμε, δεν το αγοράσαμε για να το μεταπουλήσουμε και αν δεν περπατά στην αγορά να στραφούμε σε άλλο που περπατά για να κερδίσουμε χρήματα.

Όμως, οι ανταγωνιστές μας, που δεν το παράγουν και που δεν τηρούν τη Νομοθεσία, όπως εμείς, βρίσκονται σε πλεονεκτική θέση, έχουν καλύτερα κοστολόγια, γιατί η τήρηση της Νομοθεσίας σημαίνει αυξημένο κοστολόγιο και φυσικά μας ανταγωνίζονται αθέμιτα. Και το παράπονό μας –καταλήγει ο κ. Μπλούνας– είναι γιατί το κράτος δεν επιβάλλει με τα όργανά του τη Νομοθεσία του και στους ανταγωνιστές μας, απονέμοντας έτσι σε εμάς δικαιοσύνη και στους καταναλωτές προστασία;

Ο βαρύς χειμώνας που πέρασε έπληξε, όπως ήταν φυσικό, και τα ελαιόδενδρα των ελαιοπαραγωγών της Ένωσης Στυλίδας.

Τα ελαιόδενδρα που έπαθαν παγοπληξία εκτιμάται ότι σε ποσοστό 60% δεν θα αποδώσουν ούτε σε δυο και αρκετά απ’ αυτά ούτε και σε τρία χρόνια. «Το πρόβλημα αυτό για εμάς είναι πολύ μεγάλο» λέγει ο πρόεδρος της Ένωσης.

Η αποτίμηση των ζημιών είναι μια πολύπλοκη και χρονοβόρα διαδικασία και οι υποχρεώσεις των παραγωγών που αντιμετωπίζονταν από το εισόδημα των ελαιών τους, είναι πειστικές και πρέπει το κράτος με τις αρμόδιες υπηρεσίες του να μας βοηθήσει. Έχω ζητήσει αυτή τη βοήθεια, ελπίζω να μας παρασχεθεί. Τον Απρίλη θα γίνουν σεμινάρια στο ΚΕΓΕ του Νομού στα οποία θα υποδειχθούν οι τρόποι διάγνωσης των ζημιών των δένδρων και οι επεμβάσεις που πρέπει να γίνουν για την αποκατάστασή τους».

Κάνουμε και εμείς έκκληση απ’ αυτή τη στήλη σε κάθε αρμόδιο, για σύντομη αποκατάσταση των ζημιών των ελαιοπαραγωγών της Ένωσης Στυλίδας που εκείνοι καμιά δεν έχουν ευθύνη γι’ αυτές τις όσες έγιναν, ζημιές. Ανύποπτα και αναπάντεχα τους βρήκε το κακό.

Γ. Β. Σ.

Στο επόμενο: Παρουσίαση της Ε.Α.Σ. ΠΑΓΓΑΙΟΥ

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Άρθρο του καθηγητή κ. Στέργιου Κατσανίδη

1. Ρίζες κοινωνικής αντίληψης στην οικονομία

Με την θεοποίηση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, την προώθηση της παγκοσμιοποίησης στα πλαίσια της νεοφιλελεύθερης αντίληψης, ιδιαίτερα στην δεκαετία του '90, μετά την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού και γενικά με την προώθηση του νεοφιλελεύθερου κράτους στη θέση ενός κοινωνικού κράτους, οξύνονται σε πολλές χώρες, αλλά και στη χώρα μας τα κοινωνικά προβλήματα σε βαθμό μάλιστα, που άρχισαν να προβληματίζονται και να ανησυχούν έντονα διανοούμενοι, κοινωνιολόγοι, οικονομολόγοι, κ.ά. Άρχισε δειλά - δειλά να συζητείται και προβάλλεται χωρίς ακόμη να πάρει συγκεκριμένη και συστηματική μορφή η ιδέα της κοινωνικής οικονομικής αντίληψης.

Οι ρίζες μιας κοινωνικής αντίληψης στην οικονομία και γενικότερα στην κοινωνία είναι πολύ παλαιές. Ανάγονται στην Αρχαιότητα και παίρνουν μια σύγχρονη μορφή στην εποχή του 1840, μετά την εμφάνιση του φιλελευθερισμού στην κοινωνία, στην παραγωγή και το εμπόριο, με την γνωστή βιομηχανική επανάσταση και με ένα κράτος - νυχτοφύλακα, που τελικά οδήγησε σε μια ραγδαία οικονομική ανάπτυξη, συσσώρευση πλούτου σε ολίγους και παράλληλα απάνθρωπη κοινωνική εξαθλίωση των λαϊκών μαζών.

Η κοινωνική αντίληψη εκείνης της εποχής εκφράστηκε με τις συνεταιριστικές ιδέες του Owen, Fourier και πολλών άλλων συνεταιριστών καθώς συστηματικά και με τις ιδέες Marx και Engels.

Ρίζες κοινωνικού κράτους έχουμε με τις ιδέες του Lassalle στην Γερμανία στο 1862 και την προώθησή τους με τον καγκελάριο Bismark, ώστε να θεωρείται ο σύγχρονος θεμελιωτής του κοινωνικού κράτους.

Στην οικονομική σκέψη προωθείται αργότερα η κοινωνική αντίληψη με την ιδέα του Κρατικού Παρεμβατισμού του Keynes το 1936. Υποστηρίζεται η άποψη της παρέμβασης του Κράτους στην οικονομία για άρση των ανισορροπιών, που αναγκαστικά δημιουργούνται με τον ελεύθερο μηχανισμό της αγοράς και για την υποβοήθηση της ανάπτυξης.

2. Η κοινωνική οικονομία της αγοράς

Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και για την αντιμετώπιση των οξύτατων προβλημάτων στη Γερμανία και Ευρώπη και κάτω από την επίρεια της οικονομικής σκέψης του Keynes προωθείται όλο και περισσότερο η Κοινωνική αντίληψη σε ένα κοινωνικό κράτος με κοινωνικές πολιτικές.

Έτσι στη Γερμανία προωθείται η ιδέα της Κοινωνικής Οικονομίας της Αγοράς, με τους Οικονομολόγους Eucken, Böhm, Müllet-Armach κ.ά., κατά την οποία επιβάλλεται η παρέμβαση του κράτους στην αγορά όχι μόνο για την εξασφάλιση όσο γίνεται πληρέστερης ανταγωνιστικής αγοράς, άρση περιορι-

σμών και τριβών, αλλά και για κοινωνικούς λόγους. Επίσης προωθούνται κοινωνικές πολιτικές στην κοινωνική ασφάλιση, υγεία, παιδεία, πολιτισμό, απασχόληση, κατανομή εισοδήματος, περιφερειακή ανάπτυξη, μικρομεσαίες επιχειρήσεις κ.ά. Ακόμη αναπτύσσεται κρατική επιχειρηματική δραστηριότητα, ιδιαίτερα εκεί, όπου η ιδιωτική επιχείρηση διστάζει ή δεν μπορεί λόγω υψηλού κινδύνου, μεγάλων κεφαλαίων, μικρού κέρδους, μη εξατομικευμένου αγαθού, όπως συμβαίνει συχνά στα δημόσια αγαθά, ή ακόμη για λόγους δημιουργίας ανταγωνιστικής αγοράς, όπου υπάρχουν μονοπωλιακές ή ολιγοπωλιακές καταστάσεις.

3. Η νέα κοινωνική αντίληψη

Δυστυχώς τα τελευταία χρόνια με την νεοφιλελεύθερη λαίλαπα, την προώθηση της παγκοσμιοποίησης, γκρεμίζονται σε μεγάλο βαθμό κρατικές οικονομικές παρεμβάσεις, κοινωνικές πολιτικές στο βωμό του ολιγότερου κοινωνικού κράτους.

Είναι αλήθεια ότι δημιουργούνται οξύτατα κοινωνικά προβλήματα, προβλήματα απασχόλησης, κοινωνικής εξαθλίωσης, συσσώρευσης πλούτου σε ολίγους κ.ά. Παρατηρούνται παρόμοια φαινόμενα της εποχής του άκρατου καπιταλισμού του 1840.

Μπροστά στην αλόγιστη πρακτική των ιδιωτικοποιήσεων, την θεοποίηση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, τον νεοφιλελευθερισμό, την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, την συσσώρευση πλούτου σε ολίγους, την κοινωνική εξαθλίωση λαϊκών μαζών, στις στρατιές ανέργων και τα πάμπολλα κοινωνικά προβλήματα, τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους κ.ά., που θυμίζουν εποχή 1840, πολλοί διανοούμενοι, κοινωνιολόγοι και κοινωνικοί οικονομολόγοι προβληματίζονται, καλλιεργούν και προωθούν συστηματικά την νέα κοινωνική αντίληψη στην οικονομική σκέψη και πρακτική.

4. Η κοινωνικο-οικονομική αρχή

Στην οικονομική θεωρία αντικαθίσταται η γνωστή οικονομική αρχή που διέπει κάθε οικονομική δραστηριότητα, με την *κοινωνικο-οικονομική αρχή*, που συνθέτει αρμονικά και ενιαία:

1. την *οικονομική αρχή*, που ως γνωστόν σημαίνει την επιδίωξη ενός μεγαλύτερου δυνατού οικονομικού αποτελέσματος με μια δεδομένη δαπάνη ή την επιδίωξη ενός συγκεκριμένου οικονομικού αποτελέσματος με την μικρότερη δυνατή δαπάνη,

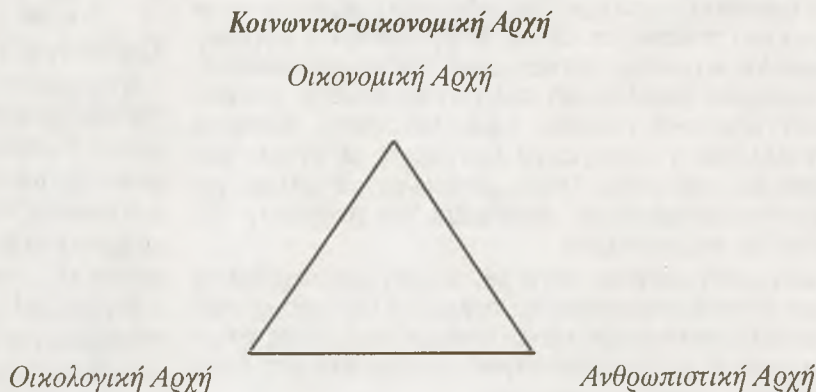
2. την *ανθρωπιστική αρχή*, που σημαίνει ότι κάθε οικονομική δραστηριότητα έχει για επίκεντρό της τον οικονομούντα άνθρωπο, την ευημερία και αξιοπρέπειά του,

Τα τελευταία χρόνια με την νεοφιλελεύθερη λαίλαπα, την προώθηση της παγκοσμιοποίησης, γκρεμίζονται σε μεγάλο βαθμό κρατικές οικονομικές παρεμβάσεις, κοινωνικές πολιτικές στο βωμό του ολιγότερου κοινωνικού κράτους.

3. την *οικολογική αρχή*, που σημαίνει ότι κάθε οικονομική δραστηριότητα πρέπει να έχει ένα δεύτερο επίκεντρο, την προστασία και διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος.

Οι τρεις αυτές αρχές αποτελούν ένα ενιαίο και ομοούσιο τρίπτυχο, το ονομαζόμενο μαγικό τρίγωνο. Μεταξύ τους υπάρχουν αλληλοεπιδράσεις και αλληλοεπιπτώσεις. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να επιδιώκεται η αρμονία μεταξύ των τριών αυτών αρχών, που συνθέτουν ότι πρέπει να επιδιώκεται η αρμονία μεταξύ των τριών αυτών αρχών,

Ο σκοπός μιας οργανωμένης κοινωνίας δεν είναι το μέγιστο οικονομικό αποτέλεσμα σε μια οικονομική δραστηριότητα ή τα κέρδη των επιχειρήσεων, αλλά η ευημερία του λαού, η κοινωνική ασφάλιση, η ισότητα ευκαιριών, η κοινωνική δικαιοσύνη, που διασφαλίζονται όχι μόνο με το μέγιστο οικονομικό αποτέλεσμα, αλλά παράλληλα με κοινωνικά δίκαιη κατανομή και κοινωνικές πολιτικές.

5. Τα χαρακτηριστικά της κοινωνικής οικονομίας

Τα χαρακτηριστικά μιας κοινωνικής οικονομίας τόσο στην αγορά, όσο και την παραγωγή μπορεί να συνοψιστούν:

1. *Ελεύθερη οικονομική δραστηριότητα*, ελεύθερη πρωτοβουλία, όχι κατ' ανάγκην ιδιωτική. Η ελεύθερη πρωτοβουλία μπορεί να είναι ιδιωτική, κρατική, συνεταιριστική, πρωτοβουλία κοινωνικών φορέων στα πλαίσια μιας ελεύθερης οικονομίας,

2. *πλήρης ανταγωνιστική αγορά*, που σημαίνει και χρειάζεται μια αυστηρή πολιτική ανταγωνισμού, που να διασφαλίζει στην αγορά καθαρές και ίσες ανταγωνιστικές προϋποθέσεις και σχέσεις και να αποθαρρύνει ολιγοπωλιακές, μονοπωλιακές ή μονοπωλιακές ανταγωνιστικές καταστάσεις,

3. *η δημιουργία ίσων ευκαιριών* για όλες της ελευθερες πρωτοβουλίες, μικρές, μεσαίες ή μεγάλες και όλων των μορφών, ιδιωτικών, κρατικών, συνεταιριστικών, κ.ά.,

4. *οικονομική δραστηριότητα* όχι άναρχη, αλλά ενταγμένη σε κοινωνικά πλαίσια. Η ανθρώπινη οικονομία δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να λειτουργεί όπως η ζούγκλα των ζώων, αλλά πρέπει να είναι μια ανθρώπινη οικονομία ευημερίας και κοινωνικά δίκαιη,

5. η κοινωνική αντίληψη πρέπει να διαποτίζει, διαπνέει και καθοδηγεί κάθε οικονομική δραστηριότητα στα πλαίσια της κοινωνικο-οικονομικής αρχής.

Φυσικοί φορείς μιας τέτοιας κοινωνικής οικονομικής δραστηριότητας είναι πρώτιστα οι συνεταιρισμοί, καθώς οι λαϊκές εταιρείες, οι επιχειρήσεις κοινωνικών φορέων, οι κοινωνικοποιημένες δημόσιες επιχειρήσεις, ακόμη οι κοινωνικοποιημένες ιδιωτικές επιχειρήσεις, με την συμμετοχή εκπροσώπων κοινωνικών φορέων και θέσπιση θεσμών κοινωνικο-οικονομικού ελέγχου.

6. Κοινωνικές οικονομικές πολιτικές

Η κοινωνική αντίληψη έχει ιδιαίτερη σημασία στην οικονομική πολιτική σε όλους τους τομείς και χώρους. Μπορούμε να μιλάμε για κοινωνική οικονομική πολιτική, για κοινωνική φορολογική πολιτική ανάπτυξης, για κοινωνική γεωργική πολιτική. Είναι αδιανόητο ιδιαίτερα στην Ελλάδα η Γεωργία να λειτουργεί με όρους του ελεύθερου εμπορίου. Ακόμη μπορούμε να μιλάμε για ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη, για ανάπτυξη του χωριού και της υπαίθρου.

Η κοινωνική αντίληψη στην οικονομική δραστηριότητα ακόμη δικαιολογεί ιδιαίτερες πολιτικές για μικρομεσαίες, συνεταιριστικές και λαϊκές επιχειρήσεις, όπως δικαιολογεί και ιδιαίτερη φορολογική μεταχείριση στα πλαίσια πάντοτε των ίσων ευκαιριών.

7. Συμπερασματική παρατήρηση

Στα πλαίσια της Κοινωνικής Οικονομίας δεν καταργείται και ούτε περιορίζεται η ανθρώπινη πρωτοβουλία, η οποία παραμένει πάντοτε ελεύθερη, τουναντίον εντάσσεται όμως μέσα σε κοινωνικά πλαίσια. Ελεύθερη πρωτοβουλία δε σημαίνει κατ' ανάγκην ιδιωτική και ούτε είναι άναρχη, αλλά είναι όλων των μορφών και οργανώνεται συστηματικά και κοινωνικά.

Στα πλαίσια της Κοινωνικής Οικονομίας αντικαθίσταται το homo oeconomicus με το homo sozio-oeconomicus και το φιλελεύθερο κράτος με το δημοκρατικό κοινωνικό κράτος δικαίου.

Πηγές:

1. Axel Borrmann: Soziale Marktwirtschaft, 1990.
2. Bruno Frey: Theorie demokratischer Wirtschaftspolitik, 1981.
3. Haus-H. Münkner: Unternehmen mit sozialer Zielsetzung 2000.
4. Klaus Olfert: Einführung in die Betriebswirtschaftslehre, 1997.
5. Γεώργιος Χατζηκωνσταντίνου: Αρχές Οικονομικής, 1999.

Ο σκοπός μιας οργανωμένης κοινωνίας δεν είναι το μέγιστο οικονομικό αποτέλεσμα σε μια οικονομική δραστηριότητα ή τα κέρδη των επιχειρήσεων, αλλά η ευημερία του λαού, η κοινωνική ασφάλιση, η ισότητα ευκαιριών, η κοινωνική δικαιοσύνη, που διασφαλίζονται όχι μόνο με το μέγιστο οικονομικό αποτέλεσμα, αλλά παράλληλα με κοινωνικά δίκαιη κατανομή και κοινωνικές πολιτικές.

*Ψηλά αν μέλλει ν' ανεβείς, σιγά - σιγά ανέβα
το διάβα σου να ξαναβρείς όταν σου πουν κατέβα*

(Κρητική μαντινάδα)

Διεπαγγελματικές οργανώσεις: Ένας θεσμός στην Ελλάδα

Του Αχιλλέα Καραγκιοζόπουλου(*)

Αντιπροέδρου της ΠΑΣΕΓΕΣ

Διεπαγγελματικές Οργανώσεις, σύμφωνα με τους κοινοτικούς ορισμούς είναι οι σχέσεις συνεργασίας και/ή ολοκλήρωσης, που διαμορφώνονται *εθελοντικά*, μεταξύ επαγγελματικών κατηγοριών, που έχουν σχέση με την παραγωγή, την εμπορία και κατά περίπτωση τη μεταποίηση ενός προϊόντος ή μιας δεδομένης ομάδας γεωργικών προϊόντων. Γενικό σκοπό έχουν να συμβάλλουν στην ορθότερη συνεκτίμηση της πραγματικότητας της αγοράς στην διευκόλυνση της εξέλιξης των οικονομικών συμπεριφορών με σκοπό να βελτιωθεί η γνώση και μάλιστα η οργάνωση της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας και ότι ορισμένες από τις δράσεις τους μπορούν να συμβάλλουν στην βελτίωση της ισορροπίας της αγοράς. Κοινοτικός κανονισμός, που να αφορά γενικά στη σύσταση και λειτουργία Δ.Ο. δεν υφίσταται. Όμως, διατάξεις περί Δ.Ο. περιέχουν οι κανονισμοί α) 2200/1996 του Συμβουλίου «για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών» και β) 2077/1992 του Συμβουλίου: «Προϋποθέσεις αναγνώρισης και δράσης των διεπαγγελματικών οργάνωσεων, που ενεργούν στα πλαίσια της κοινής οργάνωσης αγοράς του καπνού», που αναφέρονται ειδικά στους όρους σύστασης, λειτουργίας, δραστηριοτήτων, αναγνώρισης, ανάκλησης αναγνώρισης, δεσμευτικότητας αποφάσεων των διεπαγγελματικών οργάνωσεων, που αφορούν στα προαναφερθέντα προϊόντα.

Στην Ελλάδα, το πρώτο νομοθετικό κείμενο, που ρυθμίζει τα περί Διεπαγγελματικών Οργανώσεων είναι ο Ν. 2732/30.7.1999 και η υπ' αριθ. 336178/ 30.3.2000 Υ.Α. που εκδόθηκε σε εκτέλεση του νόμου αυτού. Έτσι: «Διεπαγγελματικές Οργανώσεις, είναι τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που συνιστώνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα από τους εκπροσώπους του συνόλου ή αντιπροσωπευτικού μέρους των διαφόρων οικονομικών δραστηριοτήτων και επαγγελματικών οργάνωσεων, ενώσεων ή φορέων που εκπροσωπούν όσους ασκούν δραστηριότητες σχετικές με την παραγωγή ή/ και τη μεταποίηση ή/ και την εμπορία και κατά περίπτωση την τυποποίηση ή τη διανομή αγροτικών προϊόντων και γενικά αγαθών του αγροτικού, αγροτοδιατροφικού, δασικού, κτηνοτροφικού, αλιευτικού και των λοιπών τομέων παραγωγής, αρμοδιότητας του Υπουργείου Γεωργίας.

Στην Ελλάδα μέχρι σήμερα έχουν συσταθεί οι εξής Διεπαγγελματικές Οργανώσεις, κατά σειρά: Η Εθνική Διεπαγγελματική Οργάνωση Αμπέλου και Οίνου, η Εθνική Διεπαγγελματική Οργάνωση Οπωροκηπευτικών – Ροδάκινο, η Εθνική Διεπαγγελματική Οργάνωση Καπνού ενώ είναι υπό σύσταση η Ε.Δ.Ο. Ελαιολάδου και Βάμβακος.

Εκείνο που είναι σίγουρο, είναι ότι θέλουμε μια άλλη διαδικασία στην προώθηση της εθνικής μας πολιτικής για το ποιοτικό και ανταγωνιστικό εμπόριο των ελληνικών

(*) Το κείμενο αυτό προέρχεται από εισήγηση στη Διημερίδα του Ελληνο - Ολλανδικού Γεωργικού Συνεδρίου που πραγματοποιήθηκε στη Θέρμη Θεσσαλονίκης στις 6, 7 και 8 Δεκεμβρίου 2001.

αγροτοδιατροφικών προϊόντων.

Δεν επιθυμούμε από την παντελή έλλειψη θεσμών προώθησης του εμπορίου αγροτικών προϊόντων που χαρακτήριζε τη Χώρα μας μέχρι πρότινος, να περάσουμε σε κατάσταση **πολύ-θεσμικότητας**, με επικαλύψεις και σύγχυση.

Ο πολυτεμαχισμός, **τόσο των συνεταιριστικών επιχειρήσεων, όσο και των ιδιωτικών εμπορικών αγροτικών επιχειρήσεων**, μπορεί να αντισταθμιστεί με τον συντονισμό όλων των εν ενεργεία φορέων από τα κεντρικά τους όργανα, π.χ. όπως η ΠΑΣΕΓΕΣ.

Οι Δ.Ο. βρίσκονται στην Υπηρεσία **όσων πιστεύουν ότι υπάρχει κάποιο ζήτημα** που αφορά στην παραγωγή, εμπορία, μεταποίηση, ποιότητα, προώθηση, έρευνα γύρω από την αλυσίδα ενός αγροτικού τομέα, **το οποίο μπορεί να λυθεί με κοινή και συντονισμένη απόφαση και δράση.**

Δεδομένου του εθελοντικού τους χαρακτήρα, στα πλαίσια νόμιμων εθνικών και κοινοτικών κανόνων, **δεν έχει καμμία απολύτως έννοια η ενεργός ανάμειξη της Δημόσιας Διοίκησης**, στη λειτουργία και στις αποφάσεις μιας Δ.Ο.

Όπου υπάρχει δημόσια οικονομική ενίσχυση ορισμένων δράσεων των Δ.Ο., όπου υπάρχει νεοσύστατη Δ.Ο., και όταν υπάρχει αίτημα για επέκταση ορισμένων δεσμεύσεων για το σύνολο των εμπλεκόμενων στον τομέα (επέκταση κανόνων) και στο βαθμό που πρέπει να διαπιστωθεί η νομιμότητα της λειτουργίας των Δ.Ο., που συστήνονται και λειτουργούν σε ένα Κ/Μ της Ε.Ε., **η Δημόσια Διοίκηση οφείλει να είναι παρούσα για να συντονίζει και να ελέγχει τη νομιμότητα της λειτουργίας**, του χαρακτήρα των μέτρων, των δεσμεύσεων. **Σίγουρα το Κράτος πρέπει να έχει εξ αρχής μια στρατηγική για τους επί μέρους τομείς και δράσεις, ώστε να είναι πιο σαφές το περιβάλλον της δραστηριοποίησης των οικονομικών φορέων.**

Σημαντικά γεγονότα, που έχουν επέλθει τα τελευταία 20 χρόνια στον κοινοτικό και διεθνή χώρο, έχουν μεταβάλει το αγροτικό και αγροτοδιατροφικό περιβάλλον, τόσο στην Ευρώπη όσο και στον υπόλοιπο κόσμο.

Η άνοδος του **μορφωτικού και του επαγγελματικού επιπέδου των αγροτών**, επέφεραν οικονομική και κοινωνική βελτίωση στα αγροτικά στρώματα. Αυτή η εξέλιξη ακολουθήθηκε ωστόσο και από άλλα φαινόμενα, όπως **η μείωση του αριθμού των ενεργών αγροτών σε αρκετές περιοχές της Ευρώπης και η σύνθεση του αγροτικού πληθυσμού.** Γενικά, η αντιμετώπιση του αγροτικού κόσμου από τις λοιπές κοινωνικές ομάδες βελτιώθηκε, με ταυτόχρονες σημαντικές επαγγελματικές ανακατατάξεις σε πολλές υπαίθρους της Ευρώπης και στον υπόλοιπο κόσμο.

Η διόγκωση των αστικών κέντρων, η ανισόρροπη ανάπτυξη τους έναντι της υπαίθρου, ο φαύλος κύκλος της ανεργίας και του ανοίγματος της αγοράς εργασίας στους **οικονομικούς μετανάστες** στο εσωτερικό της Ευρώπης κυρίως, είναι γεγονότα που επηρεάζουν σημαντικά τις επιλογές των εθνικών πολιτικών κύκλων και των κοινοτικών κέντρων λήψεως αποφάσεων.

Σίγουρα το Κράτος πρέπει να έχει εξ αρχής μια στρατηγική για τους επί μέρους τομείς και δράσεις, ώστε να είναι πιο σαφές το περιβάλλον της δραστηριοποίησης των οικονομικών φορέων.

Ο έντονα προστατευτικός χαρακτήρας της Κ.Α.Π., προκάλεσε την παρέμβαση των ανταγωνιστικών Χωρών. Η αύξηση του αριθμού των αγροτών που προσέβλεπαν στους πόρους της, λόγω των συνεχών διευρύνσεων της Ε.Ε., οδήγησε και οδηγεί σε συρρίκνωση τους διατιθέμενους κοινοτικούς πόρους για τη γεωργία. Η ίδια η Ε.Ε. μέσα από την πορεία της και τις Συνθήκες της, η σύνθεσή της, η λειτουργία της και οι συνεχείς διευρύνσεις, έχουν επιβάλλει νέους κώδικες επαγγελματικής, οικονομικής και κοινωνικής συμπεριφοράς. Η εσωτερική αγορά και το ΕΥΡΩ οδηγούν και θα οδηγήσουν σε νέες οικονομικές πολιτικές, αλλά και σε γενικότερες θεσμικές ανακατατάξεις.

Οι δαιδαλώδεις και πολύμορφες διμερείς εμπορικές συμφωνίες μεταξύ ανεπτυγμένων και μη χωρών, η συμφωνία στην *GATT* και η χρήση των κανόνων που προέκυψαν από αυτήν, επέφεραν αρκετές ανακατατάξεις στην επιχειρηματική συμπεριφορά των αγροτικών και αγροτοδιατροφικών επιχειρήσεων, κυρίως στην Ε.Ε. και στις μεγάλες και ανεπτυγμένες βιομηχανικά Χώρες. Ο αναμενόμενος νέος Γύρος Πολυμερών Εμπορικών Διαπραγματεύσεων, του οποίου τα χαρακτηριστικά άρχισαν ήδη να μορφοποιούνται, στα πλαίσια του *Π.Ο.Ε.*, θα εξαναγκάσει σε αναθεωρήσεις πολλών κοινωνικο-οικονομικών και επιχειρηματικών στρατηγικών τόσο στην διευρυμένη Ε.Ε., όσο και στις Η.Π.Α., αλλά και στον Τρίτο Κόσμο.

Η νέα εμπορική ηθική στις διεθνείς αγροτοδιατροφικές συναλλαγές, που φέρει το όνομα «παγκοσμιοποίηση», θα κρίνει και θα κριθεί ταυτόχρονα από τους οικονομικούς και κοινωνικούς κύκλους πολλές φορές και πολλάκις θα οδηγήσει σε θετικές και αρνητικές εξελίξεις. Ο βαθμός ετοιμότητας για τη σωστή ανάλυση των συνεπειών και για την επωφελέστερη επιλογή των λύσεων, θα προσδιορίσουν τα επιμέρους κέρδη του ενός και του άλλου.

Η απίστευτα μεγάλη και διαρκώς αυξανόμενη **συγκέντρωση του τομέα της διανομής** και του εμπορίου, συγκαταλέγεται ανάμεσα στους παράγοντες που θα οδηγήσουν σε μεγαλύτερες, συγκεντρώσεις της προσφοράς. Η απάντηση ωστόσο στο φαινόμενο αυτό, ούτε απλή είναι ούτε εύκολη. Η ισοπέδωση της ταυτότητας των αγροτοδιατροφικών προϊόντων, μέσω της δύναμης των «**Λευκών ετικετών**», αποτελεί τον πονοκέφαλο των μικρών ποιοτικών παραγωγών, ενώ απειλεί μικρομεσαίες επιχειρήσεις που στηρίχθηκαν στην ποιότητα και στην επωνυμία.

Στην Ελλάδα είναι γνωστά ήδη τα πρώτα βήματα για το θεσμό. Το «μοντέλο Διεπαγγελματικών», που επελέγη είναι μάλλον αυτό της Γαλλίας.

Εντοπίζουμε ωστόσο τα σημαντικά κενά που η Δημόσια Διοίκηση έχει αφήσει στη διαδικασία ενεργοποίησης του θεσμού στη Χώρα μας και τα οποία κενά κατά την άποψή μας θέτουν σε κίνδυνο την εύθραυστη εκκίνησή του.

– Δεν προηγήθηκε εκπαίδευση μετά τον πρώτο μικρό και περιορισμένο κύκλο ενημέρωσης του ευρύτερου κοινού και κατά τη γνώμη μας υπάρχει σύγχυση σχετικά με το ρόλο των διαφόρων επαγγελματικών φορέων στο θεσμό.

– Δεν αξιολογήθηκε στο βαθμό που απαιτείται **ο επαγγελματισμός** όλων των εμπλεκόμενων φορέων στις συσταθείσες και υπό σύσταση Δ.Ο.

– Δεν έχει ξεκαθαρίσει ο ρόλος του Κράτους στις **πολιτικές εμπορικής δραστηριότητας** στον ελληνικό αγροτοδιατροφικό τομέα, θα μπορούσαμε να μιλήσουμε και για έλλειψη σαφούς στρατηγικού στόχου. Η απλή αναφορά σε ανάγκη βελτίωσης της εμπορικής ανταγωνιστικότητας, δεν μπορεί να αποτελούν λεκτικά σχήματα, απαιτούν συγκεκριμένα μέτρα, διαδικασίες, φορείς και ρόλους για την υλοποίησή τους.

– Δεν είναι γνωστή και οργανωμένη η **Διοικητική Μονάδα** που θα ασχοληθεί με την προώθηση του θεσμού.

– Δεν έχει συμπληρωθεί το νομοθετικό πλαίσιο με τη διαδικασία αναγνώρισης ορισμένων Δ.Ο. για τις οποίες προβλέπεται και κοινοτική νομοθεσία και υποχρεώσεις.

– Ταυτόχρονα με την εμφάνιση των πρώτων Δ.Ο. ανακοινώθηκε και η σύσταση μιας Α.Ε. –Ανώνυμης Εταιρείας Αγροεξαγωγών– η οποία στόχο θα έχει την προώθηση των εξαγωγών των αγροτο-διατροφικών προϊόντων στη χώρα μας και μάλιστα όλων των κλάδων αγροτικής παραγωγής.

– Κατά τη γνώμη μας έπρεπε πρώτα να προταθεί και αποσαφηνισθεί ο ρόλος και ο τρόπος συνεργασίας μεταξύ των διαφορετικών νεοσύστατων εμπορικών δομών, που θεωρητικά έχουν τους ίδιους στρατηγικούς στόχους και στη συνέχεια να οργανωθεί το Συντονιστικό Όργανο της Δημόσιας Διοίκησης.

Ποιές είναι όμως οι εμπορικές στρατηγικές της Ελλάδας;

Η πραγματική στρατηγική στο θέμα της ενίσχυσης της εμπορίας των αγροτοδιατροφικών ελληνικών προϊόντων, δεν έχει πολύ σαφή χαρακτηριστικά. Αρκετές φορές, στη λογική και στην ερμηνεία των εξαγγελιών σχετικά με το θέμα, γίνεται σύγχυση μεταξύ των **μέσων επίτευξης των στόχων μιας τέτοιας στρατηγικής** και της ίδιας της στρατηγικής.

Σαν παράδειγμα, θα μπορούσαμε να σκεφτούμε ότι. Τα προγράμματα προώθησης αποτελούν εργαλεία. Τα εμπορικά σήματα, η καθιέρωση σταθερών ποιοτήτων, η πιστοποίηση προϊόντων, το ίδιο. Οι Οργανισμοί, οι φορείς, επίσης.

Το άνοιγμα αγορών όμως και η μεθοδολογία παγίωσης μιας θέσης σε μια νέα αγορά, είναι μια στρατηγική. Η επιρροή πολιτικών για πρόσβαση σε νέες αγορές, είναι στοιχείο στρατηγικής κ.λπ.

Από την αναφορά των πιο πάνω προκύπτει επίσης ότι οι θεσμοί δεν μπορούν να λειτουργήσουν από μόνοι τους σε ένα πλέγμα πολυπλοκότητας, όπως αυτό της αγροτικής οικονομίας και μάλιστα όταν υπεισέρχονται και κοινοτικοί κανόνες σχετικά με τον ανταγωνισμό και τη χρηματοδότηση.

Πρέπει επίσης να απομακρυνθεί μια περιρρέουσα αντίληψη ότι κάθε ανάμειξη του Κράτους απαγορεύεται, απλά η κάθε ανάμειξη του Κράτους έχει δικά της χαρακτηριστικά και περιθώρια.

Η επιτυχία αυτών των σχημάτων σε όλη την Ευρώπη, στηρίζεται στην ύπαρξη υγιούς δραστηριότητας των εμπορικών επιχειρήσεων και συνεταιρισμών.

Τέλος, πρέπει να εμπεδωθεί πιο στέρεα, σ' όλους τους εμπλεκόμενους, ότι το μέλλον απαιτεί ανάπτυξη μιας γεωργίας που θα σέβεται το περιβάλλον και θα προσφέρει στον καταναλωτή προϊόντα υψηλής προστιθέμενης αξίας, που παραχθηκαν κάτω από κανόνες ασφάλειας και ποιότητας.

Πρέπει να εμπεδωθεί πιο στέρεα, σ' όλους τους εμπλεκόμενους, ότι το μέλλον απαιτεί ανάπτυξη μιας γεωργίας που θα σέβεται το περιβάλλον και θα προσφέρει στον καταναλωτή προϊόντα υψηλής προστιθέμενης αξίας, που παραχθηκαν κάτω από κανόνες ασφάλειας και ποιότητας.

A.K.

Εκδήλωση στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο για τα 100 χρόνια των Ελληνικών Συνεταιρισμών

**Παρουσίαση από τον καθηγητή και Αντιπρόεδρο
της Ε.Φ.Σ. κ. Δ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ**

Με πρωτοβουλία του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών και της Πανελληνίας Συνομοσπονδίας Ενώσεων Αγροτικών Συνεταιρισμών (ΠΑΣΕΓΕΣ) και σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Συνεταιριστικών Ερευνών και Μελετών, την Εταιρεία Φίλων του Συνεργατισμού, του Χαροκοπείου Πανεπιστημίου και άλλων Επιστημονικών και Συνεταιριστικών Φορέων, οργανώθηκε και πραγματοποιήθηκε στους φιλόξενους χώρους του πρώτου, την Πέμπτη 8 Μαρτίου 2002 μεγάλη εκδήλωση για τα 100 χρόνια συνεταιριστικής ζωής και παράδοσης στην Ελλάδα.

Την Εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Υπουργός Γεωργίας Γ. Δρυς, δύο Γενικοί Γραμματείς του Υπουργείου, Βουλευτές, οι Οργανωτές Α. Καραμάνος, Πρύτανης του Γ.Π.Α. και Τζανέτος Καραμίχας, Πρόεδρος της ΠΑΣΕΓΕΣ, οι Αντιπρυτάνεις του Γ.Π.Α. ο Πρύτανης του Χαροκοπείου, ο Αντιπρύτανης του Παντείου Παν/μίου. Οι τιμηθέντες επίσης δύο παλαιμαχοί και πασίγνωστοι συνεταιριστές **Αριστείδης Κλήμης** και **Νικόλαος Κολύμβας**, καθηγητές Παν/μίου, συνεταιριστές και πλήθος κόσμου.

Κατ' αρχάς, ο Καθηγητής και Πρύτανης του Γ.Π.Α. Ανδρέας Καραμάνος καλωσόρισε τους προσκεκλημένους και μίλησε δια μακρών για **τους δεσμούς του Γεωπονικού Πανεπιστημίου με τους Συνεταιρισμούς**. Ακολούθως ο Υπουργός Γεώργιος Δρυς μίλησε για **την Αγροτική Οικονομία και το ρόλο των Συνεταιρισμών**, επισημαίνοντας τις δυσκολίες και αναλύοντας τη θέση και τους χειρισμούς του Υπουργείου σχετικά με τη λύση των προβλημάτων.

Ακολούθησαν χαιρετισμοί της εκδήλωσης από τα Πανεπιστήμια (Πάντειο και Χαροκόπειο), από το Γεώργιο Φραγκιαδουλάκη, Γεν. Γραμματέα της Εταιρείας Φίλων του Συνεργατισμού, από εκπροσώπους Συνεταιριστικών Φορέων και άλλους.

Κεντρική επίσης ομιλία ήταν αυτή του Τζανέτου Καραμίχα, Προέδρου της ΠΑΣΕΓΕΣ, σχετικά με **τα 100 χρόνια Γόνιμης Παρουσίας των Συνεταιρισμών στην Ελλάδα**. Διακριτικός και οπαδός του διαλόγου, ο ομιλητής υπεγράμμισε την ανάγκη στροφής των συνεταιρισμών προς την επιχειρηματικότητα και βέβαια τη συγχώνευσή τους σε βιώσιμες μονάδες.

Ο Καθηγητής και πρ. Πρύτανης του Δημοκριτείου Παν/μίου Θράκης Διονύσης Μαυρόγιαννης, παρουσίασε το τελευταίο βιβλίο του πολυγραφότατου Συνεταιριστή Αριστείδη Κλήμη, μοναδικό ιστοριογράφο του ελληνικού συνεργατικού και συνεταιριστικού κινήματος της χώρας, Επίτιμου Διδάκτορα του Γ.Π.Α. και δις βραβευμένου από την Ακαδημία Αθηνών. Το βιβλίο αυτό που εκδόθηκε με δαπάνη του συγγραφέα και διετεθή αφιλοκερδώς στους παρισταμένους στην εκδήλωση καθώς και στους συνεταιριστές διαμέσου του Ι.Σ.Ε.Μ. και της Ε.Φ.Σ., καλύπτει την εξέλιξη των Συνεταιρισμών από το 1900 έως το 2001,

όπως την βίωσε κατά τα δύο τρίτα του περασμένου αιώνα και ο ίδιος, ως πρωταγωνιστής του ελληνικού συνεταιριστικού γίνεσθαι και όπως το στέριωσαν και το ανέπτυξαν εννέα πρωτοπόροι, πρωτεργάτες και οικοδόμοι: κατ' αρχάς ο Νικ. Μιχόπουλος (1878–1903), ο Δημ. Γρηγοριάδης (1870–1907) και ο Σωκράτης Ιασεμίδης (1878–1929). Ακολούθως, ο δραστήριος αγωνιστής Ντίνος Μαλούχος (1895–1928) και στη συνέχεια ο μεγάλος θεωρητικός, εκπαιδευτής και πρωταγωνιστής της Συνεταιριστικής Ιδέας, ο Θεόδωρος Τζωρτζάκης (1892–1971), βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών και εκδότης του σπουδαιότερου Συνεταιριστικού εντύπου **Συνεταιριστής** (1925–1967).

Ενδιάμεσα, πριν και μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, εμφανίζεται ο Αλέξανδρος Μπαλτατζής (1904–1987), ο οποίος με την πολύπλευρη δράση του ως πολιτικού (δύο φορές διετέλεσε Υπουργός Γεωργίας, στην Ένωση Κέντρου στη δεκαετία του 1960 και στην πρώτη Οικουμενική Κυβέρνηση μετά τη στρατιωτική δικτατορία) και ως δραστηρίου συνεταιριστή που έπαιξε πρωταρχικό και κυρίαρχο ρόλο στην ίδρυση, ανάπτυξη και λειτουργία συνεταιριστικών οργανώσεων και επιχειρήσεων.

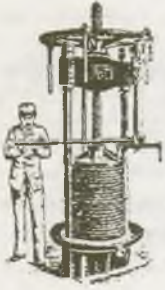
Τέλος, έπονται στο βιβλίο του Αριστείδη Κλήμη, ο Δημήτριος Πάνος (1896–1986), ευγενής ευρωπαϊστής και θεωρητικός του συνεταιριστικού θεσμού, ιδεολόγος και ανθρωπιστής, ο Ιωάννης Αφεντάκης (1902–1987) που κράτησε στα σιβηρά του χέρια για τριάντα περίπου χρόνια τη Διεύθυνση της ΠΑΣΕΓΕΣ, και ο Βασίλειος Ιλαντζής (1907–1998) ο οποίος διακρίθηκε για την ικανότητα που επέδειξε στη διαχείριση μεγάλων Συνεταιριστικών Επιχειρήσεων, όπως η Σ.Ε.Κ.Ε.

Η μεγάλη Εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την ομιλία του Καθηγητή Κώστα Παπαγεωργίου, Προέδρου του Ι.Σ.Ε.Μ., ο οποίος παρουσίασε το έργο με την προσωπικότητα των δύο τιμωμένων προσωπικοτήτων, του Αριστείδη Κλήμη και του Νικολάου Κολύμβα. Ο Υπουργός κ. Γεώργιος Δρυς, ο Πρύτανης του Γ.Π.Α. Ανδρέας Καραμάνος και ο Τζανέτος Καραμίχας, Πρόεδρος της ΠΑΣΕΓΕΣ, απένειμαν εν μέσω γενικής επιδοκίμασας και χειροκροτημάτων, αναμνηστικές πλακέτες και διπλώματα στους δύο μεγάλους Συνεταιριστές μας. Οι τιμώμενοι, έλαβαν το λόγο και δι' ολίγων μίλησαν για τις συνεταιριστικές εμπειρίες τους οι οποίες καλύπτουν περισσότερο από δύο γενιές για τον καθένα και για το όραμά τους για την περαιτέρω εξέλιξη των συνεταιρισμών.

Η Παιδική Χορωδία του Σχολικού Συνεταιρισμού Λαυρίου, στο εκεί Γ' Δημ. Σχολείο, υπό τη διεύθυνση του Σαλβατόρε Μπέτση, Καθηγητή Μουσικής Αγωγής, μελοποιημένους σίχους του Καθηγητή Γιάννη Καρκαλέτσου.

Μετά το τέλος των ομιλιών, ο Ξεν. Λουράντος, Ειδικός Γραμματέας του Υπουργείου Γεωργίας εγκαινίασε την έκθεση 80 περίπου ζωγραφικών πινάκων μαθητών Σχολικών Συνεταιρισμών, οι οποίοι τελούν υπό την προστασία της ΠΑΣΕΓΕΣ της οποίας η Υπηρεσία Συνεταιριστικής Εκπαίδευσης (Δημ. Γαμβρούλης) είναι υπεύθυνη για την ανάπτυξη και λειτουργία των Συνεταιρισμών αυτών.

Η Εκδήλωση έκλεισε με μεγάλη δεξίωση κατά την οποία προσφέρθηκαν στους προσκαλεσμένους φαγητά, ποτά και κρασιά παραγωγής Συνεταιρισμού Γυναικών του Κορυθαλλού Αττικής («Αμβροσία»), του Αγροτικού Συνεταιρισμού Αμυκλών «Λακωνία» και της Συνεταιριστικής Οينوπραξίας Βοιωτίας.

Για τα Συνεταιριστικά Ελαιουργεία απαντά η Ε.Α.Σ. ΠΑΓΓΑΙΟΥ

Στα δημοσιεύματα του Περιοδικού μας (τεύχη 62 σελίδα 97 και 63 σελίδα 143) για τα Συνεταιριστικά Ελαιουργεία απαντά η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Παγγαίου. (*)

Γράφει:

Ανταποκρινόμενοι στο περιεχόμενο του αναφερόμενου στην επικεφαλίδα εγγράφου σας, σας γνωρίζουμε τις απόψεις μας επί των άρθρων των κ.κ. Σελλιανιάκη και Δεληγιαννάκη, που δημοσιεύονται στο τεύχος 62 και 63/2001 του Περιοδικού σας.

Κατ' αρχήν εκφράζουμε την σύμφωνη γνώμη μας, όσον αφορά την επισήμανση των προβλημάτων του κλάδου που ξεκινούν από την καλλιέργεια της ελιάς, συνεχίζονται στα ελαιουργεία και καταλήγουν στην δυσκολία διάθεσης του ελαιολάδου. Συμφωνούμε επίσης απόλυτα με τις ορθές επισημάνσεις σας για τις αρνητικές περιβαλλοντολογικές επιπτώσεις από την λειτουργία των ελαιοτριβείων και την ανάγκη εφαρμογής συστημάτων διασφάλισης ποιότητας περιβαλλοντολογικής προστασίας και μεθόδων υγιεινής παραγωγής του προϊόντος. Με άλλα λόγια πρέπει να καθιερωθεί η εφαρμογή συστημάτων EN ISO 9001 και HACCP κατά την παραγωγή, αποθήκευση, τυποποίηση και διακίνηση του προϊόντος.

Και ενώ όλα τα παραπάνω μας βρίσκουν σύμφωνους, όπως προαναφέραμε, έχουμε διαφορετική άποψη ως προς την λύση των προβλημάτων αυτών. Την άποψή μας αυτή θα προσπαθήσουμε να διατυπώσουμε παρακάτω:

Το πρώτο βήμα, που πρέπει να γίνει είναι η ίδρυση Ομάδων Παραγωγών Εμπορίας ελαιολάδου και βρώσιμης ελιάς. Οι ομάδες αυτές θα λειτουργούν στα πλαίσια των Ενώσεων Αγροτικών Συν/σμών και θα αναλογούν μία ομάδα για κάθε Ένωση.

Ο σκοπός και η αποστολή των ομάδων παραγωγών θα είναι:

— Η παροχή τεχνικής βοήθειας – καθοδήγησης των παραγωγών στις καλλιεργητικές τους φροντίδες (ποικιλίες, λίπανση, καταπολέμηση ασθενειών). Στόχος θα είναι η καθολική καθιέρωση της ολοκληρωμένης παραγωγής και πιλοτικά σε κάθε περιφέρεια ομάδας παραγωγών (Ε.Α.Σ.) η ελαιοβιοκαλλιέργεια.

Ο εκσυγχρονισμός – μετεγκατάσταση των συν/κών ελαιουργείων τα οποία θα εκκωρηθούν στις ομάδες παραγωγών. Ο εκσυγχρονισμός και η μετεγκατάσταση θα πρέπει να γίνει με τις πλέον φιλικές προς το περιβάλλον προδιαγραφές.

(*) Το έγγραφο (1/2.2.2002) φέρει την υπογραφή του τ. Διευθυντή της Ένωσης κ. Κων/νου Χρυσοστομίδη και απαντά στο έγγραφο 95/20/11/2001 της Ε.Φ.Σ.

- Σε κάθε ομάδα παραγωγών θα υπάρχει ειδική γραμμή για την έκθλιψη του παραγόμενου βιολογικού ελαιοκάρπου, όπου θα εφαρμόζονται χαμηλές θερμοκρασίες και θα παράγεται προϊόν υψηλής ποιότητας που θα διατηρεί αυτούσια τα οργανοληπτικά του χαρακτηριστικά.

Εξ άλλου σε κάθε ομάδα παραγωγών θα υπάρχει τυποποιητήριο ελαιολάδου, με πρόβλεψη ξεχωριστών δεξαμενών για το βιολογικό ελαιόλαδο.

- Όλες οι ομάδες παραγωγών πρέπει να οργανωθούν στα πρότυπα των Κανονισμών της Ε.Ε. και να εξασφαλίσουν τις πιστοποιήσεις ISO 9001 και HACCP καθώς και όποια υποδομή και διαδικασία απαιτεί η παραγωγή βιολογικού ελαιοκάρπου και βιολογικού ελαιολάδου.

- Για την επιτυχία των παραπάνω στόχων οι ομάδες παραγωγών πρέπει να εκπονήσουν 5/ετή επιχειρησιακά προγράμματα με τελικό στόχο να πετύχουν μέσα στην 5/ετία όλα τα προαναφερόμενα. Τα επιχειρησιακά αυτά προγράμματα θα χρηματοδοτούνται οπωσδήποτε από εισφορές των μελών και θα επωφελούνται από τυχόν κρατικές ή Κοινοτικές επιχορηγήσεις, όπως προβλέπεται για άλλα προϊόντα (οπωρ/κά, ξηροί καρποί).

- Με όσα εκθέσαμε παραπάνω τακτοποιείται το θέμα της παραγωγικής διαδικασίας (καλλιέργεια – ελαιοποίηση – τυποποίηση) και απομένει το θέμα της διάθεσης – εμπορίας.

- Η διάθεση του ελαιολάδου θα γίνεται από έναν κεντρικό φορέα που θα συσταθεί. Ο φορέας αυτός θα έχει την μορφή είτε Κοινοπραξίας είτε Ένωσης Ομάδων Παραγωγών. Στον φορέα αυτόν θα μετέχουν όλες οι ομάδες παραγωγών και σκόπιμο θα ήταν στον φορέα αυτόν να μετέχει και η Ελαιουργική. Δεν κρίνουμε σκόπιμο να σημειώσουμε περισσότερες λεπτομέρειες για τις αρμοδιότητες και τον τρόπο λειτουργίας της Ένωσης των Ομάδων Παραγωγών ή της Κοινοπραξίας Ο.Π.

Μπορούμε όμως αυτές να τις διατυπώσουμε αν και εφ' όσον ξεκινήσει η διαδικασία για την ίδρυση των Ομάδων Παραγωγών στους κόλπους των Ενώσεων και η κατάρτιση του Σχεδίου για τον Κανονισμό λειτουργίας τόσο των ομάδων παραγωγών όσο και της Ένωσης των Ομάδων Παραγωγών που θα συσταθεί.

Η Ένωσή μας είναι έτοιμη να συμμετάσχει και να βοηθήσει προσφέροντας την εμπειρία της σε μία τέτοια κίνηση και θεωρεί ότι η πλέον κατάλληλη να ξεκινήσει την ενημέρωση και την έναρξη της διαδικασίας είναι η ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΗ.

Μήν πάρεις πέτρα από Ναού χαλάσματα διαβάτη.

Αν ξαναφτιάξουν το Ναό θα λείπει ένα κομμάτι

(Αφιερωμένο στους διαβήτες που γκρεμίζουν το Αγροτοσυνεταιριστικό μας κίνημα)

Από το μέτωπο των Αγροτικών κινητοποιήσεων

Με τις κινητοποιήσεις τους, που ξεκίνησαν τον Νοέμβριο του 2001 οι αγρότες δεν κατάφεραν να πείσουν την Κυβέρνηση να ανταποκριθεί στα αιτήματά τους και ο αγώνας τους συνεχίζεται. Τελευταία εκδήλωση του αγώνα τους –τελευταία πριν κλείσουν οι σελίδες της Σ.Π. – ήταν η κάθοδος με τα τρακτέρ τους στις αρχές του Μάρτιου στην Αθήνα. Τα γεγονότα εκείνης της αναμέτρησης κατέγραψε ο ημερήσιος Τύπος των Αθηνών – και όχι μόνο – και όλοι τα γνωρίζουν. Τη θέση του Περιοδικού μας γι' αυτές τις κινητοποιήσεις καταχωρεί σε άρθρο του, που δημοσιεύεται στη σελίδα 45 αυτού του τεύχους της, ο Πρόεδρος της Ε.Φ.Σ. και της συντακτικής του επιτροπής κ. Γ. Σελλιανάκης.

Επειδή ο αγώνας συνεχίζεται και όλοι παρακολουθούν και επειδή λόγω της περιοδικότητας έκδοσής της, η Σ.Π., δεν προσθέτει στην ενημέρωση αφού οι αναγνώστες της έχουν ήδη ενημερωθεί από τον ημερήσιο Τύπο, καταχωρούμε στη συνέχεια, μόνο τις δηλώσεις που γίνανε στο ξεκίνημα του αγώνα και φυσικά θα καταχωρήσουμε όταν λήξει ή αν θα αναστείλει, τις μετακινήσεις από τις αρχικές θέσεις, που θα είναι και το τελικό αποτέλεσμα του.

Γι' αυτές λοιπόν τις κινητοποιήσεις είχαν δηλώσει:

1. Ο Πρόεδρος της ΠΑΣΕΓΕΣ κ. Τ. Καραμίχας:

«Τα συλλαλητήρια ξεκινούν στις 19 Νοεμβρίου στη Θεσσαλονίκη, όπου οι ΠΑΣΕΓΕΣ, ΓΕΣΑΣΕ, ΣΥΔΑΣΕ, Κεντρική Καπνιστική Συνεταιριστική Οργάνωση, Ομοσπονδία Εργαζομένων στον κλάδο του καπνού και η Ένωση Καπνεμπόρων και Μεταποιητών θα διαμαρτυρηθούν για την πρόθεση της Κομισιόν να καταργήσει τις επιδοτήσεις στα καπνά.

Πρόκειται για μια άκρως υποκριτική στάση των οργάνων της Κοινότητας, οι οποίες επικαλούνται τις βλαπτικές συνέπειες στην υγεία των καπνιστών. «Να γίνεται αντικαπνιστική εκστρατεία, αλλά όσο υπάρχει και ένας καπνιστής θα πρέπει οι καλλιεργητές να παίρνουν τις επιδοτήσεις τους», επισημαίνει.

Όσον αφορά τις κινητοποιήσεις των αγροτών του Θεσσαλικού κάμπου, η ΠΑΣΕΓΕΣ τις αντιμετωπίζει με σκεπτικισμό. «Προτιμάμε τα συλλαλητήρια που είναι για θέματα ουσίας και όχι εντυπώσεων». «Ο κανονισμός που ψηφίστηκε στην κοινότητα δεν είναι καλός, αλλά έχουμε και εμείς ως χώρα τεράστια ευθύνη για τη διαχείριση. Δεν πρέπει να ξεπερνάμε το πλαφόν της Ε.Ε. και κακώς δεν βάλαμε οροφή στο βαμβάκι. Πιστεύω ότι δημιουργείται ένα βαρύ κλίμα εκ του μη όντος, και καταλογίζουμε ευθύνες πριν δούμε το οριστικό ισοζύγιο».

2. Ο Ευρωβουλευτής και εμπυχωτής του Αγώνα κ. Ι. Πατάκης:

«Με μπαράζ συλλαλητηρίων ξεκινά η Ενωτική Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων του νομού Λάρισας, διότι τα αιτήματα της αγροτιάς είναι πολλά και άλυτα. Η Αγροτική Τράπεζα δεν ασκεί πλέον την κοινωνική πολιτική που ασκούσε στο παρελθόν, και είναι πάρα πολλοί οι αγρότες που δεν μπορούν να πάρουν δάνεια. Τα αρδευτικά έργα, που μας είχαν υποσχεθεί, δεν έχουν γίνει, αλλά ούτε και οι αποζημιώσεις λόγω ανομβρίας έχουν δοθεί.

Για όλα αυτά, λοιπόν, αλλά και χιλιάδες άλλα προβλήματα ξεκινάμε με συγκέντρωση διαμαρτυρίας στη Λάρισα με τα γεωργικά μηχανήματά μας, χωρίς να αποκλείσουμε τους δρόμους. Στις 14 Νοεμβρίου συνεχίζουμε με επαρχιακό συλλαλητήριο στην Καρδίτσα, στις 16 στα Φάρσαλα και στις 19 στα Τρίκαλα και έπεται συνέχεια. Ο αγροτικός κόσμος, δυστυχώς, τώρα διαπιστώνει ότι οι τιμές των προϊόντων δεν έχουν καμία σχέση με αυτές που τους υποσχέθηκαν» δήλωσε ο κ. Πατάκης».

3. Και ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Κτηνοτρόφων, εμπυχωτής επίσης αυτού του Αγώνα των Αγροτών κ. Α. Νασίκας είχε δηλώσει:

«Φέτος το βαμβάκι θα πουληθεί σε εξευτελιστική τιμή. Θα είναι 80 με 100 δρχ. χαμηλότερη από πέρσι κατά κιλό. Προσπαθούμε να συνεννοηθούμε με το υπουργείο, τον κ. Δρυ, αλλά αυτός προτίμησε να συναντηθεί πρώτα με τους βιομηχάνους. Πήγε και είδε τον κ. Καφαντάρη, πρόεδρο του Συλλόγου Εκκοκκιστών κι έκανε αποδεκτά όλα τα αιτήματα που του έθεσε. Αντί δηλαδή να ελέγξει τους εκκοκκιστές για το μαύρο βαμβάκι, τον τρόπο δηλαδή που ζυγίζουν το βαμβάκι και κλέβουν την επιδότηση του αγρότη, τους δίνει και επιπλέον χρήματα. «Δεν έχουμε την πολυτέλεια να περάσουμε κομματικές γραμμές ούτε και να λαικίζουμε. Οι κινητοποιήσεις θα ξεκινήσουν, εφόσον πείσουμε όλες τις ενώσεις αγροτών για τη δραματική κατάσταση».

4. Απαντώντας ο Υπουργός Γεωργίας κ. Δρυς είπε σχετικά για την τιμή του Βαμβακιού που ήταν η αφορμή της αντιπαράθεσης ότι:

«Η τιμή του Βαμβακιού η οποία καθορίστηκε στο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας της ΕΕ θα κυμανθεί από 271 έως 286 δρχ. ανά κιλό». Ο Υπουργός εκτίμησε ότι «η τιμή αυτή ικανοποιεί τους αγρότες» και πρόσθεσε «έχουμε 1.146.787 τόννους βαμβάκι. Η ποσότητα αυτή ανακοινώθηκε ήδη στη διαχειριστική επιτροπή της ΕΕ η οποία την άλλη εβδομάδα θα καθορίσει την τιμή του προϊόντος».

Σημείωση «Σ.Π.»: Στην εξέλιξη και τ' αποτέλεσμα αυτού του αγώνα, θα αναφερθούμε στην επόμενη έκδοση της Σ.Π., με αφετηρία τις καταγραφές του ξεκινήματός του, τον Νοέμβριο του 2001.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Σ.

Η Βιβλιοθήκη της Εταιρείας Φίλων του Συνεργατισμού (Ε.Φ.Σ.) είναι εμπλουτισμένη με σπάνια βιβλία Συνεταιριστών, της θεωρίας και της πρακτικής, που κατά καιρούς με την καθοδήγηση και το παράδειγμά τους πρόσφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στο Συνεργατισμό.

Βιβλία του Θ. Τζωρτζάκη, του Δ. Καλιτσουνάκη, του Α. Σίδηρη, του Αρ. Κλήμη, του Ν. Κολύμβα, του Κ. Παπαγεωργίου και άλλων καταξιωμένων στο Συνεργατισμό, βρίσκονται στη Βιβλιοθήκη και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου να ενημερωθεί για την ιστορική εξέλιξη, τις αρχές, τις δραστηριότητες, τα κοινωνικά και οικονομικά οφέλη από τη σωστή λειτουργία του Συνεργατισμού.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν ν' απευθύνονται στον Γεν. Γραμματέα της Εταιρείας κ. Γιώργο Φραγκιαδουλάκη, στα τηλέφωνα 010/3226976 και 010/3814.782.

Όσο θα υπάρχουν άλυτα τα προβλήματα των αγροτών:

Τα τρακτέρ θα απειλούν

Γράφει ο Γ. Β. Σελλιανάκης

Τα τρακτέρ γύρισαν και πάλι στα χωράφια, χωρίς να βάλουν αέρα στα λάστιχά τους. Η εξουσία δεν τους πήρε τον αέρα αυτή τη φορά ούτε από τα λάστιχα ούτε από την αγωνιστικότητα των Αγροτών που τα βγάλανε στους δρόμους.

Και η Συντονιστική Επιτροπή, σχεδιάζει τις επόμενες κινήσεις της μια και εξακολουθεί να πιστεύει στο δίκαιο των αιτημάτων των αγροτών που εκπροσωπεί και κανείς δεν τους έπεισε για το αντίθετο. Μια απ' αυτές τις κινήσεις ήταν και η πρόσφατη επίσκεψή τους στην Αθήνα με τα τρακτέρ τους, όπου και δοκίμασαν τα δακρυγόνα της πρωτευουσιάνικης Αστυνομίας.

Τί κάνουν όμως οι αρμόδιοι, τώρα που τα τρακτέρ δεν είναι στους δρόμους και ο κίνδυνος να μειωθεί το κύρος τους κάτω από την απειλή των αγροτών μ' αυτά, δεν υπάρχει;

Τί κάνουν όμως οι αρμόδιοι, τώρα που τα τρακτέρ δεν είναι στους δρόμους και ο κίνδυνος να μειωθεί το κύρος τους κάτω από την απειλή των αγροτών μ' αυτά, δεν υπάρχει; Θα συζητήσουν τα άλυτα με δική τους ευθύνη προβλήματά τους; Αυτά που δεν έλυσαν τα χαμένα, χωρίς τις απειλές των τρακτέρ χρόνια που πέρασαν και που όλο μελετούσαν και πάντα υπόσχονταν λύσεις; Θα περιμένουν να βγουν ξανά τα τρακτέρ στους δρόμους για να επαναλάβουν γενικά και αόριστα ότι «τα περιθώρια εξαντλήθηκαν για την ικανοποίηση των αιτημάτων των αγροτών»; ή θα καλέσουν, όπως θα πρέπει, τους αγρότες που ξεσηκώθηκαν για να συζητήσουν μαζί τους, να αποδεχτούν τα αιτήματά τους ή να τους πείσουν ότι δεν υπάρχουν λύσεις σε όλα ή μερικά απ' αυτά;

Πειστική ενημέρωση

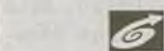
Και όπου δεν υπάρξουν αποδεκτές λύσεις, να γίνει πειστική ενημέρωση των πολιτών, που ταλαιπωρούνται κάθε φορά από την αντιπαράθεση, Κυβέρνησης – Αγροτών.

Δεν είναι απάντηση στα συσσωρευμένα και τόσο σοβαρά προβλήματα των αγροτών – της ραχοκοκαλιάς του έθνους όπως φιλάρεσκα τους αποκαλούμε – ότι δεν υπάρχουν λύσεις στα δικά τους προβλήματα, από την κρατική εξουσία. Ούτε ότι εμπόδιο στέκονται για την ικανοποίησή τους, οι κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί όλοι γνωρίζουν ότι:

α) τα δέκα τρισεκατομμύρια δραχμές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δόθηκαν για να εκσυγχρονισθούν οι αγροτικές εκμεταλλεύσεις, να γίνουν αυτοδύναμες, ανταγωνιστικές και προσοδοφόρες, με τις οδηγίες, τη φροντίδα και την ευθύνη της κρατικής εξουσίας. Και φυσικά ο Έλληνας πολίτης που σήμερα ταλαιπωρείται από την αντιπαράθεση Κυβέρνησης – Αγροτών, εύλογα θα μπορούσε να ρωτήσει: Γιατί με τόσα χρήματα δεν λύθηκαν τα

προβλήματα των αγροτών; Ποιός φταίει γι' αυτό; Και μην απαντηθεί πως φταίνε, οι αγρότες. Γιατί τότε θα αντιπαρατηρηθεί ότι το χρηματικό αυτό ποσό, δόθηκε στην κρατική εξουσία για να το διαθέσει εκεί που θα απέδιδαν, σύμφωνα με τις προτάσεις της όταν τα ζητούσε για λογαριασμό τους. Αν δεν απέδωσε και γι' αυτό υπάρχουν τα προβλήματα των διαμαρτυρομένων σήμερα αγροτών, τότε η κρατική εξουσία δεν έκαμε καλά τη δουλειά της.

β) Τιμές παραγωγού και τιμές καταναλωτή. Το σύνθημα από την παραγωγή στην κατανάλωση, που επικαλούνται πάντα οι Συνεταιριστές για να προβάλλουν το ρόλο των Συνεταιρισμών, πριν από δυο δεκαετίες, σε μια διαφορά στις τιμές παραγωγού – καταναλωτή, που ποτέ σχεδόν δεν ήταν μεγαλύτερη του 40 ή έστω του 50% αναφερόταν. Σήμερα η διαφορά σ' αυτές τις τιμές, φθάνει μέχρι και 700%. Για παράδειγμα: η διαφορά στις τιμές **σταριού – ψωμιού** είναι **700%**, η διαφορά της τιμής του **λαδιού**, αυτής που εισπράττει ο ελαιοπαραγωγός και εκείνης που πληρώνει ο καταναλωτής στο Σούπερ-μάρκετ είναι **225%** η διαφορά της τιμής του **τυριού** και της τιμής του **γάλακτος** από το οποίο παρασκευάζεται, ξεπερνά το 300% για να περιοριστώ στα τρία μόνο αυτά παραδείγματα.

Δεν είναι απάντηση στα συσσωρευμένα και τόσο σοβαρά προβλήματα των αγροτών – της ραχοκοκκαλιάς του έθνους όπως φιλάρεσκα τους αποκαλούμε – ότι δεν υπάρχουν λύσεις στα δικά τους προβλήματα, από την κρατική εξουσία.

Φταίνε λοιπόν οι κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις τεράστιες αυτές διαφορές στις τιμές παραγωγού – καταναλωτή; Ποιός εμποδίζει την κρατική μας εξουσία για μια δικαιότερη κατανομή των χρημάτων που πληρώνει ο καταναλωτής στην χώρα μας, για τα προϊόντα του Έλληνα παραγωγού;

Η ανασύνταξη των φορέων διακίνησης των αγροτικών προϊόντων και η θέση που θα μπορούσαν να πάρουν ξανά οι Αγροτικοί Συν/σμοί, εδώ προκαλούν για ένα σωστό, δίκαιο, όσο και αποτελεσματικό ρόλο.

Όμως οι φορείς διακίνησής τους, φαίνεται ότι δεν πρέπει να θίγουν και οι Συν/σμοί, ανήμποροι από το βάρος της κοινωνικής πολιτικής που πέρασε από πάνω τους, δεν μπορούν να διεκδικήσουν αυτό το ρόλο, όσο και αν αυτός είναι ο δικός τους ρόλος.

Να γιατί η εξουσία πρέπει να σκύψει στα προβλήματα των ξεσηκωμένων αγροτών και να τα δει σε βάθος, πολύ πιο πέρα από τις τιμές ασφαλείας και τις κομματικές αντιπαραθέσεις.

γ) Και οι αγρότες είναι κομμάτι της Ελληνικής Κοινωνίας. Όταν η κρατική εξουσία, συχνά - πυκνά ασχολείται με τα προβλήματα των άλλων παραγωγικών τάξεων, ιδιαίτερα μ' αυτά του τριτογενή τομέα, όπως τα **τραπεζικά**, τα **χρηματοπιστηριακά**, τα **διασκεδαστικά** και **κερδοσκοπικά παίγνια**, τα γνωστά **φρουτάκια**, τα των **καζίνο** κ.ά., φυσικά είναι να διερωτώνται, αλλά και να διαμαρτύρονται οι αγρότες, γιατί να μην ασχολείται και με τα δικά

τους προβλήματα πριν τα τρακτέρ βγουν στους δρόμους; Κομμάτι της Ελληνικής Κοινωνίας είναι και οι αγρότες. Δουλεύουν σκληρά και περισσότερο από τις άλλες κοινωνικές ομάδες, για την επιβίωσή τους, στη δύσκολη ζωή της επαρχίας.

Η κρατική εξουσία πρέπει να βρει το όσο θάρρος της λείπει για να αντιμετωπίσει με γενναιότητα το αγροτικό μας πρόβλημα, σοβαρά και πολύ υπεύθυνα. Με όλες τις προεκτάσεις, τις προοπτικές και τις συνέπειές του. Εκτός από αυτές που δεν υπαγορεύει το εθνικό συμφέρον και εκείνες που προσμετρούν στους κομματικούς συσχετισμούς και το κακώς νοούμενο, γόητρό της, που κύρια ξεσηκώνουν τους βαμβακοπαραγωγούς, τους καπνοπαραγωγούς, τους σιτοπαραγωγούς, τους ελαιοπαραγωγούς και τους άλλους καλλιεργητές της γης.

Νά γιατί η εξουσία πρέπει να σκύψει στα προβλήματα των ξεσηκωμένων αγροτών και να τα δει σε βάθος, πολύ πιο πέρα από τις τιμές ασφαλείας και τις κομματικές αντιπαραθέσεις.

δ) Στα κόμματα τώρα οι συνέπειες του Αγροτικού μας προβλήματος. Οι αγρότες υπήρξαν τα πρώτα και μεγάλα θύματα του κομματισμού. Αλώθηκε το Συνεταιριστικό κίνημά τους με τους προστατευτικούς και αναπτυξιακούς του μηχανισμούς, που είχε την αρμοδιότητα και την πρώτη ευθύνη στην αντιμετώπιση των σημερινών άλυτων αγροτικών προβλημάτων. Τώρα και 20 χρόνια αντί παραγωγής Συνεταιριστικού αναπτυξιακού έργου, στους Συνεταιρισμούς, τις Εταιρείες και τις Κοινοπραξίες τους, διασταυρώνονται τα ξίφη των κομμάτων, στα χέρια Συνεταιριστών, για μεγαλύτερη συμμετοχή τους στο κουμάντο, τις θέσεις και τις εργασίες τους.

Χάθηκε απ' αυτό, το μεγάλο κακό, η χρυσή ευκαιρία, της επιδοτούμενης τα 20 αυτά χρόνια από την Ευρωπαϊκή Ένωση, προσαρμογής, της γεωργίας μας στις νέες συνθήκες της αγοράς.

Στο δρόμο για τον εκσυγχρονισμό, την προσαρμογή και τη δράση, εμπόδιο μπαίνουν τα τεράστια χρέη των Συνεταιρισμών, και απ' αυτά η σχεδόν αδρανοποίηση του Αγροτοσυνεταιριστικού μας κινήματος. Τώρα τα αγροτικά στελέχη των Συνεταιρισμών από απόσταση παρακολουθούν την εξουσία που μόνη της και απευθείας αναμετράται με τους ξεσηκωμένους αγρότες.

Αν θα υπήρχε, όπως ήταν το 1980, ο τεράστιος Συνεταιριστικός μηχανισμός με την περιουσιακή και υπηρεσιακή του υποδομή, που δεκαετίες οικοδομούσαν ιδεολόγοι Συνεταιριστές, τα τρακτέρ δεν θά 'βγαιναν στους δρόμους. Θα δούλευαν στα χωράφια. Νέοι Αγρότες θα τα οδηγούσαν για παραγωγή, όχι για διαμαρτυρία και η εξουσία θα εγκαινίαζε έργα παραγωγής και ανάπτυξης της πάντα αδικούμενης υπαίθρου.

Δεν θα ξεφούσκωνε τα λάστιχα των μηχανημάτων παραγωγής. Τώρα και όσο θα παραμένουν άλυτα τα προβλήματα των Αγροτών, τα τρακτέρ θα βγαίνουν στους δρόμους. Τα κόμματα θα πληρώνουν με απευθείας αναμέτρηση τους με τους αγρότες, τις πράξεις και τις παραλείψεις τους.

Γ.Β.Σ.

1000 ΛΕΞΕΙΣ
ΘΑΝΑΣΗ ΜΠΙΚΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΣΤΟΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟ

ΤΟΥ ΕΥΡΩ

Η... ΟΧΙΣΗ

ΠΟΥ ΠΑΜΕ;

Θα μείνουμε αδιάφοροι θεατές των αρνητικών εξελίξεων;

Γράφει ο Συνεταιριστής Κώστας Μπεμπής*

Η κρίση που έχει τελευταία το Συνεταιριστικό Κίνημα στη χώρα μας, υποχρεώνει κάθε πραγματικό συνεταιριστή να θυμηθεί και να κρίνει την πορεία των Συνεταιριστικών οργανώσεων όλων των βαθμίδων από την ίδρυσή τους μέχρι σήμερα.

Να επισημάνει επίσης τους λόγους και τα αίτια που προκάλεσαν αυτήν την δυσμενή κατάληξη σ' ένα θεσμό, στον οποίο η αγροτική τάξη εστήριξε όλες τις ελπίδες και τα όνειρά της.

Οι πρώτοι Συνεταιρισμοί άρχισαν να ιδρύονται αμέσως μετά την ψήφιση του Νόμου 602 του 1914 από την Κυβέρνηση του Ελευθερίου Βενιζέλου. Στην πλήρη του ανάπτυξη, που επιτεύχθηκε τις επόμενες δεκαετίες, το Αγροτοσυνεταιριστικό Κίνημα αποτέλεσε ένα γιγαντιαίο μηχανισμό για την προστασία της αγροτικής παραγωγής και τη βελτίωση της οικονομίας των αγροτών που μετείχαν σ' αυτήν την κοσμογονία.

700.000 αγροτικές εκμεταλλεύσεις σε 7.500 πρωτοβάθμιους συνεταιρισμούς, 133 δευτεροβάθμιες ενώσεις συνεταιρισμών, 10 κεντρικές συνεταιριστικές οργανώσεις, δεκάδες συνεταιριστικές εταιρείες και κοινοπραξίες, συγκροτούσαν την δύναμη του Συνεταιριστικού κινήματος με κορυφαίο συντονιστικό όργανο την ΠΑΣΕΓΕΣ.

Υπήρξαν πολλές περιπτώσεις, που στις Διοικήσεις Συνεταιριστικών Οργανώσεων, μετά την κατάργηση του Νόμου 602, αναρριχήθηκαν πρόσωπα ξένα προς το αγροτικό επάγγελμα και αδιάφορα, που είχαν τελείως αρνητική προσφορά.

(*) Ο Κώστας Μπεμπής υπηρέτησε το Αγροτοσυνεταιριστικό κίνημα της χώρας 52 ολόκληρα χρόνια. Από το 1945 μέχρι και το 1997. Σαν πρόεδρος του Αγροτικού Συνεταιρισμού του χωριού του. Σαν σύμβουλος και πρόεδρος της Ε.Α.Σ. Ρεθύμνης. Σαν σύμβουλος και πρόεδρος συνεταιριστικών εταιρειών. Σαν εκπρόσωπος της Ε.Α.Σ. Ρεθύμνης, στην ΠΑΣΕΓΕΣ, την ΕΛΛΙΟΥΡΓΙΚΗ, τον ΕΛΓΑ, την ΑΤΕ. Σαν πρόεδρος του Αγροτικού Συλλόγου του Νομού του, που ο ίδιος ίδρυσε και εκπροσώπησε στη ΓΕΣΑΣΕ, (της οποίας υπήρξε και Αντιπρόεδρος).

Ακόμη ο Κώστας Μπεμπής υπήρξε πρόεδρος της Κοινότητας του χωριού του (Ποινές Ρεθύμνης) 28 συνεχή χρόνια.

Δικαιολογημένα λοιπόν οι κάτοικοι του χωριού του και των άλλων γειτονικών χωριών τον ξέρουν σαν πρόεδρο και όχι σαν Κώστα ή Μπεμπή, (επώνυμο που ο πατέρας του ο Δημήτρης Μπεμπής τίμησε και στο Συνεργατισμό και στα πεδία των μαχών).

Μετά την αποχώρησή του το 1997 από την ενεργό δραστηριότητά του στο Συνεργατισμό, ο Πρόεδρος Κώστας Μπεμπής, δραστηριοποιείται στο πτηνοτροφείο του και με το έμπειρο μάτι του, παρακολουθεί τις εξελίξεις στα συνεταιριστικά μας πράγματα, συμβουλεύει, κρίνει και... αγανακτεί.

Η πολιτεία, πολύ σωστά, έθεσε υπό την προστασία της τον νέο αυτό αναπτυξιακό θεσμό με ειδική Συνταγματική διάταξη (άρθρο 12 παρ. 5 του ισχύοντος Συντάγματος μας).

Με τις ευκαιρίες που έδωσαν αναπτυξιακά προγράμματα και νόμοι, οι Συνεταιριστικές Οργανώσεις εδημιούργησαν παντοειδείς βιομηχανικές εγκαταστάσεις, για την αξιοποίηση της αγροτικής παραγωγής.

Αναμφισβήτητα, η συμβολή του Συνεταιριστικού Κινήματος στην αγροτική οικονομία και την ανάπτυξη της υπαίθρου ήταν σημαντική.

Η δράση αυτή όμως, ήταν φυσικό, να προκαλέσει και αντιδράσεις.

Είναι να λυπάται κανείς, όταν βλέπει τον τεράστιο αναπτυξιακό μηχανισμό του Συνεταιριστικού Κινήματος να συρρικνώνεται ή να αποβάλλει τη φυσιογνωμία του. Να εκποιούνται εργοστάσια και άλλα περιουσιακά του στοιχεία να παροπλίζονται τα τεχνοπαραγωγικά του μέσα, να διαλύονται τα νομικά σχήματα, να λιγοστεύουν οι δραστηριότητες του και να απολύεται το προσωπικό του.

Οι Συνεταιριστικές Οργανώσεις με τις δραστηριότητές τους, έθιξαν συμφέροντα, μικρά και μεγάλα και προκάλεσαν αντιδράσεις, που εκδηλώθηκαν με ποικίλους τρόπους και μάλιστα είχαν σοβαρές συνέπειες. Αυτό βέβαια ήταν το αναμενόμενο. Εκείνο που δεν περίμενε κανείς, ήταν η στάση:

1. Ορισμένων ταγών των συνεταιριστικών οργανώσεων.
2. Μέρους των Συνεταιρισμένων αγροτών, και
3. Της πολιτείας.

Για την συμπεριφορά αυτών των τριών παραγόντων είναι αυτονόητες οι ακόλουθες παρατηρήσεις:

Για την πρώτη κατηγορία των **εκπροσώπων**, υπήρξαν πολλές περιπτώσεις, που στις Διοικήσεις Συνεταιριστικών Οργανώσεων, μετά την κατάργηση του Νόμου 602, αναρριχήθηκαν πρόσωπα ξένα προς το αγροτικό επάγγελμα και αδιάφορα, που είχαν τελείως αρνητική προσφορά.

Στις Διοικήσεις Συνεταιριστικών οργανώσεων αναδείχθηκαν επίσης, προκειμένου να ικανοποιήσουν προσωπικές φιλοδοξίες, άτομα με απειρία και ανεπάρκεια που με τα λάθη τους επροκάλεσαν σοβαρές ζημιές.

Ακόμη, θα μπορούσε να προσθέσει κανείς και περιπτώσεις με ενδείξεις ιδιοτελείας.

Στη **δεύτερη** περίπτωση των **Συνεταιρισμένων αγροτών** δεν ήταν πάντοτε, έστω και με κάποια δικαιολογία, καθολική και συνεχής η συμμετοχή τους στις δραστηριότητες των οργανώσεων, ώστε να τις ενισχύουν για να έχουν καλύτερα οικονομικά αποτελέσματα.

Είναι γνωστό π.χ., ότι στις περιπτώσεις επεξεργασίας αγροτικών προϊόντων οι μικρές ποσότητες απορροφούν αυξημένο κόστος με συνέπειες τις ζημιές και την αδυναμία προώθησης στην αγορά.

Στην **τρίτη** περίπτωση της **πολιτείας**:

Η πολιτεία δεν τήρησε στο βαθμό που έπρεπε την σχετική συνταγματική επιταγή.

Δεν εξασφάλισε, ως όφειλε, στην αγορά ίσους όρους ανταγωνισμού, πράγμα δύσκολο βέβαια, στην απόλυτη μορφή του, αλλά όχι ακατόρθωτο.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, το έργο των Συνεταιριστικών Οργανώσεων ήταν εξαιρετικά δυσχερές.

Σ' όλα αυτά συνέβαλαν και τα υψηλά επιτόκια, όπως και η υπερβολική καθυστέρηση απόδοσης των επιχορηγήσεων στις επενδύσεις σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις.

Υπήρξε περίπτωση, που η επιδότηση έργου δεν εκάλυψε ούτε τους τόκους του συναφθέντος δανείου για την εκτέλεσή του.

Όλα τα παραπάνω και πολλά άλλα, που θα μπορούσε να προσθέσει κανείς στην αναζήτηση των αιτίων τα οποία έχουν προκαλέσει τη σημερινή κρίση στο Συνεταιριστικό κίνημα, εδημιούργησαν ένα ιδιαίτερα αρνητικό κλίμα στον ευαίσθητο θεσμό του Συνεταιρισμού, ώστε να χάσει σιγά - σιγά την δυναμική του.

Είναι να λυπάται κανείς, όταν βλέπει τον τεράστιο αναπτυξιακό μηχανισμό του Συνεταιριστικού Κινήματος να συρρικνώνεται ή να αποβάλλει τη φυσιογνωμία του. Να εκποιούνται εργοστάσια και άλλα περιουσιακά του στοιχεία να παροπλίζονται τα τεχνοπαραγωγικά του μέσα, να διαλύονται τα νομικά σχήματα, να λιγοστεύουν οι δραστηριότητες του και να απολύεται το προσωπικό του.

Και το χειρότερο: η κατάσταση δεν φαίνεται να είναι αναστρέψιμη.

Η Ευρώπη των κεφαλαίων, θα είναι ίσως εκείνη που θα δώσει την χαριστική βολή σε αυτόν τον οικονομικοκοινωνικό θεσμό. Δικαιολογημένα λοιπόν, διερωτάται κανείς, **ΠΟΥ ΠΑΜΕ;** Προς τα πού βαδίζουμε;

Θα μείνουμε αδιάφοροι θεατές, αυτών των αρνητικών εξελίξεων; Δεν υπάρχει τρόπος σωτηρίας;

Ποιός θα δώσει την απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα και ποιός θα έχει τελικά το μεγαλύτερο μέρος της ιστορικής ευθύνης;

Η ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

*Δεν κάνει στείρα δημοσιογραφία
εκφράζει γνώμες και παίρνει θέση
σ' όλα τα θέματα που απασχολούν τον Συνεργατισμό*

Τα ΑΝ του Κίπλινγκ Τα έχουν οι Συνεταιριστές;

Το συμπέρασμα της κ. Έλλης Γ. Χαρμπούρη από την Αθήνα

Μας γράφει

«Με πολλή χαρά διαβάζω σε κάθε έκδοσή του το Περιοδικό σας, τώρα και 5 περίπου χρόνια. Εγώ δε γνωρίζω πολλά πράγματα για τα αγροτοσυνεταιριστικά. Το συμπέρασμά μου όμως, από τα λίγα που γνωρίζω, είναι ότι, οι Συνεταιριστές που τα γνωρίζουν, τα διοικούν και τα διαχειρίζονται, πρέπει να έχουν τις αρετές, αν όχι όλες, τις περισσότερες, που καταγράφει στο περίφημο ποίημα του ο Κίπλινγκ, το οποίο και σας στέλνω».

Ε.Γ.Χ.

Το ποίημα αυτό του διάσημου Άγγλου ποιητή και διηγηματογράφου Ρού-ντγουαρντ Κίπλινγκ (1865–1936), που το 1907 τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ της φιλολογίας, καταχωρούμε στη συνέχεια και ας βγάλουν τα συμπεράσματά τους οι αναγνώστες μας, αν οι Συνεταιριστές πρέπει να έχουν, έχουν και στο βαθμό που έχουν, τις αρετές που καταγράφει στο ποίημά του ΑΝ, ο Κίπλινγκ.

Εμείς ευχαριστούμε την κυρία Χαρμπούρη που μας έδωσε την αφορμή γι' αυτό... το γκάλοπ, μεταξύ των αναγνωστών μας.

Τα ΑΝ (του Κίπλινγκ)

ΑΝ Μπορείς να δεις κατεστραμένο το έργο της ζωής σου

Και χωρίς να πεις καμιά λέξη να ξαναρχίσεις να χτίζεις,

χωρίς καμιά κίνηση, χωρίς στεναγμό,

Αν μπορείς να είσαι εραστής, χωρίς να είσαι τρελλός από έρωτα

Αν μπορείς να είσαι δυνατός, χωρίς να παύσεις να είσαι τρυφερός

και να αισθάνεσαι ότι σε μισούν, χωρίς και εσύ να μισείς.

Όμως να παλεύεις και να αμύνεσαι.

ΑΝ μπορείς να ανεχθείς να ακούς τα λόγια σου,

παραποιημένα από κακοήθεις για να εξάπτονται οι ανόητοι

και να ακούς ψεύτικες κατηγορίες για σένα από τα τρελλά στόματά τους
χωρίς ο ίδιος να έχεις πει κανένα ψέμα.

Αν μπορείς να είσαι αξιοπρεπής, όντας δημοφιλής

Αν μπορείς, να μείνεις λαός συμβουλευόντας Βασιλιάδες

Αν μπορείς να αγαπάς όλους τους φίλους σαν αδελφούς

χωρίς κανείς να είναι το παν για σένα.

ΑΝ μπορείς να στοχάζεσαι, να παρατηρείς και να γνωρίζεις,

χωρίς ποτέ να γίνεις σκεπτικιστής ή καταστροφέας.

Να ονειρεύεσαι χωρίς να επιτρέψεις το όνειρό σου να σε κυριαρχήσει,

να σκέπτεσαι, χωρίς να είσαι μόνο στοχαστής

Αν μπορείς να είσαι σκληρός, χωρίς ποτέ να υπερβάλλεις

Αν μπορείς να είσαι γενναίος, χωρίς ποτέ να είσαι απρόσεκτος

Αν μπορείς να είσαι καλός, αν ξέρεις να είσαι σώφρων,

χωρίς να είσαι ηθικολόγος ή σχολαστικός.

ΑΝ μπορείς να αντιμετωπίσεις θρίαμβο μετά από ήττα

και να δεχθείς με τον ίδιο τρόπο τις δυο αυτές αυταπάτες

Αν μπορείς να διατηρήσεις το θάρρος σου και την ψυχραιμία

Όταν όλοι οι άλλοι θα τ'άκουν χαμένα.

Τότε οι Βασιλιάδες, οι Θεοί, η Τύχη και η Νίκη

θα είναι για πάντα οι υποταγμένοι σου σκλάβοι

και αυτό που σου αξίζει πολύ περισσότερο από Βασιλιάδες και Δόξα

ΘΑ ΕΙΣΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΓΙΕ ΜΟΥ.

Κίπλινγκ

Η «ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ» ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

Ευχαριστούμε όσους από τους συνδρομητές μας πλήρωσαν τη συνδρομή τους για το 2001 και περιμένουμε να τους μιμηθούν και όσοι δεν την πλήρωσαν μέχρι σήμερα, για να συνεχίσουμε απρόσκοπτα, ανανεωμένη και βελτιωμένη την έκδοση της ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ.

Ουσταπασίδης Κωνσταντίνος

*Καθηγητής Αγροτικής Οικονομίας
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης*

Στο τέλος του Οκτωβρίου έφυγε από κοντά μας πρόωρα ο συνάδελφος γεωπόνος και καθηγητής στο Τμήμα Γεωπονίας του Α.Π.Θ. Κωνσταντίνος Ουσταπασίδης.

Γεννήθηκε στα Αλώνια Πιερίας το 1951. Από νωρίς έδειξε τον ανήσυχο χαρακτήρα του και την όρεξη του για μάθηση και έρευνα. Το 1974 αποφοίτησε από την Γεωπονική σχολή του Α.Π.Θ. Το 1979 αποφοιτεί και από το Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων από την τότε Βιομηχανική και σήμερα Πανεπιστήμιο Μακεδονίας.

Μετά από μια σύντομη και πετυχημένη καριέρα στον ιδιωτικό τομέα, στρέφεται προς την έρευνα και προσλαμβάνεται ως Επιστημονικός συνεργάτης από τον Τομέα Αγροτικής Οικονομίας του Τμήματος Γεωπονίας του Α.Π.Θ. Με υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών, τελειώνει το 1987 τις διδακτορικές του σπουδές σε ένα από τα καλύτερα πανεπιστήμια της Μεγάλης Βρετανίας, το πανεπιστήμιο της Οξφόρδης.

Με την επιστροφή του στην Ελλάδα το 1988, εκλέγεται στη βαθμίδα του Λέκτορα στο Τμήμα Γεωπονίας του Α.Π.Θ., και μέσα σε 10 χρόνια το 1998 παίρνει την θέση του καθηγητή. Παράλληλα διατελεί επισκέπτης καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Θεσσαλίας και στο Μεσογειακό Αγρονομικό Ινστιτούτο Χανίων.

Στα σύντομα αυτά 13 χρόνια της ακαδημαϊκής του καριέρας ανέπτυξε πλούσιο συγγραφικό και ερευνητικό έργο σχετικά με τους Συνεταιρισμούς και τη Βιομηχανία Τροφίμων. Τα αποτελέσματα των ερευνών αυτών δημοσιεύτηκαν στα πιο έγκυρα ευρωπαϊκά και αμερικάνικα επιστημονικά περιοδικά, προάγοντας την γνώση σε αυτά τα γνωστικά αντικείμενα και προβάλλοντας τη χώρα μας σε διεθνή συνέδρια.

Παράλληλα με το ακαδημαϊκό του έργο ανέπτυξε έντονο κοινωνικό και πολιτιστικό έργο, πιστός στις ιδέες του περί αξιοκρατίας, και κοινωνικής ευημερίας. Διετέλεσε μέλος της Επιτροπής Ανταγωνισμού, ασχολήθηκε ενεργά με την Εταιρία Αξιοποίησης και Διαχείρισης της Περιουσίας του ΑΠΘ, με γνώμονα την προώθηση της διαφάνειας, του εκσυγχρονισμού και της αξιοκρατίας. Ενεργό μέλος της Ευξείνου Λέσχης, περνηφανευόταν για την ποντιακή του καταγωγή και πάλευε ενεργά για την ανάδειξη του ποντιακού ελληνισμού και την επιτυχία του 5ου Παγκόσμιου Συνεδρίου Ποντιακού Ελληνισμού.

Ασυμβίβαστος, μαχητής, επίμονος, διαλεκτικός, με βαθιά πίστη στον διάλογο και στα αποδεικτικά επιχειρήματα, έκανε πράξη της ζωής του την ανάπτυξη του συνεργατισμού και τη δημιουργία νέων επιστημόνων, συνεχιστών του έργου του.

Η επαγγελματική του ικανότητα, συνδυαζόταν άριστα με την διαλλακτικότητα, την συνεργασιμότητα, και την αντικειμενικότητα που μαζί με τη συναδελφική του αλληλεγγύη και με το επικοινωνιακό του χάρισμα έφεραν την αποδοχή από τους συναδέλφους του, τους φοιτητές του και την ευρύτερη ελληνική και ξένη επιστημονική κοινότητα.

Οι ιδέες του και η σκέψη του θα αποτελέσουν παρακαταθήκη σε όλους εμάς που τον γνωρίσαμε, και παρηγοριά στην οικογένεια του, που τόσο γρήγορα τον είδε να φεύγει στην καλύτερή και πιο παραγωγική γι' αυτόν στιγμή.

Οι συνάδελφοι του Τομέα Αγροτικής Οικονομίας

Τη στήλη επιμελείται ο κ. Γ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ

Μας ερωτούν και απαντούμε:

Μου γράφει:

Είμαι εν ενεργεία συνεταιριστικός υπάλληλος εξαιρετικά προβληματισμένος για την τύχη του ασφαλιστικού προβλήματος. Έχω διαβάσει στον Τύπο διάφορα σενάρια, από το ότι τα Ασφαλιστικά Ταμεία αν δεν ληφθούν άμεσα σκληρά μέτρα, θα καταρρεύσουν στα επόμενα 2-3 χρόνια, μέχρι τα τελευταία δημοσιεύματα, που αναφέρουν ότι δεν είναι τόσο σοβαρά τα πράγματα και ότι δεν θα υπάρξει κρίση στο σύστημα και αν ακόμα δεν ληφθούν μέτρα μέχρι το 2010.

Θα ήθελα λοιπόν εσείς που κατοικείτε στο κέντρο και ασφαλώς θα έχετε περισσότερη και καλλίτερη ενημέρωση, να με πληροφορήσετε για το τί συμβαίνει και τί συζητείται για το Ασφαλιστικό.

Την πληροφόρηση αυτή την θέλω, προκειμένου να αποφασίσω αν θα βγω σε σύνταξη και εάν αφού συνταξιοδοτηθώ οι προοπτικές θα είναι τέτοιες, που η σύνταξή να μου εξασφαλίζει μια ζωή αν όχι άνετη τουλάχιστον υποφερτή.

Απαντώ:

Είναι αλήθεια ότι κατά καιρούς έχουν δει το φως της δημοσιότητας διάφορα σενάρια, με τα τελευταία που αναφέρουν ότι η κυβέρνηση κάνει στροφή και σκέπτεται να εφαρμόσει ήπιες ως εντελώς ανώδυνες λύσεις στο ασφαλιστικό.

Η νέα ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων προσπαθεί να αντιστρέψει το κλίμα, που προκάλεσαν οι προηγούμενες προτάσεις Γιαννίτση. Εξ αρχής ξεκαθάρισε ότι οποιαδήποτε λύση θα είναι αντικείμενο συμφωνίας με τους κοινωνικούς εταίρους. Βέβαια οποιαδήποτε λύση εμπεριέχει πολιτικό, όπως και οικονομικό κόστος για την Κυβέρνηση και τον κρατικό προϋπολογισμό. Το οικονομικό κόστος είναι εκείνο που δημιουργεί στην Κυβέρνηση σκέψεις για την αναγκαιότητα ή όχι της άμεσης μεταρρύθμισης γιατί όπως είναι γνωστό η ΓΣΕΕ απαιτεί για την συμμετοχή της στον διάλογο, η Κυβέρνηση να αναζητήσει επί πλέον πόρους, για την κρατική χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος.

Την περίοδο όμως αυτή η χώρα μας προσπαθεί κατ' επιταγή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής την αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους το οποίο αγγίζει το 99,5% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος.

Με τα δεδομένα αυτά, το οικονομικό επιτελείο ασφαλώς θα προτιμούσε την υιοθέτηση ήπιων και οικονομικά αναιμάκτων αλλαγών, τη στιγμή μάλιστα που όπως ακούγεται από τα στοιχεία που μελετούν, προκύπτει ότι η κρίση του ασφαλιστικού συστήματος θα εκδηλωθεί μετά το 2010.

Ανεξάρτητα από τις τελικές αποφάσεις, εκτιμάται (σήμερα 24 Ιανουαρίου που

γράφεται αυτή η απάντηση στο συνάδελφο) ότι ο κοινωνικός διάλογος αναμένεται να ξεκινήσει εντός του Φεβρουαρίου χωρίς να προσδιορίζεται χρονικά το τέλος του διαλόγου. Σύμφωνα δε με δημοσιεύματα του Τύπου η διαδικασία των αλλαγών που θα ακολουθήσει η Κυβέρνηση, θα ολοκληρωθεί σε τρεις ή τέσσερις επαναλήψεις και σε διαφορετικές χρονικές περιόδους και αυτό για να αποφευχθούν κοινωνικές αναταραχές και να επιμερισθεί το πολιτικό κόστος.

Οι προτάσεις της Κυβέρνησης που αναμένεται να ακουστούν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, σύμφωνα με τα δημοσιεύματα θα είναι:

- Η μορφή του νέου ασφαλιστικού συστήματος θα είναι ένα μεικτό σύστημα, αναδιανεμητικό για τις κύριες συντάξεις και κεφαλαιοποιητικό – αναδιανεμητικό για τις επικουρικές. Επίσης θα προβλέπεται προαιρετική ισχύς της ιδιωτικής ασφάλισης στο τρίτο σκέλος των συμπληρωματικών συντάξεων.

- Ως προς τα όρια συνταξιοδότησης προτείνεται η εφαρμογή ελαστικών ορίων συνταξιοδότησης από τα 58 έως τα 65 έτη, με κίνητρα για την περαιτέρω παραμονή στην εργασία και αντικίνητρα για την πρόωρη συνταξιοδότηση.

- Καταργείται η 35ετία και θα προτείνονται δύο λύσεις:

- α) Να αυξηθούν τα έτη ασφάλισης σε 37 ή 38 χωρίς όριο ηλικίας.

- β) Να τεθεί επί πλέον και ως όριο ηλικίας το 58 έτος.

- Ο υπολογισμός του ύψους των συντάξεων θα προταθεί να είναι διαφορετικός για τις ΔΕΚΟ και τις τράπεζες. Καμμία σύνταξη δεν θα είναι ίση με τον εν ενεργεία μισθό.

- Για τις εργαζόμενες Γυναίκες – μητέρες θα ληφθούν υπ' όψιν ιδιαιτερότητες, οι κοινωνικές καταστάσεις, ο ρόλος της εργαζόμενης γυναίκας και τα ζητήματα ισότητας. Εξομοίωση των ορίων ανδρών και γυναικών και ειδικό καθεστώς για την προστασία της μητρότητας.

- Για τη χρηματοδότηση του συστήματος, το κράτος θα δεσμεύεται να συνεχίσει την αύξηση της τριμερούς χρηματοδότησης.

- Ως προς την συγχώνευση των ταμείων θα προταθεί ο περιορισμός του αριθμού των Ταμείων, χωρίς να προσδιορίζεται ο ακριβής αριθμός.

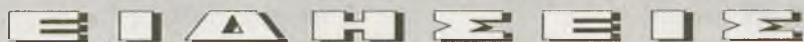
Στο ερώτημα του συνάδελφου, αν η σύνταξη που θα πάρει θα του εξασφαλίζει τα προς το ζην αυτό περισσότερο θα εξαρτηθεί από τις οικονομικές δυνατότητες του κλαδικού μας ταμείου δηλαδή του ΤΑΥΣΟ και αυτό κανείς δεν είναι σε θέση να το βεβαιώσει, αφού η βιωσιμότητά του εξαρτάται από την πορεία του συνεταιριστικού κινήματος και των συνεταιριστικών μας Οργανώσεων. Αν δεν θα υπάρξουν τώρα και στο μέλλον ισχυρές οργανώσεις για να προσλαμβάνουν προσωπικό, που με τις εισφορές τους θα είναι οι αιμοδότες του ταμείου, σε πολύ δύσκολη οικονομική θέση θα βρεθεί το ΤΑΥΣΟ.

- Για την οικονομική του κατάσταση έχομε δημοσιεύσει σχετικό άρθρο στο τεύχος μας 63 Ιουλ. – Σεπτ. 2001 σελ. 177-178 για περισσότερη ενημέρωση.

Υπάρχει βέβαια πάντα η ελπίδα ότι με τις αναδιαρθρώσεις που θα γίνουν, τις μελετώμενες συγχωνεύσεις των ασφαλιστικών ταμείων το ΤΑΥΣΟ θα μπορέσει αξιοποιώντας και εξαργυρώνοντας την καλή του σημερινή οικονομική κατάσταση (διαθέτει καταθέσεις και περιουσιακά στοιχεία άνω των 70 δις), να συγχωνευθεί με εύρωστα ασφαλιστικά Ταμεία, ώστε να έχει την δυνατότητα να συνεχίσει να εκπληρώνει τις καταστατικές του υποχρεώσεις προς τους ασφαλισμένους του.

Γ. Μ. Φ.

ΑΓΡΟΤΟΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΕΣ

Απ' αυτή τη στήλη δημοσιεύουμε ειδήσεις αγροτοσυνεταιριστικού ενδιαφέροντος χωρίς δικά μας σχόλια. Οι ειδήσεις αυτές έχουν συνεχή αρίθμηση

52. Την περίοδο 1997—2000 η Ελλάδα, επέστρεψε στην Ευρωπαϊκή Ένωση 155 δισ. δραχμές γιατί δεν κατάφερε να είναι συνεπής με τη διαφανή και ορθή διαχείριση των κονδυλίων που κάθε χρόνο δίνει η Κοινότητα για τους αγρότες.

Παρακράτηση από την Κοινότητα ποσού 155 δισ

Κατά την ορολογία της Ε.Ε. αυτή η διαδικασία επιστροφής χρημάτων ονομάζεται *διόρθωση των δαπανών* που παίρνει η Ελλάδα από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο και το ποσό αυτής της διόρθωσης το πληρώνει ο κρατικός προϋπολογισμός, δηλαδή ο Έλληνας φορολογούμενος.

Τα στοιχεία αυτά και άλλες λεπτομέρειες έδωσε στη δημοσιότητα, ο Ευρωβουλευτής της Ν.Δ. κ. Κώστας Χατζηδάκης.

53. Μέλι, η πιο εκλεκτή τροφή Θεών και ανθρώπων. Συνδέεται από τα παλιά τα χρόνια, απ' όλους τους λαούς της Γης που είχαν την ευτυχία να το γεύονται, με τις πιο ευχάριστες γλυκιές στιγμές της ζωής. Φυσικά δεν είναι τυχαίο, αφού το μέλι θεωρείται μια απ' τις πιο συμπυκνωμένες και υγιεινές τροφές.

ΤΟ ΜΕΛΙ:
Όλα όσα προσφέρει.
4 θαύματα που κρύβει μέσα της η εκλεκτότερη τροφή

Σήμερα η επιστήμη μας πληροφορεί ότι τα 100 gr μελιού μας δίνουν 300 θερμίδες και ότι περιέχει αρκετά πολύτιμα και δυσεύρετα σάκκαρα, πάρα πολλά μεταλλικά άλατα και ικνοστοιχεία, μεγάλη σειρά

οργανικών οξέων, πολλές βιταμίνες και υπερπολύτιμα ένζυμα.

Έχουν λοιπόν επιστημονική βάση οι διάφορες ιδιότητες τα «θαύματα», που αποδίδονται στο μέλι:

1. Ομορφιά, δύναμη, κύρια χαρακτηριστικά και των αρχαίων μας Θεών εξηγούνται απ' τις θερμίδες που περιέχει το μέλι, τις βιταμίνες και τα άλατά του.

2. Ερωτική διάθεση, από τη ζωντάνια του οργανισμού που την αντλεί από το σύνολο των θρεπτικών στοιχείων.

3. Νεανικότητα, απομακρύνει τα γηραιά, χάρη στα ένζυμά του, που έχουν αντιμικροβιακή δράση, γι' αυτό άλλωστε χρησιμοποιείτο στην Αρχαία Αίγυπτο για ταρίχευση των νεκρών.

4. Δρα σαν φάρμακο, καταπολεμά την αϋπνία, κάνει καλό στις μυϊκές κράμπες, δρα καταπραυντικά στο αναπνευστικό σύστημα, καταπραυνεί τα ελαφρά εγκαύματα.

Υπερπολύτιμο, λοιπόν, το μέλι για την υγεία και την ομορφιά του σώματός μας, ιδιαίτερα όταν είναι αγνό και καλής ποιότητας. Το ανθόμελο και ιδιαίτερα το θυμαρίσιο θεωρείται γευστικά και ποιοτικά ανώτερο απ' το μέλι των κωνοφόρων. Όμως πρέπει να ξέρουμε ότι κάθε περιοχή βγάζει το δικό της μέλι, με τα δικά του χαρακτηριστικά και τη δική του θεραπευτική αξία.

Το ελληνικό μέλι, και ιδιαίτερα των νησιών, είναι το καλύτερο του κόσμου και αυτό οφείλεται στα πάρα πολύ σπανια και ωραία φυτά και λουλούδια που έχει η ελληνική φύση.

Όμως πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, γιατί το μέλι εύκολα νοθεύεται και υπάρχει άφθονο εισαγόμενο που είναι φθηνότερο. Προσοχή, λοιπόν, στο τυποποιημένο μέλι που αγοράζουμε, τι είδους μελιού είναι (κωνοφόρων η ανθέων), και

από πού προέρχεται.

Όταν αγοράζουμε χύμα μέλι καλό είναι να το δοκιμάζουμε, να έχουμε πλήρη εμπιστοσύνη στον παραγωγό, ότι δηλαδή, είναι δικό του και όχι εισαγόμενο, ότι δεν το έχει νοθεύσει με γλυκαντικές ύλες ή άλλα κατώτερα μέλια και ότι δεν έχει ταΐσει τις μέλισσες με ζάχαρα πριν τον τρυγητό.

Ιδιαίτερη προσοχή στους επαρχιακούς κάμβους με τα υπαίθρια μαγαζιά, στους πλανόδιους, ακόμα και όταν το μέλι έχει μέσα κηρήθρα ή μέλισσες (το εύκολο χρέμα μας οδηγεί σε πονηρούς τρόπους εξαπάτησης).

Τέλος, ας μην ξεχνάμε ότι ο καλύτερος τρόπος συντήρησης του μελιού είναι σε γυάλινα ή μεταλλικά σκεύη, μακριά από ήλιο και ζέστη, ότι το κρυστάλλωμα ή ζαχάρωμα του μελιού είναι μια φυσική κατάσταση και ότι τα επεξεργασμένα – νοθευμένα μέλια δεν ζαχαρώνουν.

Το ζαχαρωμένο μέλι το επαναφέρουμε αν το δοχείο το βάλουμε σε κατσαρόλα με ζεστό νερό και το αφήσουμε έως ότου ρευστοποιηθεί.

54. Προθεσμία έως τις 17 Ιουλίου θα έχουν όσοι ενδιαφέρονται να υποβάλουν αιτήσεις συμμετοχής για την υποβολή επενδυτικών σχεδίων που θα ενταχθούν στην κοινοτική πρωτοβουλία **Leader+** για την ανάπτυξη των ορεινών και νησιωτικών περιοχών, έπειτα από απόφαση που υπέγραψε η ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας.

Το ύψος του συνολικού προϋπολογισμού της συγκεκριμένης πρωτοβουλίας ανέρχεται στο ποσό των 380 εκατ. ευρώ περίπου, με αντίστοιχη δημόσια δαπάνη η οποία υπολογίζεται σε 237 εκατ. ευρώ και κοινοτική συμμετοχή ύψους 172 εκατ. ευρώ.

**Έως
17 Ιουλίου
οι αιτήσεις
για το
Leader+**

Ο μέγιστος αριθμός των φορέων που θα αναλάβουν την κατάρτιση των αντίστοιχων προγραμμάτων ανά περιοχή δεν θα υπερβεί τους 40, ενώ η τελική προθεσμία των προτάσεών τους είναι η 17η Ιουνίου 2002 και η ημερομηνία υλοποίησής τους η 31η Δεκεμβρίου 2006.

Φορείς υλοποίησης των τοπικών προγραμμάτων μπορεί να είναι ανώνυμες εταιρείες που αποτελούνται από φορείς συλλογικών συμφερόντων από τον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα (π.χ. ΟΤΑ, συνεταιρισμοί, σύλλογοι, επιμελητήρια, επιστημονικοί φορείς κλπ.) που έχουν ως κύριο καταστατικό σκοπό και δραστηριότητα την ανάπτυξη της περιοχής τους.

Απαιτούμενη **εγγύηση** για τη συμμετοχή των εταιρειών στη σχετική διαδικασία είναι η προσκόμιση εγγυητικής επιστολής συμμετοχής, ύψους ίσου με το 1% του συνολικού κόστους του σχεδίου τοπικού προγράμματος.

Το πρόγραμμα **Leader+** θα εφαρμοσθεί σε ορεινές και νησιωτικές περιοχές που θα σχεδιάσουν ολοκληρωμένες πιλοτικές αναπτυξιακές παρεμβάσεις μέσω ισχυρών εταιρικών σχημάτων.

Ωφελούμενοι είναι κυρίως ιδιωτικοί φορείς (φυσικά ή νομικά πρόσωπα) που έχουν τη δυνατότητα να επενδύσουν στις περιοχές του προγράμματος.

Τα προγράμματα που θα εγκριθούν μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας αξιολόγησής θα δημοσιοποιηθούν τοπικά.

Οι ενδιαφερόμενοι υποψήφιοι επενδυτές θα μπορούν να υποβάλουν τις προτάσεις τους στον φορέα (Ομάδα Τοπικής Δράσης) που θα υλοποιήσει το πρόγραμμα της περιοχής **Αρμόδια Αρχή στο Υπουργείο Γεωργίας** είναι η ειδική Γραμματεία Γ' ΚΠΣ - Υπηρεσία Διαχείρισης Κοινοτικής Πρωτοβουλίας **Leader+** όπου και θα γίνει η αποσφράγιση των προτεινομένων σχεδίων στις 19 Ιουνίου 2002, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11 π.μ. παρουσία ενός εκπροσώπου εκ μέρους των ενδιαφερομένων φορέων.

Από τη Συνεταιριστική Ανθολογία

Θύμησες

ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΗ

(χωρίς όνομα)

(Συνέχεια από τη σελίδα 237 του τεύχους 64/2001)

Θυμάστε λοιπόν,

17. Τον Μπαρμπα-Φόντα. Ήταν τσομπάνος από μικρό παιδί. Ποτέ δεν βρισκόταν στο χωριό. Στη στάνη και τα βοσκοτόπια πέρασε τα χρόνια της νιότης του. Μέχρι τότε που φύλαξε τη μεγάλη γκλίτσα στο σπίτι του στο χωριό και πήρε την άλλη, τη μικρή γκλίτσα, αυτή τη χωριάτικη, όπως έλεγε και έβγαινε στην πλατεία, όταν έγινε συνταξιούχος της ανημποριάς, όπως διευκρίνιζε, για να μην τον λένε συνταξιούχο κάποιου ταμείου.

Τον θυμάμαι να λέει σε μια σύναξη τσομπαναρέων για θέματα του συνεταιρισμού τους, πως ποτέ δε χρησιμοποίησε τα **βοηθήματά** του στη σπηλιά που περνούσε τουλάχιστον δυο βδομάδες κάθε χρόνο αποκλεισμένος από τα χιόνια, υπονοώντας ότι δεν αρρώστησε ποτέ. Είχα την περιέργεια ακούγοντάς τον, να μάθω γι' αυτά τα **βοηθήματα**, «που τα είχε μαζί του στον αποκλεισμό του από τον άλλο κόσμο και δεν χρειάστηκε ποτέ να τα χρησιμοποιήσει», ο μπαρμπα-Φόντας. Τον πλησίασα λοιπόν και τον ρώτησα. «*Τα ρόδια και τα λεμόνια*» μου απάντησε και αυτάρεσκα συμπλήρωσε. «*Και τώρα αν θα πας στη σπηλιά θα δεις απ' αυτά, σαν καρύδια να κρέμονται από τριχοκλωστή*». Τίποτε δεν κατάλαβα και ο μπαρμπα-Φόντας εξήγησε σε μένα και τους άλλους, τότε νέους και περιέργους, που ακούσαμε τη συζήτηση με τους συνομηλικούς του.

«Όταν καταλαβαίναμε πως έρχεται βαρυχειμωνιά, πηγαίναμε στον μπακάλη του χωριού με δυο χωνιά από εφημερίδα, στο ένα μας έβαζε ζάχαρη και στο άλλο καφέ. Παίρναμε επίσης πορτοκάλια και ρόδια που τα φυλάγαμε γι' αυτό από πριν – τα ρόδια ήταν περιζήτητα για τους όψιμους χειμώνες – και τα κρεμούσαμε με την τριχοκλωστή στη σπηλιά. Είχαμε λοιπόν τους καφέδες μας, που τους λαχταρούσαμε, μα ποτέ δε θα θέλαμε να χρησιμοποιήσουμε τα ρόδια και τα πορτοκάλια γιατί αυτό θα γινόταν αν θ'άχαμε πυρετό από κάποια αιτία που δεν ξέραμε. Τα **βοηθητικά** μας αυτά όπως τα λέγαμε εμείς οι τσοπαναρέοι, ευχή μας ήταν να είναι κρεμασμένα στη σπηλιά, να συρρικνώνονταν, να γίνονταν σαν καρύδια και ποτέ να μη χρησιμοποιούνταν. Όποιος δικός μας ή φίλος επισκέπτονταν τις σπηλιές μας, μετά το χειμώνα, πάντα είχε την περιέργεια και το μάτι του άθελά του πήγαινε στις θέσεις που κρεμούσαμε τα «*ροδάκια*» και τα «*πορτοκαλάκια*» γιατί τότε ήταν πολύ μικρά σε σχέση με τα σημερινά. Και όταν διαπίστωνε πως βρίσκονταν εκεί, έλεγε από μέσα του, ή και ξεφωνιστά: «*Μπράβο δεν αρρώστησε*».

Με βουλιμία άκουσα για πρώτη φορά αυτή την πρακτική των τσομπαναρέων από τον μπαρμπα-Φόντα και χαίρομαι που μου δόθηκε η ευκαιρία να τη διατυπώσω εδώ για να μείνει, να γίνει γνωστή ιδιαίτερα στους σημερινούς

κτηνοτρόφους μας, που από τα μαντριά τους χειμώνα – καλοκαίρι επικοινωνούν ή μπορούν να επικοινωνήσουν, με όλο τον κόσμο από το κινητό τους για τις ιατρικές και άλλες ανάγκες τους. Επίσης να σπάζουν τη μοναξιά τους με το ραδιόφωνο ή και την τηλεόρασή τους.

Και δεν θάθελα να κλείσω αυτή τη «Θύμησή» μου, χωρίς να αναφερθώ στη διευκρίνιση που μου έδωσε ο μπαρμπα-Φόντας, όταν τον ρώτησα, τί ήταν η **τριχοκλωστή**. Ήταν μου είπε, η κλωστή που φτιάχνανε με το «αδράχτι» οι μητέρες, οι αδελφές και οι γυναίκες των τσομπαναρέων, από τα μαλλιά των αιγοπροβάτων. Τώρα τί ήταν το αδράχτι και πώς γινόταν η κλωστή; αυτό φίλε αναγνώστη, μάθε το από κάποιο μεγαλύτερό σου σε ηλικία, ή διάβασέ το σε κανένα σχετικό βιβλίο. Ο χώρος που μου δίδεται εδώ είναι περιορισμένος και μια τέτοια αναφορά δεν είναι στις προδιαγραφές της στήλης, που απλώς «θυμίζει» – για να μην καταβροχθίσει ο χρόνος τα ιστορικά – και δεν εξαντλεί τα παρεμπιπτόντα θέματα.

18. Ήμουν στο Λογιστήριο της Ένωσης, όταν άκουσα Διοικητικό της Σύμβουλο, να λέγει και να ξαναλέγει στο Λογιστή, που εκκαθάριζε λογαριασμό οδοιπορικών και την εκτός έδρας αποζημίωσή του, «Η Θήβα είναι παιδί μου 50 χιλιόμετρα από εδώ;». Τον ρώτησα. Γιατί σύμφωνα με τον κανονισμό, μου απάντησε, μόνο αν είναι πάνω από 50 χιλιόμετρα η απόσταση αυτή, θα πρέπει να υπολογίσει ολόκληρη την ημερήσια αποζημίωσή μου και θέλω να το προσέξει για να μη μου το φέρει ο επόπτης στη Γενική Συνέλευση. Το θυμούμαι τώρα, την εποχή της σπατάλης και των έμμισθων Διοικητικών Συμβούλων, ακόμη και όταν καθυστερούνται μισθοί υπαλλήλων από οικονομική αδυναμία του Συνεταιρισμού τους και εξηγώ στον εαυτό μου γιατί και πως φθάσανε, εκεί που βρίσκονται σήμερα αρκετοί από τους άλλοτε πιο δραστήριους και με πλούσιο έργο πίσω τους, συνεταιρισμούς μας. Εξηγώ επίσης τους λόγους όπως και τις ζημιές που γίνανε με την απομάκρυνση του **Επόπτη** από τους Συνεταιρισμούς.

19. Καυστικός ήταν για το συνεργατισμό ο Μπαρμπαμιχάλης. Όλα τα 'κρινε και τα σύγκρινε με την περί συνεργατισμού αντίληψή του. Σε ερώτηση Νέου που ήθελε τη γνώμη του για το συνεταιρισμό που επρόκειτο να διορισθεί, τούδωσε μια άσχετη, αλλά πιπεράτη απάντηση για να τον αποτρέψει. Αν ήταν καλός ο Συνεταιρισμός – του είπε – και οι γάμοι θα γινόταν συνεταιρικά. Κι όταν σε κάποια δυσκολία στο συνεταιρισμό, βρέθηκε αυτός ο Νέος, του την είχε στημένη. «Μάλλον πρέπει ν' άχα δίκιο», του είπε πικρόχολα.

Ο ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΗΣ

(χωρίς όνομα)

Υ.Γ.: Γράψτε μου και εσείς τα δικά σας.

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΕΣ

Η «ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ» είναι δημοσιογραφικό όργανο δικό σας. Ενισχύσετέ το με τη συνδρομή σας, την εγγραφή νέων μελών κα με δικά σας κείμενα από τις γνώσεις και τις εμπειρίες σας.

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

(Από τη σελίδα 239 του τ. 64 η συνέχεια της μόνιμης ενημερωτικής για τα μέλη της «Ε.Φ.Σ.» αυτής στήλης)

30. Συνεδρίασε την 10.12.2001 η Τακτική Γενική Συνέλευση της Εταιρείας με τη συμμετοχή περιορισμένου αριθμού μελών. Τον απολογισμό της Διοίκησης έκανε ο Πρόεδρος της Εταιρείας κ. Γ. Σελλιανάκης, ο οποίος είπε τα εξής:

Κύριοι Συνάδελφοι,

Και κατά την υπό κρίση περίοδο, δηλαδή, κατά το από της προηγούμενης Γενικής Συνέλευσης (23.10.2000) χρονικό διάστημα των 13 μηνών, η Διοίκηση της εταιρείας δραστηριοποιήθηκε σε περιβάλλον ύφεσης στον Αγροτοσυνεταιριστικό χώρο, ώστε να μην έχουμε να σας ανακοινώσουμε εντυπωσιακά, όπως θα θέλαμε, αποτελέσματα:

Μπορούμε ωστόσο χωρίς δισταγμό να σας βεβαιώσουμε ότι έγιναν οι όσες θα έπρεπε και θα μπορούσαν, με τα διαθέσιμα μέσα, να γίνουν προσπάθειες, σε όλους τους τομείς δράσης της εταιρείας μας. Έτσι,

1. Παρά τη γνωστή απροθυμία, προσελκύσαμε το ενδιαφέρον και γράψαμε 15 νέα μέλη.

2. Συνεχίσαμε την έκδοση του Περιοδικού και από τις στήλες του προβάλλαμε ζωτικά θέματα του Αγροτοσυνεταιριστικού χώρου, όπως:

α) Την ανάγκη **αποκομματικοποίησης** των ΑΣΟ, με την ευκαιρία της αναθεώρησης του άρθρου 12 § 5 του Συντάγματος, που αφορά το Συνεργατισμό. Οι θέσεις, απόψεις και προτάσεις της εταιρείας μας, είναι δημοσιευμένες στα τεύχη 58-63 του Περιοδικού, όπου παραθέτομε τεκμηρωμένη επιχειρηματολογία, η οποία **δυστυχώς** δεν προκάλεσε το ενδιαφέρον των βουλευτών να ασχοληθούν, ακόμη και να διατυπώσουν την έστω αρνητική θέση τους. Παραθέσαμε τα επιχειρήματά μας, προκαλέσαμε με την αρθρογραφία μας και ενημερώσαμε τους βουλευτές με προσωπική για τον καθένα επιστολή (Ν. 58/10.1.2201). Δυστυχώς καμία δεν υπήρξε ανταπόκριση και δικαιολογημένο είναι το συμπέρασμά μας, ότι για ένα τέτοιο βήμα δεν υπάρχει βούληση. Άλλωστε, χαρακτηριστικό είναι δημοσίευμα Αθηναϊκής εφημερίδας της 4.12.2001, σύμφωνα με το οποίο 38 Βουλευτές της αντιπολίτευσης, κατέθεσαν στη Βουλή επερώτηση για την κτηνοτροφία και κατ' επέκταση για τα προβλήματα των αγροτών. Η επερώτηση συζητήθηκε –γράφει η εφημερίδα– αλλά την ώρα της συζήτησης στην αίθουσα δεν υπήρχε ούτε ΕΝΑΣ κυβερνητικός βουλευτής και από τους 38 επερωτώντες βουλευτές ήταν παρόντες μόνο έξι. Ύστερα απορούν –καταλήγει το δημοσίευμα– μερικοί γιατί οι Αγρότες δίνουν την απάντησή τους με τα τρακτέρ.

β) Την αρθρογραφία μας για τη **μετοχοποίηση** της ΑΤΕ, όπως ασφαλώς θα διαβάσετε στα τεύχη **60, 61, 62** και **63**. Και εδώ έγινε η όση προσπάθεια θα μπορούσε να γίνει, με **πρωτοπόρο** την εταιρεία μας η οποία **πήρε** την απόφαση **226/20.12.2000**, η οποία δημοσιεύθηκε στο τεύχος 61 σελ. 51 της «Σ.Π.» την οποίαν και θα σας **διανείμουμε** στη συνέχεια.

γ) **Πήραμε** θέση για την περισυλλογή των Διοικητικών βιβλίων και των Μητρώων των διαλυμένων Α.Σ.Ο., όπως θα διαβάσατε στα τεύχη **59-63** και ζητήσαμε με επιστολές μας τη συμπάρσταση του **ΥΠ.ΓΕ** (51/13.11.2000, 90/26.9.2001) και την **ΠΑΣΕΓΕΣ** (37/24.8.2000 και 81/9.5.2001). **Δυστυχώς και εδώ χωρίς ανταπόκριση.**

δ) **Προβάλλαμε** και σχολιάσαμε, εποικοδομητικά θέλομε να πιστεύουμε, **θέματα Συνεταιριστικής Νομοθεσίας** στα τεύχη **62** (σελίδα 65) και **63** (σελίδα 121) και καλέσαμε για συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων, καλόπιστα και εποικοδομητικά.

ε) **Προβάλλαμε** επίσης άλλα ζωτικά του Συνεργατισμού θέματα, όπως αυτό του **εκουγ-**

χρονισμού των Συνεταιριστικών ελαιοεργειών (τ/62 και τ/63) και σε ένα ικανοποιητικό βαθμό καταγράψαμε την επικαιρότητα στα αγροτικά πράγματα.

στ) Η αδιαφορία που συναντούμε, μας έκαμε να αναστείλουμε την παρουσίαση της έρευνας για τις διαλυμένες **40 περίπου ΑΣΟ**, όπως είχαμε υποσχεθεί στην προηγούμενη Γ.Σ. και όπως αναγγείλαμε από το **Περιοδικό**. Δεν εγκαταλείψαμε αυτό το θέμα και εκτιμούμε ότι θα μπορέσουμε να το παρουσιάσουμε στις εκδόσεις του **Περιοδικού το 2002**.

ζ) Η ίδια αδιαφορία περιόρισε τη δραστηριότητά μας σε **εκδηλώσεις** ενημερωτικού χαρακτήρα, όπως και την απόδοση των 7 επιτροπών του άρθρου **22** του καταστατικού.

3. Η όση έγινε προσπάθεια, πραγματοποιήθηκε στα όρια του προϋπολογισμού δαπανών, που εγκρίνατε στην προηγούμενη Γ.Σ. δηλαδή στο ποσό των **2.800.000** δρχ. στο οποίο εννοείται συμπεριλαμβάνονται και οι δαπάνες έκδοσης του **Περιοδικού** που είναι το **60%** του συνόλου δηλαδή δρχ. **1.680.000**. (Το υπόλοιπο **40%** δηλαδή δρχ. **1.120.000** δρχ. είναι δαπάνες γραφείου – ενοίκια, τηλέφωνα, κοινόχρηστα κ.ά. Υπενθυμίζω ότι κανείς δεν εισπράττει ούτε οδοιπορικά.

4. Τα έσοδα προέρχονται σε ποσοστό **45%**, δηλαδή δρχ. **1.175.000** από διαφημίσεις σε ποσοστό **22%** από επιχορήγηση της ΣΕΚΑΠ (**600.000** δρχ.) και **33%**, δηλαδή δρχ. **853.000** από συνδρομές μελών. Δηλαδή κατά το από 23.10.2000 – 10.12.2001 χρονικό διάστημα, το συνολικό ποσό των εισπράξεών μας ήταν **2.628.000** δρχ.

5. Ο Ταμίας κ. Γ. Καφετζάκης θα αναφερθεί αναλυτικότερα σ' αυτό το θέμα.

Στη συνέχεια ο Ταμίας της Εταιρείας κ. Γ. Καφετζάκης κατέθεσε τον προϋπολογισμό χρήσης 2002 ύψους **4.000.000** δρχ., με έσοδα από συνδρομές αναγνωστών του **Περιοδικού 1.100.000** δρχ. από διαφήμιση **1.500.000** και από οικονομικές ενισχύσεις και δωρεές **1.400.000**, σύνολο εσόδων **4.000.000** και έξοδα: για την έκδοση και διεκπεραίωση του **Περιοδικού 1.900.000** δρχ., για ενοίκια δρχ. **900.000**, τηλέφωνα, ταχυδρομικά έξοδα δρχ. **200.000**, για αμοιβή λογιστή **150.000** δρχ. για Φ.Π.Α. δρχ. **300.000** και διάφορες έκτακτες δαπάνες δρχ. **200.000**, σύνολο εξόδων δρχ. **3.650.000**. (Πλεόνασμα **350.000** δρχ.).

Μετά την εποικοδομητική διαλογική συζήτηση που ακολούθησε, εγκρίθηκε ο Απολογισμός της Διοίκησης της χρονιάς 2001, επίσης εγκρίθηκε ο προϋπολογισμός δαπανών και εσόδων της χρήσης 2002 ύψους **4.000.000** και εξουσιοδοτήθηκε από τη Γενική Συνέλευση, το Διοικητικό Συμβούλιο, να συνεχίσει τη δραστηριότητά του με το ίδιο ενδιαφέρον και κατά τη νέα χρήση.

31. Με νεώτερη επιστολή της (ΑΠ 102/17.1.2002) η Εταιρεία Φίλων του Συνεργατισμού, επανέρχεται στην ΠΑΣΕΓΕΣ για το θέμα των Διοικητικών Βιβλίων των διαλυμένων Α.Σ.Ο. και ζητεί τη συμπαρατάση της για να περισωθούν τα βιβλία αυτά. Στην επιστολή της αυτή η Ε.Φ.Σ. γράφει:

Προς την ΠΑΣΕΓΕΣ

ΑΘΗΝΑ 17.1.2002

Α.Π. 101/2002

ΘΕΜΑ: Διοικητικά βιβλία διαλυμένων Α.Σ.Ο.

Κύριε Πρόεδρε,

Συνέχεια των εγγράφων μας 37/24.8.2000 και 82/95.2001 (εσωκλείομε φωτοτυπία τους) επανερχόμαστε στο παραπάνω θέμα για να επαναλάβομε την παρακλήσή μας, να πάρετε θέση στο θέμα αυτό και να εκδηλώσετε το ενδιαφέρον σας πριν χαθούν αυτά τα βιβλία.

Θα πρέπει να συμπληρώσουμε ότι εκτός από τα βιβλία (Διοικητικά Α.Σ.Ο.), που έχουν ιστορική αξία, υπάρχουν και πολλά άλλα βιβλία ιδιαίτερου αγροτοσυνεταιριστικού ενδιαφέροντος σε βιβλιοθήκες Συνεταιριστών, τα οποία θα μπορούσαν να προσφερ-

θούν σε αγροτοσυνεταιριστικούς φορείς, αν θα υπήρχε χώρος.

Υπάρχουν επίσης Βιβλιοθήκες όπως της εταιρείας μας οι οποίες εφ' όσον διαλύσουν τα νομικά πρόσωπα στα οποία ανήκουν, περιέρχονται στην ΠΑΣΕΓΕΣ (άρθρο 29 του καταστατικού της).

Αντιλαμβάνεσθε ότι η κορυφαία οργάνωση του Αγροτοσυνεταιριστικού μας κινήματος (ΠΑΣΕΓΕΣ) θα πρέπει να πάρει πρωτοβουλία (ενδεχομένως με ενίσχυση και από κοινοτικούς ή κρατικούς πόρους) για να εξασφαλισθεί χώρος που θα στεγάσει Αγροτοσυνεταιριστική βιβλιοθήκη με πολύτιμα βιβλία που υπάρχουν ήδη και τα οποία μέρα με την μέρα χάνονται.

Με τιμή
Ο Πρόεδρος
Γεώργ. Σελλιανάκης

32. Από αυτή τη στήλη, επανέρχεται και η σύνταξη του Περιοδικού μας, σε προηγούμενη (βλ. τ/64 σελίδα 239 σημείο 29) όμοια έκκληση στα μέλη της Εταιρείας και τους αναγνώστες μας που γνωρίζουν και μπορούν, να ενδιαφερθούν για την περισυλλογή και διαφύλαξη αυτών των βιβλίων με την ιστορική πια σημασία και αξία που δεν πρέπει να χαθούν. Σχετικά μ' αυτό το θέμα ο Σύλλογος Συνταξιούχων Υπαλλήλων Α.Σ.Ο. « Η ΜΕΡΙΜΝΑ » έστειλε έγγραφο στο Γεν. Γραμματέα του Υπουργείου Γεωργίας και συνηγορεί στην πρόταση της Ε.Φ.Σ. να ληφθεί μεριμνά για την περισυλλογή και τη διαφύλαξη των Διοικητικών βιβλίων των διαλυμένων ΑΣΟ. Το ίδιο έγγραφο της η ΜΕΡΙΜΝΑ κοινοποιεί και στην ΠΑΣΕΓΕΣ και την παρακαλεί να δείξει κι αυτή το ενδιαφέρον της γι' αυτό το θέμα.

33. Η ΣΕΚΑΠ θα συνεχίσει την οικονομική της υποστήριξη προς την Εταιρεία των φίλων του Συνεργατισμού (Ε.Φ.Σ.) και το 2002. Το ανακοίνωσαν στον Πρόεδρο της κ. Γ. Σελλιανάκη, ο πρόεδρος κ. Α. Παπαγεωργίου και ο Αντιπρόεδρος κ. Α. Καραγκιοζόπουλος της εταιρείας. Η ΣΕΚΑΠ είναι η μόνη Συνεταιριστική Εταιρεία, που ενισχύει οικονομικά την Ε.Φ.Σ. από αρκετά χρόνια, με καταχωρήσεις διαφημιστικών κειμένων στη Σ.Π. και με πληρωμή μεγάλου μέρους των λειτουργικών της δαπανών (κυρίως ενοικίων).

Η Ε.Φ.Σ. δεν ενισχύεται από κρατικές ή άλλες επιχορηγήσεις και οι συνδρομές των μελών της δεν επαρκούν για την έκδοση του περιοδικού της (Σ.Π.) και την πληρωμή των δαπανών λειτουργίας των Γραφείων της.

34. Με έγγραφό της (Ν. 102/17.1.2002) η Ε.Φ.Σ. ζήτησε από τη ΤΑΥΣΟ να της χορηγήσει χώρο στο ιδιόκτητο μέγαρό του στην οδό Μενάνδρου 48 για το γραφείο και τη βιβλιοθήκη της...

35. Απαντώντας ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Χριστόδουλος σε σχετική επιστολή του Συμβούλου της ΕΦΣ κ. Θεόδωρου Χαρίτου, ο οποίος μαζί με την επιστολή του, έστειλε στον Αρχιεπίσκοπο και το 62ο τεύχος της Σ.Π., του επισήμανε την ευρύτερη προβληματική των άρθρων του Περιοδικού μας.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΥ
ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ
29 ΧΡΟΝΙΑ ΓΟΝΙΜΗ ΔΡΑΣΗ
ΜΕ ΣΥΝΕΠΕΙΑ. ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑΞΗ
ΣΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΥ

«SINETERISTIKI PORIA»

COOPERATIVE REVIEW

Published by the «FRIENDS OF COOPERATION SOCIETY»,
14 Efpolidos Str., 105 52 Athens Greece.

CONTENTS OF No 65/2002

	<i>Page</i>
☐ Sellianakis, G.: Cooperatives saw the piece of cheese but did not see the trap	1-3
☐ Pantelidakis, B.: Goodbye Drachma	4
☐ Boufidis, B.: Increased productivity in agriculture constitutes a subsidy to the urban dwellers	13-17
☐ Seitanidis, E.: To the initiator of the Kileler uprising Marinos Antipas	17
☐ Dermitzakis, M.: What is needed is a real convergence in Europe	18
☐ Bikos, A.: About ... globalisation	19-20
☐ Rantsios, A.: We are driven to a new single world economy	21
☐ Charitos, T.: Merchandising: A term easily misunderstood	23-25
☐ Sellianakis, G.: The cooperative page: The Union of Olive-oil Cooperatives of Styli	27-30
☐ Katsanidis, S.: The social economy proposal: A general approach	31-34
☐ Karagiozopoulos, A.: Interprofessional organisations: A new institution for Greece	35-38
☐ Mavrogiannis, D.: The centenary of cooperatives celebrated at the Agricultural University of Athens	39-40
☐ The Union of Agricultural Cooperatives of Paggeon: About the cooperative olive-oil extraction plants	41-42
☐ Sellianakis, G.: Tractors will be a threat for as long as problems of farmers remain	45-47
☐ Bikos, A.: One thousand words	48
☐ Bebis, K.: Where are we going?	49-51
☐ Charbouris, E.: The 'ifs' of Kipling. Do cooperators possess them?	52-53
☐ Fragiadoulakis, G.: Answers to questions of our readers	55-56
☐ Cooperator (anonymous): Memories	59-60
☐ Editorials: - Reactions of cooperators against the privatisation of the Agricultural Bank	5-11
- The European Union	22
- From the mobilisations front	43-44
- Obituaries: Consttine Oustapassidis	54
- Agricultural and cooperative news	57-58
- Information for the members of our society	61-63

«ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ»

ΔΡΑΣΗ - ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ - ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Τριμηνή έκδοση Επιστημονικού - Ιδεολογικού προβληματισμού

Ιδιοκτήτης: ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΥ

Γραφεία: Ευπόλιδος 14 (3ος όρ.) - Αθήνα 105 52 • Τηλ. 010/3226.976

Εκδότης - Διευθυντής: ο Πρόεδρος του Δ.Σ. της Εταιρείας:

Γεωργ. Σελλιανάκης, οδός Καραολή Δημητρίου 4 - Μελίσσια • Τηλ. 010/8042.439 • Τ.Κ.151 27

Επιμέλεια: για τη συγκέντρωση της ύλης, έκδοση, κυκλοφορία και τα οικονομικά του περιοδικού: *Συντακτική Επιτροπή από τους:*

Γεώργιο Β. Σελλιανάκη, Απόστολο Τρ. Ράντσιο και Αθανάσιο Α. Μπίκο

ΕΤΗΣΙΕΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ:

- Για Ενώσεις Συνεταιρισμών, Κεντρικές Οργανώσεις, Τράπεζες, Οργανισμούς : (όχι κατώτερες των 30 Ευρώ).
- Για πρωτοβάθμιους Συνεταιρισμούς, άλλα νομικά πρόσωπα: (οχι κατώτερες των 15 Ευρώ).
- Για άτομα (όχι κατώτερες των 12 Ευρώ). • Για φοιτητές και νέους αγρότες (6 Ευρώ)
- Εμβάσματα με ταχυδρομική επιταγή στον Ταμία της Εταιρείας Φίλων Συνεργατισμού
κ. Γ. Καφετζάκη, οδός Θράκης 30 - Νέα Σμύρνη 17 121 (τηλ. 010/93.55.394).

Τυπογραφείο: Νικήτα Κ. Καράλη, Γερανίου 7 - Τηλ. - FAX: 010/5233.965 • Κυκλοφορία: Μάρτιος 2002

ΤΟ ΕΛΑΦΡΥΤΕΡΟ ΜΕ ΒΙΟ-FILTER

1 και BF

ΠΙΣΣΑ: 1 mg

ΝΙΚΟΤΙΝΗ: 0.1 mg

ULTRA
ONE

Το κάπνισμα βλάπτει σοβαρά την υγεία

ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΒΛΑΠΤΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Η κατοικία σας

υπό την σκέπη της
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ

SYNEDIA S.A.

Το σπίτι σας, μικρό ή μεγάλο, είναι η περιουσία σας, η βάση σας, το ορμητήριο σας. Όμως διάφοροι κίνδυνοι, όπως φωτιά, σεισμός, κλοπή, θεομηνίες, κ.ά. το απειλούν. Σήμερα, ο καλύτερος τρόπος για να το προστατέψετε, είναι το πολυστασιαστικό κατοικιών "ΝΕΑ ΚΑΤΟΙΚΙΑ" της ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ.

Το πρόγραμμα καλύπτει:

Ζημιές από φωτιά, κεραυνό, έκρηξη λέβητα κεντρικής θέρμανσης, βραχυκύκλωμα, θεομηνίες, διάρρηξη σωληνώσεων ύδρευσης, σεισμό.

Επίσης καλύπτεται:

- Η απώλεια περιεχομένου λόγω κλοπής.
- Η απώλεια ή η καταβολή ενοικίου σε περίπτωση που θεωρηθεί ακατοίκητη η κατοικία λόγω ζημιάς και μέχρι την αποκατάστασή της.
- Ο ασφαλισμένος και τα μέλη της οικογένειάς του από κάθε ατύχημα που θα συμβεί στην κατοικία του ή στο γύρω χώρο.
- Η αστική ευθύνη του ασφαλισμένου.

Νέα Κατοικία. Η πιο ολοκληρωμένη προστασία για το σπίτι σας.

Προστατέψτε τον εαυτό σας και την περιουσία σας, από κάθε πιθανό κίνδυνο, με το πολυστασιαστικό ΝΕΑ ΚΑΤΟΙΚΙΑ.

Νιώστε μοναδική προστασία και αιγυριά, υπό την σκέπη της ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Πολυστασιαστικό κατοικιών με τη δύναμη της ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ